

Bruxelles, den 21.12.2016
COM(2016) 883 final

2016/0409 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1986/2006, Rådets afgørelse 2007/533/RIA og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

De seneste to år har Den Europæiske Union arbejdet på samtidigt at klare de forskellige udfordringer i forbindelse med migrationsstyring, integreret grænseforvaltning af EU's ydre grænser og bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet. Det er vigtigt med en effektiv informationsudveksling mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer for at sikre en håndfast reaktion på disse udfordringer og opbygge en effektiv og ægte sikkerhedsunion.

Schengeninformationssystemet (SIS) udgør et af de bedst fungerende redskaber til at sikre et effektivt samarbejde mellem immigrations-, politi-, told- og retsmyndigheder i EU og de associerede Schengenlande. Medlemsstaternes kompetente myndigheder såsom politi, grænsevagter og toldere har brug for at få adgang til oplysninger af høj kvalitet om personer eller genstande, de kontrollerer, og klare instrukser om, hvad der skal gøres i hver enkelt sag. Dette storstilede informationssystem udgør selve hjertet i Schengensamarbejdet og spiller en afgørende rolle med hensyn til at lette den frie bevægelighed for personer inden for Schengenområdet. Det sætter de kompetente myndigheder i stand til at indlæse og søge i oplysninger om eftersøgte personer, personer, som måske ikke har ret til at indrejse eller opholde sig i EU, savnede personer - navnlig børn, og genstande, der kan være stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne. SIS indeholder ikke kun oplysninger om en bestemt person eller genstand, men også klare instrukser til de kompetente myndigheder om, hvad de skal gøre, når personen eller genstanden bliver fundet.

I 2016 gennemførte Kommissionen en omfattende evaluering¹ af SIS, tre år efter idriftsættelsen af anden generation af SIS. Denne evaluering viste, at SIS har været en ægte operationel succes. I 2015 kontrollerede de kompetente myndigheder personer og genstande ved at sammenligne dem med oplysninger i SIS næsten 2,9 mia. gange og udvekslede 1,8 mio. supplerende oplysninger. Som bebudet i Kommissionens arbejdsprogram for 2017 bør man dog bygge videre på denne positive erfaring og gøre systemet endnu mere effektivt. Med henblik herpå fremlægger Kommissionen en første serie af tre forslag for at forbedre og udvide brugen af SIS som følge af evalueringen, samtidig med at den fortsætter sit arbejde med at sikre en højere grad af interoperabilitet mellem eksisterende og fremtidige retshåndhævelses- og grænseforvaltningssystemer og følge op på det igangværende arbejde i Ekspertgruppen på Højt Niveau vedrørende Informationssystemer og Interoperabilitet.

Disse forslag omfatter brugen af systemet til a) grænseforvaltning, b) politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og c) tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold. De første to forslag danner tilsammen retsgrundlaget for oprettelsen, driften og brugen af SIS. Forslaget om at bruge SIS i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold supplerer forslaget om grænseforvaltning og bestemmelserne heri. Det

¹ Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, artikel 43, stk. 3, og artikel 50, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 59, stk. 3, og artikel 66, stk. 5, i afgørelse 2007/533/RIA og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. (EUT ...).

indfører en ny indberetningskategori og bidrager til gennemførelsen og overvågningen af direktiv 2008/115/EF².

Som følge af den variable geometri, hvad angår medlemsstaternes deltagelse i EU's politikker inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, er det nødvendigt at vedtage tre særskilte retlige instrumenter, som dog vil fungere gnidningsløst sammen for at sikre den overordnede drift og brug af systemet.

Med henblik på at øge og forbedre informationsforvaltningen på EU-plan indledte Kommissionen parallelt hermed i april 2016 overvejelser vedrørende "Stærkere og mere intelligente informationssystemer for grænser og sikkerhed"³. Det overordnede mål er at sikre, at de kompetente myndigheder systematisk har de nødvendige oplysninger fra forskellige informationssystemer til rådighed. For at nå dette mål har Kommissionen gennemgået den nuværende informationsarkitektur for at finde huller og svagheder, hvad angår oplysningerne, som skyldes mangler ved de eksisterende systemers funktionaliteter og fragmenteringen af EU's overordnede struktur for dataforvaltning. Kommissionen har nedsat en ekspertgruppe på højt niveau vedrørende informationssystemer og interoperabilitet til støtte for dette arbejde, hvis foreløbige resultater også danner grundlag for denne første serie af forslag, hvad angår spørgsmål om datakvalitet⁴. Kommissionsformand Juncker henviste i sin tale om Unionens tilstand i september 2016 også til betydningen af at afhjælpe de nuværende mangler i informationsforvaltningen og af at forbedre interoperabiliteten mellem og sammenkoblingen af eksisterende informationssystemer.

På grundlag af resultaterne af arbejdet i Ekspertgruppen på Højt Niveau vedrørende Informationssystemer og Interoperabilitet, som vil blive fremlagt i første halvdel af 2017, vil Kommissionen i midten af 2017 overveje anden serie af forslag for yderligere at forbedre SIS' interoperabilitet med andre IT-Systemer. Revisionen af forordning (EU) nr. 1077/2011⁵ om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (eu-LISA) udgør en lige så vigtig del af dette arbejde og vil sandsynligvis i 2017 også blive genstand for et særskilt forslag fra Kommissionen. At investere i hurtig, effektiv og kvalitativ informationsudveksling og informationsforvaltning samt sikre interoperabiliteten mellem EU-databaser og -informationssystemer er et vigtigt aspekt for at klare de nuværende udfordringer på sikkerhedsområdet.

Dette forslag indgår som den ene del af den første serie af forslag⁶ med henblik på at forbedre SIS' funktion, drift og brug på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde. Det supplerer:

- 1) Kommissionens meddelelse om at forbedre merværdien af SIS med henblik på retshåndhævelse⁷ for at reagere på nye trusler:

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

³ COM(2016) 205 final af 6.4.2016.

⁴ Kommissionens afgørelse 2016/C 257/03 af 17.6.2016.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 286 af 1.11.2011, s.1).

⁶ Forordning (EU) 2018/xxx [ind- og udrejsekontrol] og forordning (EU) 2018 [tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold].

- 2) konsolideringen af resultaterne af arbejdet med at gennemføre SIS de sidste tre år, som medførte tekniske ændringer af det centrale SIS for at udvide nogle af de eksisterende indberetningskategorier og skabe nye funktionaliteter
- 3) henstillingerne om tekniske og proceduremæssige ændringer som følge af den omfattende evaluering af SIS⁸
- 4) anmodninger fra SIS-slutbrugere om tekniske forbedringer
- 5) de foreløbige resultater af arbejdet i Ekspertgruppen på Højt Niveau vedrørende Informationssystemer og Interoperabilitet⁹, hvad angår datakvaliteten.

I lyset af det forhold, at dette forslag hænger uløseligt sammen med Kommissionens forslag til forordning om oprettelse, drift og brug af SIS på området ind- og udrejsekontrol, er en række af bestemmelserne fælles for de to dokumenter. Blandt disse er foranstaltninger, der omfatter den gennemgående brug af SIS, herunder ikke kun driften af det centrale system og de nationale systemer, men også slutbrugernes behov, styrkelse af foranstaltningerne for at sikre driftskontinuiteten, foranstaltninger vedrørende datakvalitet, databeskyttelse og datasikkerhed og bestemmelser vedrørende overvågning, evaluering og rapportering. Begge forslag udvider også anvendelsen af biometriske oplysninger¹⁰.

Den nuværende retlige ramme for anden generation af SIS – vedrørende brugen heraf til politisamarbejde og strafferetligt samarbejde – er baseret på et instrument under den tidligere tredje søjle: Rådets afgørelse 2007/533/RIA¹¹ og et instrument under den tidligere første søjle: forordning (EF) nr. 1986/2006¹². Dette forslag konsoliderer indholdet af de eksisterende instrumenter, samtidig med at der tilføjes nye bestemmelser med henblik på:

- at sikre en større harmonisering af de nationale procedurer for brugen af SIS, navnlig hvad angår terrorismerelaterede strafbare handlinger, og når børn er i fare for at blive kidnappet af en forælder
- at udvide anvendelsesområdet for SIS ved at indføre nye elementer i form af biometriske identifikatorer i eksisterende indberetninger
- at indføre tekniske ændringer for at forbedre sikkerheden og hjælpe med at mindske den administrative byrde ved at fastsætte bestemmelser om, at det er obligatorisk at have nationale kopier og anvende fælles tekniske standarder for gennemførelsen
- at tage fat på "end-to-end"-brugen af SIS, som ikke kun omfatter det centrale system og de nationale systemer, men også at sikre, at slutbrugere får alle de

⁷ Se meddelelsen om gennemførelse af den europæiske dagsorden om sikkerhed for at bekæmpe terrorisme og bane vejen for en effektiv og ægte sikkerhedsunion (COM(2016) 230 final af 20.4.2016, s. 4 ff.).

⁸ Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, artikel 43, stk. 3, og artikel 50, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 59, stk. 3, og artikel 66, stk. 5, i afgørelse 2007/533/RIA og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. (EUT ...).

⁹ Ekspertgruppen på Højt Niveau - Formandens rapport af 21.12.2016.

¹⁰ Se afsnit 5 "Andre forhold" med henblik på detaljerede forklaringer af ændringerne i dette forslag.

¹¹ Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 af 20. december 2006 om adgang til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 1).

oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver, og at de overholder alle sikkerhedsregler, når de behandler SIS-oplysninger.

• **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder samt eksisterende og fremtidige retlige instrumenter**

Dette forslag er tæt knyttet til og supplerer andre EU-politikker:

- 1) **Intern sikkerhed** som understreget i den europæiske dagsorden¹³ om sikkerhed og Kommissionens arbejde hen imod en effektiv og ægte sikkerhedsunion¹⁴ for at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og anden grov kriminalitet ved at gøre det muligt for de retshåndhævende myndigheder at behandle personoplysninger om personer, der er mistænkt for at være involveret i terrorhandlinger eller grov kriminalitet.
- 2) **Databeskyttelse** for så vidt som dette forslag sikrer beskyttelsen af fysiske personers grundlæggende rettigheder, når deres personoplysninger behandles i SIS.

Dette forslag er tæt knyttet til og supplerer anden EU-lovgivning:

- 3) **Den europæiske grænse- og kystvagt**, hvad angår deres adgang til SIS med henblik på det foreslåede EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)¹⁵, og for at sikre en teknisk grænseflade for adgang til SIS for europæiske grænse- og kystvagthold, hold af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver og medlemmer af migrationsstyringsstøtteholdet, således at de inden for deres mandat har ret til adgang til og søgning i oplysninger i SIS.
- 4) **Europol**, for så vidt som dette forslag giver Europol supplerende rettigheder til inden for dets mandat at få adgang til og søge i oplysninger i SIS.
- 5) **Prüm**, for så vidt som de forbedrede muligheder i medfør af dette forslag for at identificere enkeltpersoner på grundlag af fingeraftryk (samt ansigtsbilleder og DNA-profiler) supplerer de eksisterende Prümbestemmelser¹⁶ om gensidig grænseoverskridende onlineadgang til udpegede nationale DNA-databaser og automatiske fingeraftryksidentifikationssystemer.

Dette forslag er tæt knyttet til og supplerer fremtidig EU-lovgivning:

- 6) **Forvaltning af de ydre grænser**. Dette forslag supplerer det planlagte nye princip i Schengenrænsekodeksen om systematisk kontrol i relevante databaser af alle rejsende, herunder unionsborgere, ved indrejse i og udrejse af Schengenområdet, der er indført som reaktion på fænomenet udenlandske krigere.
- 7) **Ind- og udrejsesystemet**. Forslaget har til formål at afspejle den foreslåede brug af en kombination af fingeraftryk og ansigtsbilleder som biometriske identifikatorer i forbindelse med driften af ind- og udrejsesystemet.

¹³ COM(2015) 185 final.

¹⁴ COM(2016) 230 final.

¹⁵ COM(2016) 731 final.

¹⁶ Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1). Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12).

- 8) **ETIAS.** Forslaget tager hensyn til det foreslåede ETIAS-system, som sikrer en grundig sikkerhedsvurdering, herunder kontrol i SIS, af tredjelandsstatsborgere, der har til hensigt at rejse ind i EU.

2. **RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETS-PRINCIPPET**

• **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for bestemmelserne om politisamarbejde og strafferetligt samarbejde i dette forslag er traktatens artikel 82, stk. 1, litra d), artikel 85, stk. 1, artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, litra a).

• **Variabel geometri**

Dette forslag bygger på bestemmelserne i Schengenreglerne vedrørende politisamarbejde og strafferetligt samarbejde. Der skal derfor tages højde for følgende forhold i relation til de forskellige protokoller og aftaler med associerede lande.

Danmark: Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om dette forslag til forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne foranstaltning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling.

Det Forenede Kongerige: I henhold til artikel 5 i protokollen om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne¹⁷ er Det Forenede Kongerige bundet af denne forordning.

Irland: I henhold til artikel 5 i protokollen om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om af Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne¹⁸ er Irland bundet af denne forordning.

Bulgarien og Rumænien: Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005. Denne forordning skal sammenholdes med Rådets afgørelse 2010/365/EU af 29. juni 2010¹⁹, som indebar, at bestemmelserne i Schengenreglerne med visse begrænsninger fandt anvendelse i forbindelse med Schengeninformationssystemet i Bulgarien og Rumænien.

Cypern og Kroatien: Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på eller på anden måde vedrører Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011.

¹⁷ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

¹⁸ EFT L 64 af 7.3.2002, s.20.

¹⁹ Rådets afgørelse af 29. juni 2010 om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien (EUT L 166 af 1.7.2010, s. 17).

Associerede lande: På grundlag af de respektive aftaler om associering af Island, Norge, Schweiz og Liechtenstein i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, er disse lande bundet af denne forordning.

- **Nærhedsprincippet**

Dette forslag videreudvikler og bygger på det eksisterende SIS, som har været i drift siden 1995. Den oprindelige tværnationale ramme blev erstattet af et EU-instrument den 9. april 2013 (forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA). Ved tidligere lejligheder blev der foretaget en fuldstændig konsekvensanalyse. Dette initiativ har til formål yderligere at forbedre de eksisterende bestemmelser, idet der tages fat på at lukke de konstaterede huller og forbedre de operationelle procedurer.

Det er ikke muligt at sikre en så omfattende informationsudveksling mellem medlemsstaterne, som det er tilfældet via SIS, ved hjælp af decentraliserede løsninger. På grund af omfanget og virkningerne af foranstaltningen kan målene for dette forslag bedre nås på EU-plan.

Målene for dette forslag omfatter bl.a. en række tekniske forbedringer for at øge effektiviteten af SIS og bestræbelserne for at harmonisere brugen af systemet på tværs af alle deltagende medlemsstater. Da disse mål og udfordringer, som skal sikre en effektiv informationsudveksling for at bekæmpe de stadig mere forskelligartede trusler, er tværnationale, har EU gode forudsætninger for at foreslå løsninger på disse problemer, som ikke i tilstrækkelig grad kan gennemføres af medlemsstaterne alene.

Hvis der ikke tages fat på de nuværende begrænsninger, hvad angår SIS, er der risiko for, at de mange muligheder for at maksimere effektiviteten og merværdien på EU-plan går tabt, og at der er mangler, der lægger hindringer i vejen for de kompetente myndigheders arbejde. F.eks. kan manglen på harmoniserede regler for sletning af overflødige indberetninger i systemet føre til, at der opstår hindringer for den frie bevægelighed for personer, hvilket er et grundlæggende EU-princip.

- **Proportionalitetsprincippet**

Artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union fastsætter, at EU kun handler i det omfang, det er nødvendigt for at nå traktatens mål. Den form, der er valgt til denne EU-foranstaltning, skal gøre det muligt at nå forslagets målsætning og sikre en så effektiv gennemførelse som muligt. Det foreslåede initiativ udgør en ændring af SIS, hvad angår politisamarbejdet og det strafferetlige samarbejde.

Dette forslag følger principperne om indbygget privatlivsbeskyttelse. Hvad angår retten til beskyttelse af personoplysninger, står dette forslag i et rimeligt forhold til målet, da det indeholder særlige bestemmelser om sletning af indberetninger og ikke kræver, at oplysningerne indsamles og lagres i længere tid, end hvad der er absolut nødvendigt for, at systemet kan fungere og nå sine mål. Med henblik på de operationelle krav mindsker dette forslag opbevaringsfristen for indberetninger vedrørende genstande og sidestiller dem med indberetninger vedrørende personer (da de mange gange er knyttet til personoplysninger såsom personlige identifikationsdokumenter eller nummerplader). Politiets erfaringer viser, at stjålne genstande kan findes igen inden for et relativt kort tidsrum, hvilket gør en udløbsfrist på 10 år for indberetninger vedrørende genstande unødvendig lang.

SIS-indberetninger indeholder kun de oplysninger, der er nødvendige for at identificere og lokalisere en person eller en genstand og gøre det muligt at træffe hensigtsmæssige operationelle foranstaltninger. Alle andre yderligere detaljer fremlægges via SIRENE-kontorerne, hvilket gør det muligt at udveksle supplerende oplysninger.

Derudover indeholder forslaget bestemmelser om gennemførelse af de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger og mekanismer for at sikre en effektiv beskyttelse af de registreredes grundlæggende rettigheder, navnlig beskyttelsen af privatlivet og personoplysninger. Det indeholder også bestemmelser, der specifikt har til formål at forbedre sikkerheden i forbindelse med enkeltpersoners personoplysninger i SIS.

Det vil ikke være nødvendigt med yderligere procedurer eller harmonisering på EU-plan for at få systemet til at fungere. Den påtænkte foranstaltning står i et rimeligt forhold til målet, idet den ikke går ud over, hvad der er nødvendigt, hvad angår foranstaltninger på EU-plan for at nå de fastsatte mål.

- **Valg af retsakt**

Den foreslåede ændring vil have form af en forordning og skal erstatte Rådets afgørelse 2007/533/RIA, samtidig med at meget af indholdet af denne afgørelse bevares. Afgørelse 2007/533/RIA blev vedtaget som et instrument under "den tredje søjle" i den tidligere traktat om den Europæiske Union. Sådanne instrumenter under "den tredje søjle" blev vedtaget af Rådet uden Europa-Parlamentet som medlovgiver. Retsgrundlaget for dette forslag findes i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), da søjlestrukturen ophørte med at eksistere med Lissabontraktatens ikrafttrædelse den 1. december 2009. Det fremgår af dette retsgrundlag, at det er den almindelige lovgivningsprocedure, der finder anvendelse. Retsaktens type, Europa-Parlamentets og Rådets forordning, er blevet valgt, fordi bestemmelserne skal være bindende og finde direkte anvendelse i alle medlemsstaterne.

Forslaget bygger videre på og udvider det eksisterende centraliserede system, hvorigennem medlemsstaterne samarbejder med hinanden, hvilket kræver en fælles arkitektur og bindende regler for driften. Derudover fastsættes der obligatoriske regler for adgangen til systemet, herunder med henblik på retshåndhævelse, som er ens i alle medlemsstater og for Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed²⁰ (eu-LISA). eu-LISA har siden 9. maj 2013 været ansvarlig for den operationelle forvaltning af det centrale SIS, hvilket består af alle de opgaver, der er nødvendige for at sikre, at det centrale SIS fungerer i døgndrift alle ugens dage. Dette forslag bygger på eu-LISA's ansvarsområder i relation til SIS.

Derudover indeholder forslaget bestemmelser om regler, der finder direkte anvendelse, hvilket gør det muligt for de registrerede at få adgang til deres egne oplysninger og retsmidler, uden at der kræves yderligere gennemførelsesforanstaltninger i den henseende.

Som følge heraf er det kun muligt at vælge en forordning som retligt instrument.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Som fastsat i forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA gennemførte Kommissionen tre år efter idriftsættelsen af det centrale SIS II en overordnet evaluering heraf og af den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne.

²⁰ Oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 286 af 1.11.2011, s.1).

Det fremgik af resultaterne af evalueringen, at der er brug for at ændre retsgrundlaget for SIS for bedre at kunne reagere på de nye udfordringer på sikkerheds- og migrationsområdet. Dette omfatter f.eks. et forslag om at anskue SIS ud fra et helhedsperspektiv ved at regulere slutbrugernes brug heraf og fastsætte datasikkerhedsstandarder, der også finder anvendelse på slutbrugerapplikationer, at styrke systemet med henblik på bekæmpelse af terrorisme via bestemmelser om nye foranstaltninger, der skal træffes, at præcisere situationen med hensyn til børn, der er i fare for at blive bortført af en forælder, samt udvide de biometriske identifikatorer, der er til rådighed i systemet.

Resultaterne af evalueringen viste også, at der er brug for retlige ændringer for at forbedre systemets tekniske funktion og strømline de nationale processer. Disse foranstaltninger vil gøre SIS mere effektiv ved at gøre brugen heraf lettere og mindske unødvendige byrder. Andre foranstaltninger har til formål at forbedre datakvaliteten og øge systemets gennemsigtighed, idet de indebærer en tydelig beskrivelse af medlemsstaternes og eu-LISA's specifikke rapporteringsopgaver.

Resultaterne af den omfattende evaluering (evalueringsrapporten og det tilknyttede arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene blev vedtaget den 21. december 2016²¹) har dannet grundlag for foranstaltningerne i dette forslag.

- **Høring af interesserede parter**

Under Kommissionens evaluering af SIS indhentede den feedback og forslag fra relevante interesserede parter, bl.a. delegerede i SISVIS-udvalget, efter proceduren i artikel 67 i Rådets afgørelse 2007/533/RIA. Dette udvalg omfatter medlemsstaternes repræsentanter for såvel operationelle SIRENE-spørgsmål (grænseoverskridende samarbejde i forbindelse med SIS) og tekniske spørgsmål i forbindelse med udviklingen og vedligeholdelsen af SIS og den tilknyttede SIRENE-applikation.

De delegerede besvarede detaljerede spørgeskemaer som en del af evalueringsprocessen. Når der var behov for yderligere præciseringer, eller det var nødvendigt at arbejde videre med emnet, skete det via udvekslinger af mail eller målrettede interviews. Denne iterative proces gjorde det muligt at tage spørgsmål op overordnet og på gennemsigtig vis. I 2015 og 2016 drøftede delegerede i SISVIS-udvalget disse spørgsmål på særlige møder og workshops.

Kommissionen konsulterede også specifikt medlemsstaternes nationale databeskyttelsesmyndigheder og medlemmer af koordinationsgruppen for tilsyn med SIS II på området databeskyttelse. Medlemsstaterne delte deres erfaringer om registreredes anmodninger om aktindsigt og de nationale databeskyttelsesmyndigheders arbejde ved at besvare et særligt spørgeskema. Besvarelserne af dette spørgeskema fra juni 2015 er indgået i udarbejdelsen af dette forslag.

Internt har Kommissionen oprettet en tværtjenstlig styringsgruppe, der omfatter Generalsekretariatet, Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, Generaldirektoratet for Retlige Anliggender og Forbrugere, Generaldirektoratet for Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed og Generaldirektoratet for Informationsteknologi. Denne styringsgruppe overvågede evalueringsprocessen og gav om nødvendigt råd og vejledning.

²¹ Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, artikel 43, stk. 3, og artikel 50, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 59, stk. 3, og artikel 66, stk. 5, i afgørelse 2007/533/RIA og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

I resultaterne af evalueringen blev der også taget hensyn til den dokumentation, der blev indsamlet under evalueringsbesøg på stedet i medlemsstater, og hvor der blev set nærmere på, hvordan SIS bruges i praksis. Dette omfatter drøftelser og samtaler med fagfolk, personale i SIRENE-kontoret og de nationale kompetente myndigheder.

I lyset af denne feedback indeholder forslaget bestemmelser om foranstaltninger med henblik på at forbedre systemets tekniske og operationelle effektivitet.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ud over høringerne af interesserede parter søgte Kommissionen også ekstern ekspertise via tre undersøgelser, hvis resultater er indgået i udarbejdelsen af dette forslag:

- Teknisk vurdering af SIS (Kurt Salmon)²²

I denne evaluering blev de vigtigste spørgsmål vedrørende SIS' funktion og de fremtidige behov, det er nødvendigt at dække, indkredset, idet det først og fremmest drejer sig om at sikre den bedst mulige driftskontinuitet, og at den overordnede arkitektur kan tilpasses de stigende krav til kapaciteten.

- IKT-konsekvensanalyse af de mulige forbedringer af SIS II's arkitektur (Kurt Salmon)²³

I denne undersøgelse blev de nuværende omkostninger ved driften af SIS på nationalt plan analyseret, og to mulige tekniske scenarier til forbedring af systemet blev evalueret. Begge scenarier omfatter et sæt tekniske forslag, der fokuserer på at forbedre det centrale system og den overordnede arkitektur.

- IKT-konsekvensanalyse af de tekniske forbedringer af SIS-II's arkitektur – slutrapport, 10. november 2016 (Wavestone)²⁴

I denne undersøgelse blev omkostningsvirkningerne for medlemsstaterne af gennemførelsen af en national kopi vurderet ved at analysere tre scenarier (et fuldt centraliseret system, gennemførelsen af et standardiseret N.SIS, som eu-LISA udvikler og leverer til medlemsstaterne, og gennemførelsen af et særskilt N.SIS med fælles tekniske standarder.

- **Konsekvensanalyse**

Kommissionen gennemførte ikke en konsekvensanalyse.

De tre uafhængige evalueringer, der er nævnt ovenfor (under "Indhentning og brug af ekspertbistand") udgjorde grundlaget for overvejelserne vedrørende virkningerne af ændringer af systemet ud fra et teknisk perspektiv. Derudover har Kommissionen siden 2013 afsluttet to gennemgange af SIRENE-håndbogen, dvs. siden SIS II trådte i kraft den 9. april 2013, og afgørelse 2007/533/RIA fandt anvendelse. Dette omfatter en midtvejsevaluering, som førte til udsendelsen af en ny SIRENE-håndbog²⁵ den 29. januar 2015. Kommissionen vedtog også et

²² Europa-Kommissionens slutrapport — teknisk vurdering af SIS II.

²³ Europa-Kommissionens slutrapport — IKT-konsekvensanalyse af de mulige forbedringer af SIS II's arkitektur 2016.

²⁴ Europa-Kommissionens slutrapport — IKT-konsekvensanalyse af de tekniske forbedringer af SIS-II's arkitektur – slutrapport, 10. november 2016 (Wavestone).

²⁵ Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/219 af 29. januar 2015 om erstatning af bilaget til gennemførelsesafgørelse 2013/115/EU om vedtagelse af SIRENE-håndbogen og andre gennemførelsesforanstaltninger i forbindelse med anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 44 af 18.2.2015, s. 75).

katalog over bedste praksis og henstillinger²⁶. Derudover gennemfører eu-LISA og medlemsstaterne regelmæssige iterative tekniske forbedringer af systemet. Mulighederne for at blive ved med det er nu opbrugt, så der kræves omfattende ændringer af retsgrundlaget. Det er ikke muligt at opnå klarhed på områder som anvendelsen af slutbrugersystemerne, og hvad angår detaljerede regler for sletning af indberetninger, ved at sikre en bedre gennemførelse og håndhævelse af retsforskrifterne.

Derudover har Kommissionen gennemført en omfattende evaluering af SIS som krævet i artikel 24, stk. 5, artikel 43, stk. 3, og artikel 50, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 59, stk. 3, og artikel 66, stk. 5, i afgørelse 2007/533/RIA og udsendt et ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. Resultaterne af den omfattende evaluering (evalueringsrapporten og det tilknyttede arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene blev vedtaget den 21. december 2016) har dannet grundlag for foranstaltningerne i dette forslag.

Schengenevalueringsmekanismen, der er fastsat bestemmelser om i forordning (EU) nr. 1053/2013²⁷, giver mulighed for regelmæssigt at foretage en retlig og operationel vurdering af den måde, hvorpå SIS fungerer i medlemsstaterne. Evalueringerne gennemføres i fællesskab af Kommissionen og medlemsstaterne. Ved hjælp af denne mekanisme fremsætter Rådet henstillinger til de enkelte medlemsstater på grundlag af de evalueringer, der foretages som en del af det flerårige og det årlige program. Da disse henstillinger er meget individuelle, kan de ikke erstatte de retligt bindende regler, som finder anvendelse samtidig i alle de medlemsstater, der anvender SIS.

SISVIS-udvalget drøfter regelmæssigt en række praktiske operationelle og tekniske spørgsmål. Selv om disse møder er vigtige i forbindelse med samarbejdet mellem Kommissionen og medlemsstaterne, kan resultaterne af disse drøftelser (bortset fra lovgivningsmæssige ændringer) ikke afhjælpe de problemer, der for eksempel opstår som følge af divergerende national praksis.

Ændringerne i denne forordning har ingen væsentlige økonomiske eller miljømæssige virkninger. De forventes dog at få en betydelig positiv samfundsmæssig virkning, da de medfører øget sikkerhed, idet det bliver muligt i højere grad at identificere personer, der bruger falske identiteter, kriminelle, hvis identitet er ukendt, når disse har begået alvorlig kriminalitet, og savnede mindreårige. Virkningen af disse ændringer for de grundlæggende rettigheder og databeskyttelsen er blevet overvejet og beskrives nærmere i næste afsnit ("Grundlæggende rettigheder").

Forslaget er blevet udarbejdet ved brug af den betydelige mængde dokumentation, der er indsamlet i forbindelse med den overordnede evaluering af anden generation af SIS, hvor der blev set nærmere på systemets funktion og områder, hvor det kunne forbedres. Derudover blev der foretaget en evaluering af omkostningsvirkningerne for at sikre, at den struktur, der blev valgt på nationalt plan, var den mest hensigtsmæssige og forholdsmæssige.

²⁶ Kommissionens henstilling om udarbejdelse af et katalog med henstillinger og bedste praksis for korrekt anvendelse af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) og udveksling af supplerende oplysninger mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, der gennemfører og anvender SIS II (C(2015)9169/1).

²⁷ Forordning (EU) nr. 1053/2013 af 7. oktober 2013 om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af Eksekutivkomitéens afgørelse af 16. september 1998 om nedsættelse af et stående udvalg for evaluering og anvendelse af Schengenreglerne (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 27).

- **Grundlæggende rettigheder og databeskyttelse**

I dette forslag udvikles og forbedres det eksisterende system snarere end, at der oprettes et nyt, og forslaget bygger derfor videre på de vigtige og effektive sikkerhedsforanstaltninger, der allerede er indført. Da der fortsat skal behandles personoplysninger og andre kategorier af følsomme biometriske oplysninger i systemet, kan det dog have potentielle konsekvenser for den enkeltes grundlæggende rettigheder. Dette er blevet grundigt overvejet, og der er blevet indført yderligere sikkerhedsforanstaltninger for at begrænse indsamlingen og viderebehandlingen af oplysninger til det, der er strengt nødvendigt og kræves rent operationelt, og for at begrænse adgangen til disse oplysninger for dem, som har et operationelt behov for at behandle dem. Forslaget indeholder præcise tidsrammer for datalagring, herunder kortere opbevaringsfrister for indberetninger vedrørende genstande. Det anerkendes udtrykkeligt, at enkeltpersoner har ret til at få adgang til og til at rette i oplysninger vedrørende dem selv samt at anmode om at få slettet oplysninger i overensstemmelse med deres grundlæggende rettigheder (se afsnittet om databeskyttelse og -sikkerhed).

Forslaget styrker desuden foranstaltningerne for at beskytte de grundlæggende rettigheder, idet der indføres krav i lovgivningen om sletning af en indberetning, og der indføres en vurdering af, om det står i et rimeligt forhold til målet, hvis det tidsrum, hvori en indberetning gemmes, skal forlænges. Det vil være muligt at opnå en mere pålidelig identifikation af personer ved brug af biometriske oplysninger om savnede personer, som har brug for beskyttelse, idet det sikres, at personoplysningerne er korrekte og beskyttes på hensigtsmæssig vis. I forslaget fastsættes omfattende og solide beskyttelsesforanstaltninger for brugen af biometriske identifikatorer for at undgå at skabe ubehageligheder for uskyldige personer.

Forslaget kræver også "end-to end"-sikkerhed for systemet, således at der sikres en bedre beskyttelse af de oplysninger, der er lagret heri. Med indførelsen af en klar procedure for håndtering af hændelser og forbedret driftskontinuitet for SIS overholder dette forslag fuldt ud Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder²⁸ for så vidt angår retten til beskyttelse af personoplysninger. Videreudviklingen af SIS og dets fortsatte effektivitet vil bidrage til sikkerheden for personer i samfundet.

Forslaget indeholder bestemmelser om betydelige ændringer vedrørende de biometriske identifikatorer. Ud over fingeraftryk skal der også indsamles og lagres håndfladeaftryk, hvis de retlige krav er opfyldt. Der knyttes fingeraftryksregistreringer til de alfanumeriske indberetninger i SIS, jf. artikel 26, 32, 34 og 36. Det skal fremover være muligt at søge i disse daktylografiske oplysninger (fingeraftryk og håndfladeaftryk) med fingeraftryk fundet på gerningssteder, forudsat at der er tale om en strafbar handling i form af grov kriminalitet eller terrorisme, og at det med en høj grad af sandsynlighed kan fastslås, at de tilhører gerningsmanden. Forslaget indeholder desuden bestemmelser om lagring af fingeraftryk for såkaldte "ukendte eftersøgte personer" (betingelserne er beskrevet nærmere i afsnit 5, underafsnittet "Fotografier, ansigtsbilleder, daktylografiske oplysninger og DNA-profiler"). I tilfælde af usikkerhed, hvad angår en persons identitet på grundlag af den pågældendes dokumenter, skal de kompetente myndigheder foretage en fingeraftryksøgning blandt de fingeraftryk, der er lagret i SIS-databasen.

Det kræves i forslaget, at der indsamles og lagres uddybende oplysninger (såsom nærmere oplysninger om personlige identifikationsdokumenter), som letter arbejdet for de medarbejdere i marken, der skal fastslå en persons identitet.

²⁸ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (2012/C 326/02).

Forslaget garanterer den registreredes ret til effektive retsmidler for at anfægte alle afgørelser, som under alle omstændigheder skal omfatte et effektivt retsmiddel ved en domstol, jf. artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

SIS udgør et enkelt informationssystem. De beregnede udgifter til de to forslag (nærværende forslag og forslaget til forordning om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol bør ikke betragtes som to særskilte beløb, men et enkelt. De budgetmæssige virkninger af de ændringer, der er nødvendige for at gennemføre begge forslag, er indeholdt i én finansieringsoversigt.

Da det tredje forslag (vedrørende tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold) er af supplerende art, behandles de budgetmæssige følger heraf særskilt i en uafhængig finansieringsoversigt, der kun vedrører oprettelsen af denne specifikke indberetningskategori.

På grundlag af en vurdering af de forskellige aspekter af det arbejde, der kræves i relation til netværket, eu-LISA's forvaltning af det centrale SIS og udviklingen af systemet i medlemsstaterne, vil de to forslag til forordning kræve et samlet beløb på 64,3 mio. EUR i perioden 2018-2020.

Dette omfatter en forøgelse af båndvidden for TESTA-NG, da netværket i overensstemmelse med de to forslag skal overføre fingeraftryksfiler og ansigtsbilleder, som kræver større gennemstrømning og kapacitet (9,9 mio. EUR). Det omfatter også eu-LISA's omkostninger til personale og driftsudgifter (17,6 mio. EUR). eu-LISA meddelte Kommissionen, at det er planlagt at rekruttere 3 nye kontraktansatte i januar 2018 med henblik på at indlede udviklingsfasen i tide til at sikre idriftsættelsen af SIS' ajourførte funktionaliteter i 2020. Dette forslag medfører tekniske ændringer af det centrale SIS for at udvide nogle af de eksisterende indberetningskategorier og skabe nye funktionaliteter. Finansieringsoversigten til dette forslag afspejler disse ændringer.

Derudover gennemførte Kommissionen en evaluering af omkostningsvirkningerne for at vurdere omkostningerne ved udviklingen af systemet på nationalt plan som følge af forslaget²⁹. De skønnede omkostninger er på 36,8 mio. EUR, som skal fordeles som et fast beløb til medlemsstaterne. Hver medlemsstat vil modtage et beløb på 1,2 mio. EUR til opgradering af deres nationale system i overensstemmelse med kravene i dette forslag, herunder oprettelsen af en delvis national kopi, når der endnu ikke findes en sådan eller et sikkerhedskopieringssystem.

Der er planlagt en omprogrammering af den resterende del af finansieringsrammen til intelligente grænser under Fonden for Intern Sikkerhed for at gennemføre opgraderingerne og gennemføre de funktionaliteter, der er fastsat i de to forslag. Forordningen om Fonden for Intern Sikkerhed - grænseforvaltning³⁰ er det finansielle instrument, som budgettet for gennemførelsen af pakken om intelligente grænser er omfattet af. I forordningens artikel 5 fastsættes det, at 791 mio. EUR skal anvendes til gennemførelsen af et program til etablering af IT-systemer, som støtter forvaltningen af migrationsstrømme langs hele den ydre grænse på de betingelser, der er fastsat i artikel 15. Af de ovennævnte 791 mio. EUR er 480 mio. EUR

²⁹ Wavestone "ICT Impact Assessment of the technical improvements to the SIS II architecture – Final Report", 10.11.2016, Scenario 3 Distinct N. SIS II Implementation.

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiell støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

forbeholdt udviklingen af ind- og udrejsesystemet og 210 mio. EUR udviklingen af EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS). Den resterende del vil delvis blive brugt til at dække udgifterne til de ændringer, der er fastsat i de to forslag vedrørende SIS.

5. ANDRE FORHOLD

• **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen, medlemsstaterne og eu-LISA vil regelmæssigt se nærmere på og overvåge anvendelsen af SIS for at sikre, at det fortsat fungerer effektivt. Kommissionen vil blive bistået af SISVIS-udvalget i forbindelse med de tekniske og operationelle foranstaltninger, der er beskrevet i forslaget.

Derudover indeholder forslaget til forordning bestemmelserne i artikel 71, stk. 7 og 8, om en formel regelmæssig tilsyns- og evalueringsproces.

Hvert andet år skal eu-LISA forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om SIS' tekniske funktion – herunder sikkerheden i forbindelse med SIS – den kommunikationsinfrastruktur, der understøtter det, samt den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne.

Hvert fjerde år skal Kommissionen desuden gennemføre en overordnet evaluering af SIS og informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne og dele den med Europa-Parlamentet og Rådet. Formålene er at:

- se nærmere på de opnåede resultater i forhold til målene
- vurdere, om de tilgrundliggende principper for systemet fortsat er gyldige
- undersøge, hvordan forordningen anvendes på det centrale system
- evaluere sikkerheden ved det centrale system
- undersøge, hvilke virkninger dette vil have for systemets fremtidige funktion.

eu-LISA har nu også til opgave at fremlægge daglige, månedlige og årlige statistikker om anvendelsen af SIS for derved at sikre en kontinuerlig overvågning af systemet og dets funktion i forhold til målene.

• **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Fælles bestemmelser i dette forslag og forslaget til forordning om oprettelse, drift og brug af SIS på området ind- og udrejsekontrol

- Almindelige bestemmelser (artikel 1–3)
- SIS-systemets tekniske struktur og driftsmåder (artikel 4-14)
- eu-LISA's ansvarsområder (artikel 15-18)
- Retten til adgang til og opbevaring af indberetninger (artikel 43, 46, 48, 50 og 51)
- Almindelige databehandlings- og databeskyttelsesregler (artikel 53-70)
- Overvågning og statistikker (artikel 71).

"End-to-end"-anvendelse af SIS

Med over 2 mio. slutbrugere hos de kompetente myndigheder på tværs af Europa er SIS et meget bredt anvendt og effektivt redskab til informationsudveksling. Disse forslag indeholder regler for hele "end-to-end"-driften af systemet, herunder det centrale SIS, der forvaltes af eu-LISA, de nationale systemer og slutbrugerapplikationerne. De vedrører ikke kun det centrale og de nationale systemer, men også slutbrugernes tekniske og operationelle behov.

I artikel 9, stk. 2, specificeres det, at slutbrugerne skal modtage de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver (navnlig alle de oplysninger, der er nødvendige for at identificere en registreret og træffe de nødvendige foranstaltninger). Artiklen indeholder også bestemmelser om en fælles plan for medlemsstaternes gennemførelse af SIS, som skal sikre en harmonisering på tværs af alle nationale systemer. I artikel 6 fastsættes det, at hver medlemsstat skal sikre, at SIS-oplysningerne altid er tilgængelige for slutbrugerne for derved at maksimere de operationelle fordele ved at mindske muligheden for nedetid.

Artikel 10, stk. 3, sikrer, at sikkerheden i forbindelse med databehandling også omfatter slutbrugernes databehandlingsaktiviteter. I henhold til artikel 14 skal medlemsstaterne sikre, at personale med adgang til SIS regelmæssigt og løbende får uddannelse i datasikkerheds- og databeskyttelsesregler.

Medtagelsen af disse foranstaltninger indebærer, at dette forslag mere bredt dækker hele SIS' "end-to-end"-funktion med regler og forpligtelser vedrørende millioner af slutbrugere på tværs af Europa. For at udnytte SIS mest effektivt skal medlemsstaterne sikre, at hver gang deres slutbrugere har ret til foretage en søgning i en national politi- eller indvandringsdatabase, søger de parallelt hermed også i SIS. På den måde kan SIS opfylde sit mål som den vigtigste kompenserende foranstaltning inden for området uden kontrol ved de indre grænser, og medlemsstaterne kan bedre håndtere den grænseoverskridende dimension af kriminalitet og kriminelles mobilitet. Denne parallelle søgning skal fortsat ske i henhold til artikel 4 i direktiv (EU) 2016/680³¹.

Driftskontinuitet

Forslagene styrker bestemmelserne vedrørende driftskontinuitet, både på nationalt plan og for eu-LISA (artikel 4, 6, 7 og 15). Dette sikrer, at SIS fortsat vil fungere og være tilgængeligt for medarbejdere i marken, selv om der problemer, der påvirker systemet.

Datakvalitet

I dette forslag fastholdes princippet om, at medlemsstaten, som er den registeransvarlige, også er ansvarlig for, at de oplysninger, der indlæses i SIS, er korrekte (artikel 56). Det er dog nødvendigt at sikre en central mekanisme, der forvaltes af eu-LISA, som gør det muligt for medlemsstaterne regelmæssigt at gennemgå de indberetninger, hvor de obligatoriske datafelter kan skabe problemer med hensyn til datakvaliteten. Forslagets artikel 15 giver derfor eu-LISA beføjelse til regelmæssigt at udarbejde datakvalitetsrapporter til medlemsstaterne. Denne aktivitet kan lettes ved hjælp af et dataregister med henblik på udarbejdelse af statistiske rapporter og datakvalitetsrapporter (artikel 71). Disse forbedringer afspejler de midlertidige resultater af arbejdet i Ekspertgruppen på Højt Niveau vedrørende Informationssystemer og Interoperabilitet.

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

Fotografier, ansigtsbilleder, daktylografiske oplysninger og DNA-profiler

Muligheden for at søge med fingeraftryk med henblik på at identificere en person er allerede fastsat i artikel 22 i forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA. Disse forslag gør denne søgning obligatorisk, hvis det ikke er muligt på anden vis at bekræfte en persons identitet. Ændringer af artikel 22 og den nye artikel 40, 41 og 42 vil desuden gøre det muligt ud over fingeraftryk at anvende ansigtsbilleder, håndfladeaftryk og DNA-profiler for at identificere en person. Ansigtsbilleder kan på nuværende tidsrum kun anvendes til at bekræfte en persons identitet efter en alfanumerisk søgning snarere end at tjene som grundlag for en søgning. Med daktylografi forstås den videnskabelige undersøgelse af fingeraftryk som en måde til at identificere en person på. Eksperter inden for daktylografi erkender, at håndaftryk har en unik karakter, og at de ligesom fingeraftryk indeholder referencepunkter, som gør det muligt at foretage en præcis og endegyldig sammenligning. Håndfladeaftryk kan anvendes til at fastslå en persons identitet på samme måde, som fingeraftryk kan anvendes. Det har i mange årtier været praksis hos politiet at optage håndfladeaftryk med ti rullede og ti flade aftryk af en person. Håndfladeaftryk anvendes til to hovedformål:

- i) Til identifikation, når den pågældende person forsætligt eller uforsætligt har ødelagt sine fingerspidser. Det kan ske i et forsøg på at undgå at blive identificeret eller få optaget fingeraftryk eller ved beskadigelser som følge af en ulykke eller hårdt fysisk arbejde. Under drøftelserne om de tekniske regler for SIS AFIS meddelte Italien, at man havde haft betydelig succes med at identificere irregulære migranter, som forsætligt havde beskadiget deres fingerspidser i et forsøg på at undgå at blive identificeret. Ved at optage håndaftryk kunne de italienske myndigheder efterfølgende identificere dem.
- ii) Latente aftryk fra gerningssteder. Ofte efterlader den mistænkte spor på gerningsstedet, som viser sig at stamme fra håndfladen. Det er kun takket være rutinen med at optage håndfladeaftryk, når en person lovligt får optaget sine fingeraftryk, at den mistænkte kan identificeres. Håndfladeaftryk indeholder også sædvanligvis detaljer fra det nederste af fingrene, som ofte mangler i forbindelse med rullede og flade fingeraftryk, da sidstnævnte plejer at være koncentreret om fingerspidser og de øvre fingerled.

Brugen af ansigtsbilleder til identifikation vil sikre større sammenhæng mellem SIS og det foreslåede ind- og udrejsesystem i EU, e-gates og selvbetjeningsautomater. Denne funktionalitet vil blive begrænset til regelmæssige grænsepassager.

I de tilfælde, hvor der ikke findes fingeraftryk eller håndfladeaftryk, gør artikel 22, stk. 1, litra b), det muligt at anvende DNA-profiler for savnede personer, som skal beskyttes, navnlig børn. Denne funktionalitet vil kun blive anvendt, når der ikke findes fingeraftryk, og det er kun autoriserede brugere, der vil have adgang til den. Denne bestemmelse gør det derfor muligt at anvende DNA-profiler via den savnede persons/det savnede barns forældre eller søskende, således at de nationale myndigheder kan identificere og lokalisere den pågældende person. Medlemsstaterne udveksler allerede oplysninger med hinanden på operationelt plan gennem udvekslinger af supplerende oplysninger. Dette forslag danner en retlig ramme omkring denne praksis ved at indsætte den i det materielle retsgrundlag for driften og anvendelsen af SIS og ved at indføre klare processer i forbindelse med de omstændigheder, hvor der kan anvendes sådanne profiler.

De foreslåede ændringer vil gøre det muligt at indlæse indberetninger i SIS vedrørende ukendte personer, der er eftersøgt i forbindelse med en strafbar handling, på grundlag af fingeraftryk eller håndfladeaftryk (artikel 40-42). Disse indberetninger kan være indlæst, hvis der f.eks. opdages latente fingeraftryk eller håndfladeaftryk på et gerningssted for en grov

strafbar handling, og hvis der er tungtvejende grunde til at formode, at fingeraftrykkene stammer fra gerningsmanden. Hvis fingeraftrykkene f.eks. findes på et våben, der blev anvendt til at begå en forbrydelse med eller en anden genstand, som gerningsmanden anvendte på det tidspunkt, hvor den pågældende begik forbrydelsen. Denne nye indberetningskategori supplerer Prümbestemmelserne, som muliggør interkonnektivitet mellem nationale strafferetlige fingeraftryksidentifikationssystemer. Via Prümmekanismen kan en medlemsstat indgive en anmodning for at få be- eller afkræftet, om en gerningsmand, hvis fingeraftryk er blevet fundet, er kendt i en anden medlemsstat (sædvanligvis med henblik på efterforskning). En person kan kun identificeres via Prümmekanismen, hvis den pågældende har fået optaget sine fingeraftryk i en anden medlemsstat i forbindelse med strafbart forhold. Førstegangskriminelle kan således ikke identificeres. Det nye i dette forslag, nemlig lagringen af fingeraftryk fra en ukendt eftersøgt person, gør det muligt at oplade fingeraftrykkene fra en ukendt gerningsmand i SIS, således at den pågældende kan identificeres, hvis vedkommende findes i en anden medlemsstat. Brugen af denne funktionalitet forudsætter, at medlemsstaterne foretager en forudgående konsultation af alle nationale og internationale kilder, men uden at have kunnet få bekræftet den pågældendes identitet. Forslaget indeholder tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger til at sikre, at der under denne kategori i SIS kun lagres fingeraftryk af personer, hvis der er en stærk mistanke om, at den pågældende har begået en grov forbrydelse eller en terrorhandling. Som følge heraf er det kun muligt at anvende denne nye indberetningskategori i de tilfælde, hvor en ukendt gerningsmand udgør en større risiko for den offentlige sikkerhed, hvilket berettiger en sammenligning af disse aftryk med fingeraftryk fra rejsende, f.eks. for at undgå, at personen forlader området uden kontrol ved de indre grænser.

Denne bestemmelse gør det ikke muligt for slutbrugerne at indsætte fingeraftryk under denne kategori, hvis det ikke kan fastslås, at der er en forbindelse mellem dem og gerningsmanden. En anden betingelse er, at det ikke er muligt at identificere personen ved hjælp af andre nationale, europæiske eller internationale databaser med fingeraftryk. Når sådanne fingeraftryk er lagret i SIS, vil de blive brugt til at identificere personer, hvis identitet ikke kan bekræftes på anden vis. Hvis en kontrol fører til et potentielt match, skal medlemsstaten foretage yderligere kontrol med deres fingeraftryk, eventuelt med inddragelse af fingeraftryksekspertter, for at fastslå, om fingeraftrykkene i SIS stammer fra den pågældende person, og fastslå personens identitet. Procedurene er omfattet af national lovgivning. Hvis den person, fingeraftrykkene stammer fra, identificeres som en "ukendt eftersøgt person" i SIS, kan det eventuelt føre til anholdelse af den pågældende.

Adgang til SIS

Dette underafsnit beskriver de nye elementer for så vidt angår de kompetente nationale myndigheders og EU-agenturernes adgangsmuligheder til SIS.

Nationale myndigheder - indvandringsmyndigheder

For at sikre den mest effektive anvendelse af SIS gives de nationale myndigheder, der har ansvaret for at undersøge forholdene og træffe afgørelse med hensyn til tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på og tilbagevenden til medlemsstaternes område, adgang til SIS. Denne tilføjelse gør det muligt at søge i SIS i forbindelse med irregulære migranter, som ikke har været genstand for den sædvanlige grænsekontrol. Forslaget sikrer samme behandling af tredjelandstatsborgere, der passerer de ydre grænser ved et almindeligt grænseovergangssted (og derfor bliver genstand for den kontrol, der finder anvendelse på tredjelandstatsborgere) og tredjelandstatsborgere, der ankommer på irregulær vis til Schengenområdet.

Derudover sikrer dette forslag, at de myndigheder, der forestår indregistreringen af motorkøretøjer (artikel 44), skibe og luftfartøjer kun har begrænset adgang til systemet for at udføre deres opgaver, forudsat at de arbejder for statsforvaltningen. Dette vil være med til at undgå, at ovennævnte transportmidler indregistreres, hvis de er stjålne og eftersøgt i andre medlemsstater. Initiativet er ikke nyt, hvad angår motorkøretøjsregistreringstjenester, da de allerede fik adgang til SIS i medfør af Schengenkonventionens artikel 102a og forordning (EF) nr. 1986/2006³². Ud fra samme logik fastsættes det i forslaget, at de myndigheder, der er ansvarlige for registreringen af skibe og luftfartøjer, får adgang til SIS-indberetninger vedrørende skibe og luftfartøjer.

Institutionelle brugere

Europol (artikel 46), Eurojust (artikel 47) og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning – og dets hold, hold af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, og medlemmer af migrationsstyringsstøtteholdet – (artikel 48 og 49) har adgang til SIS og de SIS-oplysninger, de har brug for. Der indføres passende beskyttelsesforanstaltninger for at sikre, at oplysningerne i systemet er ordentligt beskyttet (herunder også i bestemmelserne i artikel 50, hvori det kræves, at disse organer kun har adgang til de oplysninger, de har brug for for at udføre deres opgaver.

Disse ændringer udvider Europolis adgang til indberetninger i SIS vedrørende savnede personer og sikrer, at det kan anvende systemet bedst muligt, når det udfører sine opgaver, og der tilføjes nye bestemmelser, som sikrer, at Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og dets hold kan få adgang til systemet, når de inden for rammerne af deres mandat udfører forskellige operationer med at bistå medlemsstaterne. I forbindelse med arbejdet i Ekspertgruppen på Højt Niveau vedrørende Informationssystemer og Interoperabilitet. og med henblik på yderligere at øge informationsudvekslingen vedrørende terrorisme vil Kommissionen vurdere, om Europol automatisk modtager en meddelelse fra SIS, når der optages en indberetning vedrørende terrorrelaterede aktiviteter.

I medfør af Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et EU-system for rejseoplysninger og rejsetilladelser (ETIAS)³³ vil den centrale ETIAS-enhed i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning foretage søgninger i SIS via ETIAS for at fastslå, om den tredjelandsstatsborger, der ansøger om en rejsetilladelse, er omfattet af en indberetning i SIS. Med henblik herpå vil den centrale ETIAS-enhed også få fuld adgang til SIS.

Specifikke ændringer af indberetninger

I artikel 26 fastsættes det, at medlemsstaterne midlertidigt kan suspendere indberetninger med henblik på anholdelse (i tilfælde af en igangværende politiaktion eller -eftersøgning), således at de i et begrænset tidsrum kun er synlige for SIRENE-kontorerne, men ikke for medarbejderne i marken. Denne bestemmelse er med til at undgå, at en fortrolig politiaktion med henblik på anholdelse af en meget eftersøgt forbryder ikke bringes i fare af en politimand, som ikke er involveret i sagen.

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 af 20. december 2006 om adgang til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 1).

³³ COM(2016)731 final.

Artikel 32 og 33 indeholder bestemmelser om indberetninger om savnede personer. Ændringer heraf gør det muligt at indlæse forebyggende indberetninger i sager, hvor det skønnes, at der er stor risiko for, at et barn bliver bortført af en forælder, og skaber en finere kategorisering af indberetningerne om savnede personer. Forældres bortførelse af børn er ofte meget planlagte, idet forældrene har til hensigt hurtigt at forlade den medlemsstat, hvori der blev opnået enighed om forældremyndighedsordningen. Disse ændringer lukker et hul i den nuværende lovgivning, som kun gør det muligt at indlæse indberetninger vedrørende børn, når de allerede er meldt savnede. De gør det også muligt for myndighederne i medlemsstaterne at udpege børn, der er i særlig fare for at blive bortført. Disse ændringer vil betyde, at når der er stor risiko for, at en forælder meget snart vil bortføre et barn, vil grænsevagterne og de retshåndhavende myndigheder kunne gøres opmærksom på denne risiko og vil kunne se nærmere på situationer, hvor et barn, der er i fare for at blive bortført, rejser og om nødvendigt tage barnet i deres varetægt. SIRENE-kontorerne vil fremlægge supplerende oplysninger, herunder om afgørelsen fra den kompetente retslige myndighed, der begærede indberetningen. SIRENE-håndbogen vil blive ændret i overensstemmelse hermed. En sådan indberetning vil kræve, at de retslige myndigheder på behørig vis har truffet afgørelse om kun at give forældremyndigheden til den ene af forældrene. En anden betingelse vil være, at der er en umiddelbar risiko for, at en af forældrene bortfører barnet. Status for indberetninger om forsvundne børn vil automatisk blive opdateret, når de pågældende bliver myndige.

Artikel 34 gør det muligt at tilføje oplysninger om motorkøretøjer, hvis der er tydelige tegn på, at de har forbindelse til en person, der eftersøgt.

I artikel 37 indføres en ny form for kontrol, "undersøgelseskontrol". Den har navnlig til formål at understøtte foranstaltninger for at bekæmpe terrorisme og grov kriminalitet. Den gør det muligt for myndighederne at stoppe og udspørge den pågældende person. Det indebærer mere end den eksisterende diskrete kontrol, men medfører ikke kropsvisitering eller anholdelse af personen. Den kan dog give tilstrækkelige oplysninger til at beslutte, om der skal træffes yderligere foranstaltninger. Artikel 36 ændres også for at afspejle denne supplerende type kontrol.

Dette forslag indeholder bestemmelser om, at SIS indberetninger kan omfatte officielle blankodokumenter og udstedte identitetsdokumenter (artikel 36) og motorkøretøjer, herunder skibe og luftfartøjer (artikel 32 og 34), når disse har forbindelse til indberetninger vedrørende personer, der er indlæst i medfør af disse artikler. Artikel 37 ændres for at gøre det muligt at træffe foranstaltninger på grundlag af disse indberetninger. Målet er udelukkende at efterforske sagen, da det vil gøre det muligt for myndighederne at håndtere situationer, hvor flere personer anvender autentiske, men lignende dokumenter, selv om de ikke er de retmæssige indehavere heraf.

Artikel 38 indeholder en udvidet liste over genstande, for hvilke der er indlæst indberetninger, idet der tilføjes forfalskede dokumenter, køretøjer uanset fremdriftssystem (dvs. elektriske såvel som benzin- og dieseldrevne m.m.), forfalskede pengesedler, IT-udstyr og identificerbare dele til køretøjer og industrielt udstyr. Den indeholder ikke længere indberetninger vedrørende betalingsmidler, da disse var meget lidt effektive og næsten ingen hit gav.

For at præcisere den procedure, der skal følges, når en genstand, der er omfattet af en indberetning, er blevet fundet, ændres artikel 39, således at det fastsættes, at ud over at den myndighed, der foretog indberetningen, skal kontaktes, skal genstandene beslaglægges i henhold til national lovgivning.

Databeskyttelse og -sikkerhed

Dette forslag præciserer, hvem der har ansvaret for at forhindre, rapportere om og reagere på hændelser, som kan påvirke sikkerheden eller integriteten i forbindelse med SIS-infrastrukturen, SIS-oplysninger eller supplerende oplysninger (artikel 10, 16 og 57).

Artikel 12 indeholder bestemmelser om logning og søgning i logfiler vedrørende historikken i forbindelse med indberetninger.

Artikel 12 indeholder også bestemmelser om automatiserede scanningsøgninger af nummerplader på motorkøretøjer ved brug af automatiserede nummerpladegenkendelsessystemer for at føre logregistre over disse søgninger i overensstemmelse med national lovgivning.

Artikel 15, stk. 3, bevarer artikel 15, stk. 3, i Rådets afgørelse 2007/533/RIA og indeholder bestemmelser om, at Kommissionen fortsat er ansvarlig for den kontraktlige forvaltning af kommunikationsinfrastrukturen, herunder opgaver vedrørende gennemførelsen af budgettet og nyrehvervelser og fornyelser. Disse opgaver vil blive overført til eu-LISA i anden serie af forslag vedrørende SIS i juni 2017.

Artikel 21 udvider kravet om at overveje, om en sag er tilstrækkelig egnet, relevant og vigtig til at påvirke beslutningen om, at en indberetnings gyldighedsperiode skal forlænges. Som noget nyt kræves det i denne artikel også, at medlemsstaterne under alle omstændigheder indlæser en indberetning i medfør af artikel 34, 36 og 38 (afhængigt af omstændighederne) vedrørende de personer, hvis aktiviteter falder ind under artikel 1, 2, 3 eller 4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme og de genstande, der er knyttet til de pågældende personer.

Kategorier af oplysninger og databehandling

Dette forslag udvider de typer oplysninger (artikel 20), der kan gemmes om personer, om hvem der er indlæst en indberetning, til også at omfatte:

- oplysninger om, hvorvidt personen er involveret i nogen af de aktiviteter, der er omfattet af artikel 1, 2, 3 eller 4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA
- andre personrelaterede bemærkninger årsagen; til indberetningen
- nærmere oplysninger om personens nationale registreringsnummer og registreringssted
- kategorisering af typen af signalement af den forsvundne person (kun indberetninger i medfør af artikel 32)
- nærmere oplysninger om personens ID- eller rejsedokument
- farvekopi af personens ID- eller rejsedokument
- DNA-profiler (kun hvis der ikke findes fingeraftryk, der kan anvendes til identifikation).

Artikel 59 udvider listen over personoplysninger, der kan indlæses og behandles i SIS til tilfælde af identitetsmisbrug. Disse oplysninger kan kun indlæses med samtykke fra ofret for identitetsmisbruget. De vil nu også omfatte:

- ansigtsbilleder
- håndfladeaftryk
- nærmere oplysninger om identitetsdokumenter

- ofrets adresse
- navnet på ofrets far og mor.

Artikel 20 indeholder bestemmelser om mere detaljerede oplysninger i indberetninger. Dette omfatter nærmere oplysninger om de registreredes personlige identitetsdokumenter og giver mulighed for at kategorisere forsvundne børn afhængigt af, hvordan de forsvandt, f.eks. mindreårige, bortført af forældre og bortløbne. Det er vigtigt for slutbrugerne, som straks skal træffe foranstaltninger for at beskytte disse børn. De flere oplysninger gør det lettere at identificere den pågældende person, men sætter også slutbrugerne i stand til at træffe afgørelse på et velfunderet grundlag. For at beskytte de slutbrugere, der foretager denne kontrol, vil SIS også vise, om den person, om hvem der er indlæst en indberetning, falder ind under en af kategorierne i artikel 1, 2, 3 eller 4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme³⁴.

Forslaget gør det klart, at medlemsstaterne ikke må kopiere oplysninger, der er indlæst af en anden medlemsstat, ind i andre nationale filer (artikel 53).

Opbevaring af indberetninger

Den maksimale frist for opbevaring af indberetninger vedrørende personer vil blive udvidet til fem år, undtagen for indberetninger om diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller specifik kontrol, hvor fristen fortsat er et år. Medlemsstaterne kan altid fastsætte kortere frister. Den forlængede maksimale frist følger national praksis med hensyn til at forlænge opbevaringsfristen, hvis en indberetning endnu ikke har opfyldt sit formål, fordi den pågældende person stadig er eftersøgt. Derudover var det nødvendigt at tilpasse opbevaringsfristen for oplysninger i SIS med den opbevaringsfrist, der gælder for andre instrumenter såsom direktivet om tilbagesendelse og Eurodac. For at skabe gennemsigtighed og klarhed er det nødvendigt at fastsætte samme opbevaringsfrist for indberetninger vedrørende personer undtagen for indberetninger med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller specifik kontrol. Forlængelsen af opbevaringsfristen bringer ikke den registreredes interesser i fare, da en indberetning ikke kan gemmes længere, end hvad der er nødvendigt af hensyn til formålet hermed. I artikel 52 er der udtrykkeligt fastsat regler for sletning af indberetninger. I artikel 51 fastsættes tidsrammen for at foretage en revurdering af indberetninger og navnlig den kortere opbevaringsfrist for indberetninger vedrørende genstande. Da der ikke er noget operationelt behov for at gemme indberetninger vedrørende genstande længere, er fristen blevet afkortet til fem år i overensstemmelse med fristen for opbevaring af indberetninger vedrørende personer. Udløbsdatoen for indberetninger vedrørende udstedte dokumenter og blankodokumenter er dog fortsat 10 år, da gyldighedsperioden for dokumenter er 10 år.

Sletning

I artikel 52 fastsættes de omstændigheder, hvorunder indberetninger skal slettes, hvilket sikrer større harmonisering af national praksis på dette område. I artikel 51 fastsættes særlige bestemmelser for personalet på SIRENE-kontoret med hensyn til proaktiv sletning af indberetninger, som ikke længere er nødvendige, hvis der ikke er kommet svar fra de kompetente myndigheder.

³⁴ Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

Registreredes rettigheder til at få adgang til oplysninger, berigtige ukorrekte oplysninger og slette ulovligt lagrede oplysninger

De detaljerede regler for registreredes rettigheder er uændrede, da de eksisterende regler allerede sikrer en høj grad af beskyttelse og er i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679³⁵ og direktiv 2016/680³⁶. Derudover fastsættes der i artikel 63 bestemmelser om de situationer, hvor medlemsstaterne kan beslutte ikke at give oplysningerne til de registrerede. Det skal være af en af de årsager, der er nævnt på listen i denne artikel, og foranstaltningen skal være forholdsmæssig og nødvendig i overensstemmelse med national lovgivning.

Informationsudveksling med Interpol om bortkomne, stjålne, ugyldiggjorte og ulovligt handlede dokumenter

Artikel 63 fastholder fuldt ud indholdet af artikel 55 i Rådets afgørelse 2007/533/RIA, da bedre interoperabilitet mellem dokumentsektionen i SIS og Interpols database over stjålne og bortkomne dokumenter vil blive taget op i meddelelsen fra ekspertgruppen på højt niveau og i den anden serie af forslag vedrørende SIS i juni 2017.

Statistikker

For fortsat at få et overblik over, hvordan retsmidlerne virker i praksis, fastsættes der i artikel 66 bestemmelser om et standardiseret statistisk system, der leverer årlige rapporter om antallet af:

- anmodninger om adgang fra registrerede
- anmodninger om berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger
- retssager
- sager, hvor domstolen gav sagsøger medhold og
- bemærkninger vedrørende sager om gensidig anerkendelse af endelige retsafgørelser truffet af andre medlemsstaters domstole eller myndigheder vedrørende indberetninger foretaget af den indberettende medlemsstat.

Overvågning og statistik

I artikel 71 fastsættes de ordninger, der skal indføres for at sikre en hensigtsmæssig overvågning af SIS og dets funktion i forhold til målene. Med henblik herpå får eu-LISA til opgave at fremlægge daglige, månedlige og årlige statistikker om, hvordan systemet anvendes.

I henhold til artikel 71, stk. 5, skal eu-LISA forelægge medlemsstaterne, Kommissionen, Europol, Eurojust og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning de statistiske rapporter, det udarbejder, og Kommissionen skal kunne anmode om supplerende statistiske rapporter om datakvaliteten i relation til SIS og SIRENE-meddelelsen.

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

Artikel 71, stk. 6, indeholder bestemmelser om oprettelse og hosting af et centralt dataregister som en del af eu-LISA's arbejde med at overvåge den måde, hvorpå SIS fungerer. Det vil gøre det muligt for personale i medlemsstaterne, Kommissionen, Europol, Eurojust og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning at få adgang til de oplysninger, der er om handlet i artikel 71, stk. 3, med henblik på at udarbejde de krævede statistikker.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1986/2006, Rådets afgørelse 2007/533/RIA og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), sammenholdt med artikel 85, stk. 1, artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Schengeninformationssystemet (SIS) udgør et væsentligt redskab i forbindelse med anvendelsen af bestemmelserne i Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union. SIS er en af de vigtigste kompenserende foranstaltninger, der bidrager til at opretholde et højt sikkerhedsniveau inden for Den Europæiske Unions område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ved at støtte det operationelle samarbejde mellem grænsevagter, politimyndigheder, toldmyndigheder og retslige myndigheder i straffesager.
- (2) SIS blev oprettet i medfør af bestemmelserne i afsnit IV i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengenaftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser³⁷ (Schengenkonventionen). Kommissionen fik til opgave at udvikle anden generation af SIS ("SIS II") i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 2424/2001³⁸ og Rådets afgørelse 2001/886/RIA³⁹, og det blev oprettet ved forordning (EF) nr. 1987/2006⁴⁰ og Rådets

³⁷ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19. Konventionen som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1160/2005 (EUT L 191 af 22.7.2005, s. 18).

³⁸ EFT L 328 af 13.12.2001, s. 4.

³⁹ Rådets afgørelse 2001/886/RIA af 6. december 2001 om udviklingen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EFT L 328 af 13.12.2001, s. 1).

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).

afgørelse 2007/533/RIA⁴¹. SIS II erstattede det ved Schengenkonventionen indførte SIS.

- (3) Tre år efter idriftsættelsen af SIS II foretog Kommissionen en evaluering af systemet, jf. artikel 24, stk. 5, artikel 43, stk. 5, og artikel 50, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 59 og artikel 65, stk. 5, i afgørelse 2007/533/RIA. Evalueringsrapporten og det tilhørende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene blev vedtaget den 21. december 2016⁴². Anbefalingerne i disse dokumenter bør afspejles i denne forordning, når det er relevant.
- (4) Denne forordning udgør det nødvendige retsgrundlag for forvaltningen af SIS for så vidt angår forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for afsnit V, kapitel 4 og 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol⁴³ udgør det nødvendige retsgrundlag for forvaltningen af SIS for så vidt angår forhold, der er omfattet af anvendelsesområdet for afsnit V, kapitel 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (5) Det forhold, at det nødvendige retsgrundlag for forvaltningen af SIS består af særskilte instrumenter, berører ikke princippet om, at SIS udgør ét enkelt informationssystem, der bør fungere som sådant. Visse bestemmelser i disse instrumenter bør derfor være identiske.
- (6) Det er nødvendigt at specificere målene for SIS, systemets tekniske arkitektur og finansiering, at fastsætte bestemmelser vedrørende "end-to-end"-driften og -brugen af systemet samt at fastlægge ansvaret for det, de kategorier af oplysninger, der skal indlæses i systemet, formålene med og kriterierne for indlæsningen af disse oplysninger, de myndigheder, der har adgang til oplysningerne, brugen af biometriske identifikatorer og yderligere regler for databehandling.
- (7) SIS omfatter et centralt system (det centrale SIS) og nationale systemer, der indeholder en fuldstændig eller delvis kopi af SIS-databasen. Da SIS er det vigtigste instrument til informationsudveksling i Europa, er det nødvendigt at sikre en uafbrudt drift af systemet på både centralt og nationalt plan. Hver enkelt medlemsstat bør derfor have en delvis eller fuldstændig kopi af SIS-databasen og oprette et system til sikkerhedskopiering af den.
- (8) Det er nødvendigt at holde en håndbog med detaljerede bestemmelser om udvekslingen af visse supplerende oplysninger om de foranstaltninger, der skal træffes som følge af indberetningerne, ajourført. De nationale myndigheder i hver medlemsstat (SIRENE-kontorerne) bør sikre udvekslingen af sådanne oplysninger.
- (9) For løbende at sikre en effektiv udveksling af supplerende oplysninger om de foranstaltninger, der ifølge indberetningerne skal træffes, er det hensigtsmæssigt at styrke SIRENE-kontorenes funktion ved at specificere kravene vedrørende disponible

⁴¹ Rådets afgørelse 2007/533/RIA af 12. juni 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) (EUT L 205 af 7.8.2007, s. 63).

⁴² Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om evalueringen af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) i overensstemmelse med artikel 24, stk. 5, artikel 43, stk. 3, og artikel 50, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1987/2006 og artikel 59, stk. 3, og artikel 66, stk. 5, i afgørelse 2007/533/RIA og det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene. (EUT).

⁴³ Forordning (EU) 2018/....

ressourcer, brugeruddannelse og svartiden ved forespørgsler fra andre SIRENE-kontorer.

- (10) Den operationelle forvaltning af de centrale dele af SIS forestås af Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed⁴⁴ (agenturet). For at gøre det muligt for agenturet at afsætte de fornødne økonomiske og personalemæssige ressourcer til at dække alle aspekter af den operationelle forvaltning af det centrale SIS bør dets opgaver fastsættes nærmere i denne forordning, navnlig hvad angår de tekniske aspekter af udvekslingen af supplerende oplysninger.
- (11) Uden at det berører medlemsstaternes ansvar for, at de oplysninger, der indlæses i SIS, er korrekte, bør agenturet blive ansvarligt for at højne datakvaliteten ved at indføre et centralt redskab til overvågning af datakvaliteten og for jævnlige at forlægge medlemsstaterne rapporter.
- (12) For at muliggøre en bedre overvågning af brugen af SIS til at analysere tendenser med hensyn til strafbare handlinger bør agenturet kunne udvikle nyskabende midler til statistisk rapportering til medlemsstaterne, Kommissionen, Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning uden at bringe dataintegriteten i fare. Der bør derfor oprettes et centralt statistisk register. Alle statistikker, der udarbejdes, bør ikke indeholde personoplysninger.
- (13) SIS bør omfatte yderligere datakategorier for at gøre det muligt for slutbrugerne at træffe velfunderede afgørelser på grundlag af en indberetning uden at miste tid. For at lette identifikationen af personer og opdage personer med flere identiteter bør datakategorierne vedrørende personer derfor indeholde en henvisning til det personlige identitetsdokument eller -nummer og om muligt en kopi af dette dokument.
- (14) SIS bør ikke lagre de oplysninger, der anvendes til søgninger, med undtagelse af logfiler for at kontrollere, om søgningen og databehandlingen var lovlig, til egenkontrol og for at sikre, at N.SIS fungerer korrekt, samt med henblik på dataintegritet og -sikkerhed.
- (15) SIS bør gøre det muligt at behandle biometriske oplysninger for at sikre en pålidelig identifikation af de pågældende personer. SIS bør i samme forbindelse også gøre det muligt at behandle oplysninger vedrørende personer, hvis identitet er blevet misbrugt (for derved at undgå ubehageligheder på grund af fejlidentifikation), idet der dog skal træffes passende sikkerhedsforanstaltninger, navnlig hvad angår den pågældende persons samtykke og strenge begrænsninger af de formål, hvortil sådanne oplysninger kan behandles på lovlig vis.
- (16) Medlemsstaterne bør træffe de nødvendige tekniske foranstaltninger for at sikre, at hver gang slutbrugerne har ret til at foretage en søgning i en af de nationale politi- eller immigrationsmyndigheders databaser, søger de samtidig også i SIS, jf. artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680⁴⁵. Det bør sikre, at SIS

⁴⁴ Oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 286 af 1.11.2011, s.1).

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

fungerer som den vigtigste kompenserende foranstaltning inden for området uden kontrol ved de indre grænser og i højere grad kan bidrage til at bekæmpe den grænseoverskridende dimension af kriminalitet og kriminelles mobilitet.

- (17) Denne forordning bør fastsætte betingelserne for anvendelsen af daktylografiske oplysninger og ansigtsbilleder til brug ved identifikation. Anvendelsen af ansigtsbilleder til identifikationsformål i SIS bør desuden medvirke til at sikre sammenhæng i grænsekontrolprocedurerne, når det kræves, at identifikationen og kontrollen af identiteten sker ved brug af fingeraftryk og ansigtsbilleder. Det bør være obligatorisk at søge med daktylografiske oplysninger, hvis der er den mindste tvivl om en persons identitet. Ansigtsbilleder bør kun bruges til identifikation i forbindelse med regelmæssig grænsekontrol i selvbetjeningsautomater og e-gates.
- (18) Indførelsen af en automatiseret fingeraftryksidentifikationstjeneste i SIS supplerer den eksisterende Prümme-konvention om gensidig grænseoverskridende onlineadgang til bestemte nationale DNA-databaser og automatiserede fingeraftryksidentifikationssystemer⁴⁶. Prümme-konventionen muliggør interkonnektivitet mellem nationale fingeraftryksidentifikationssystemer, hvorved en medlemsstat kan sende en anmodning for at få fastslået, om en gerningsmand, hvis fingeraftryk er blevet fundet, er kendt i andre medlemsstater. Ved hjælp af Prümme-konventionen kontrolleres det dog kun, om den person, som fingeraftrykkene stammer, på et eller andet tidspunkt er blevet kendt, således at hvis gerningsmanden først senere genkendes i en af de andre medlemsstater, vil den pågældende ikke nødvendigvis blive fanget. En fingeraftrykssøgning i SIS gør det muligt aktivt at søge efter gerningsmanden. Det bør derfor være muligt at indlæse fingeraftryk fra en ukendt gerningsmand i SIS, forudsat at fingeraftrykkene stammer fra en person, der med stor sandsynlighed kan identificeres som gerningsmanden til grov kriminalitet eller en terrorhandling. Det er navnlig tilfældet, hvis fingeraftrykkene findes på et våben eller en anden genstand, der er blevet brugt til en strafbar handling. Alene det forhold, at der findes fingeraftryk på gerningsstedet, bør ikke anses som værende et udtryk for, at der er stor sandsynlighed for, at fingeraftrykkene stammer fra gerningsmanden. En anden forudsætning for at indlæse en indberetning bør være, at det ikke er muligt at fastslå gerningsmandens identitet ved hjælp af andre nationale, europæiske eller internationale databaser. Hvis en sådan fingeraftrykssøgning fører til et potentielt match, bør medlemsstaten foretage yderligere kontrol med deres fingeraftryk, eventuelt med inddragelse af fingeraftryksekspert, for at fastslå, om fingeraftrykkene i SIS stammer fra den pågældende person, og fastslå personens identitet. Procedurene bør være omfattet af national lovgivning. Hvis den person, fingeraftrykkene stammer fra, identificeres som en "ukendt eftersøgt person" i SIS, kan det i væsentlig grad bidrage til efterforskningen, og det kan føre til anholdelse af den pågældende, forudsat at alle betingelser herfor er opfyldt.
- (19) Det bør være muligt at sammenligne fingeraftryk, der findes på et gerningssted, med fingeraftryk i SIS, hvis det kan fastslås, at der er stor sandsynlighed for, at de stammer fra gerningsmanden til grov kriminalitet eller en terrorhandling. Ved grov kriminalitet bør forstås de strafbare handlinger, der er opført på listen i Rådets rammeafgørelse

⁴⁶ Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1). Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12).

2002/584/RIA⁴⁷, og ved "terrorhandling" bør forstås de strafbare handlinger i henhold til national lovgivning, der er omhandlet i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA⁴⁸.

- (20) Det bør være muligt at tilføje DNA-profiler i de tilfælde, hvor der ikke er daktylografiske oplysninger til rådighed, og kun autoriserede brugere bør have adgang til disse profiler. DNA-profiler bør gøre det lettere at identificere savnede personer, der har brug for beskyttelse, navnlig savnede børn, bl.a. ved at tillade brugen af forældres eller søskendes DNA-profiler for at lette identifikationen. DNA-data bør ikke indeholde henvisninger til racemæssig oprindelse.
- (21) SIS bør indeholde indberetninger om eftersøgte personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering. Ud over indberetninger er det hensigtsmæssigt at give mulighed for udveksling af supplerende oplysninger, der er nødvendige for overgivelses- og udleveringsprocedurerne. Navnlig bør de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8 i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne⁴⁹, behandles i SIS. Af operationelle årsager er det hensigtsmæssigt for den indberettende medlemsstat at gøre en eksisterende indberetning med henblik på anholdelse midlertidigt utilgængelig, efter at de retslige myndigheder har godkendt dette, når en person, der er omfattet af en europæisk arrestordre, intensivt og aktivt eftersøges, og slutbrugere, der ikke er involveret i den konkrete eftersøgning, kan påvirke eftersøgningen negativt. Sådanne indberetninger bør højst være midlertidigt utilgængelige i 48 timer.
- (22) Det bør være muligt i SIS at tilføje en oversættelse af de uddybende oplysninger, der er indlæst med henblik på overgivelse inden for rammerne af den europæiske arrestordre og med henblik på udlevering.
- (23) SIS bør omfatte indberetninger om savnede personer for at sikre beskyttelsen af dem eller forhindre trusler mod den offentlige sikkerhed. Optagelsen af indberetninger i SIS vedrørende børn, der er i fare for at blive bortført (det vil sige for at forhindre fremtidige skader, der endnu ikke er sket, som i tilfælde af børn, der er i fare for at blive bortført af en forælder), bør begrænses; det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om strenge og hensigtsmæssige beskyttelsesforanstaltninger. I tilfælde af børn bør disse indberetninger og de tilsvarende procedurer tjene barnets tarv, jf. artikel 24 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og FN-konventionen af 20. november 1989 om barnets rettigheder.
- (24) Der bør indføres en ny procedure i tilfælde af mistanke om terrorisme og grov kriminalitet, som gør det muligt at stoppe og afhøre en person, der mistænkes for at have begået grov kriminalitet, eller hvor der er grund til at antage, at den pågældende vil begå grov kriminalitet, for derved at give den indberettende medlemsstat flest mulige oplysninger. Den nye procedure bør ikke indebære, at den pågældende person kropsvisiteres eller anholdes. Den bør dog give tilstrækkelige oplysninger til at træffe afgørelse om fremtidige foranstaltninger. Ved grov kriminalitet bør forstås de strafbare handlinger, der er opført på listen i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA.

⁴⁷ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

⁴⁸ Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

⁴⁹ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

- (25) SIS bør indeholde nye kategorier af genstande af høj værdi såsom elektronisk og teknisk udstyr, som kan identificeres og eftersøges ved hjælp af et unikt nummer.
- (26) Det bør være muligt for en medlemsstat at indsætte en anmærkning, en såkaldt påtegning, på en indberetning om, at de foranstaltninger, der skal træffes på grundlag af indberetningen, ikke vil blive truffet på dens område. Når der foretages indberetninger med henblik på overgivelse, bør intet i denne forordning opfattes således, at det fraviger eller hindrer anvendelsen af bestemmelserne i rammeafgørelse 2002/584/RIA. Beslutningen om at indsætte en påtegning på en indberetning bør kun baseres på de grunde til at afslå overgivelse, der er fastsat i nævnte rammeafgørelse.
- (27) Når der på en indberetning er blevet indsat en påtegning, og man får kendskab til opholdsstedet for den person, der begæres anholdt med henblik på overgivelse, bør opholdsstedet altid meddeles den indberettende retslige myndighed, som kan beslutte at fremsende en europæisk arrestordre til den kompetente retslige myndighed i overensstemmelse med bestemmelserne i rammeafgørelse 2002/584/RIA.
- (28) Det bør være muligt for medlemsstaterne at sammenkoble indberetninger i SIS. Det forhold, at en medlemsstat sammenkobler to eller flere indberetninger, bør ikke have indflydelse på de foranstaltninger, der skal træffes, opbevaringsfristen eller adgangen til indberetningerne.
- (29) Indberetninger bør ikke opbevares længere i SIS, end det er nødvendigt af hensyn til det formål, der lå til grund for optagelsen af dem. For at mindske den administrative byrde for forskellige myndigheder, der er involveret i behandlingen af oplysninger om enkeltpersoner til forskellige formål, er det hensigtsmæssigt at tilpasse opbevaringsfristen for indberetninger vedrørende personer til opbevaringsfristen for indberetninger med henblik på tilbagesendelse og vedrørende ulovligt ophold. Desuden forlænger medlemsstaterne regelmæssigt udløbsdatoen for indberetninger vedrørende personer, hvis det ikke har været muligt at træffe den krævede foranstaltning inden for det oprindelige tidsrum. Opbevaringsfristen for indberetninger vedrørende personer bør derfor højst være på fem år. Generelt bør indberetninger vedrørende personer automatisk slettes i SIS efter fem år, undtagen i tilfælde af indberetninger med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol. Disse indberetninger bør slettes efter et år. Indberetninger vedrørende genstande, der er optaget med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol, bør automatisk slettes i SIS efter et år, da de altid er knyttet til personer. Indberetninger om genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler, bør automatisk slettes i SIS efter fem år, da sandsynligheden for at finde dem herefter er meget lille, og deres økonomiske værdi er betydeligt forringet. Indberetninger om udstedte identitetsdokumenter eller blankoidentitetsdokumenter bør opbevares i 10 år, da dokumenters gyldighedsperiode er 10 år fra udstedelsestidspunktet. Beslutningerne om at opbevare indberetninger om personer bør baseres på en samlet individuel vurdering. Medlemsstaterne bør undersøge indberetninger om personer inden for den fastsatte frist og føre statistik over antallet af indberetninger vedrørende personer, i forbindelse med hvilke opbevaringsfristen er blevet forlænget.
- (30) Ved angivelse og forlængelse af udløbsdatoen for indberetninger i SIS bør der kræves sikring af den fornødne proportionalitet, idet det skal undersøges, om en konkret sag er så egnet, relevant og vigtigt, at der bør optages en indberetning i SIS. Strafbare

handlinger i medfør af artikel 1, 2, 3 og 4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme⁵⁰ udgør en meget alvorlig trussel mod den offentlige sikkerhed, den enkeltes livsintegritet og samfundet, og disse strafbare handlinger er meget svære at forebygge, opdage og efterforske inden for et område uden kontrol ved de indre grænser, hvor potentielle lovovertrædere frit kan bevæge sig rundt. Hvis en person eller en genstand eftersøges i forbindelse med sådanne strafbare handlinger, er det altid nødvendigt at foretage en tilsvarende indberetning i SIS om personer, der er eftersøgt med henblik på strafferetsforfølgelse, personer eller genstande, der er genstand for diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol samt genstande, der skal beslaglægges, da ingen andre midler ville være effektive med henblik herpå.

- (31) Det er nødvendigt at skabe klarhed omkring sletning af indberetninger. En indberetning bør kun opbevares i det tidsrum, det er nødvendigt af hensyn til det formål, der ligger til grund for optagelsen af den. I lyset af medlemsstaternes forskelligartede praksis, hvad angår fastsættelsen af det tidspunkt, hvor en indberetning har opfyldt sit formål, er det hensigtsmæssigt at fastsætte detaljerede kriterier for hver indberetningskategori, som gør det muligt at fastslå, hvornår en indberetning skal slettes i SIS.
- (32) SIS-oplysningernes integritet er af allerstørste betydning. Der bør træffes passende sikkerhedsforanstaltninger ved behandling af SIS-oplysninger på centralt og nationalt plan for at sikre oplysningernes "end-to-end"-sikkerhed. De myndigheder, der er involveret i datahandling, bør være underlagt sikkerhedskravene i denne forordning og følge en ensartet procedure for rapportering af hændelser.
- (33) Oplysninger, der er behandlet i SIS i medfør af denne forordning, bør ikke videregives til eller stilles til rådighed for tredjelande eller internationale organisationer. Det er dog hensigtsmæssigt at styrke samarbejdet mellem EU og Interpol ved at fremme en effektiv udveksling af pasoplysninger. Når personoplysninger i SIS videregives til Interpol, bør de være sikret et passende beskyttelsesniveau på grundlag af en aftale, der indeholder strenge sikkerhedskrav og betingelser.
- (34) Det er hensigtsmæssigt at give adgang til SIS for de myndigheder, der er ansvarlige for registrering af motorkøretøjer, skibe og luftfartøjer, således at de kan kontrollere, om transportmidlet allerede er eftersøgt i en medlemsstat med henblik på beslaglæggelse eller kontrol. Der bør gives direkte adgang for myndigheder, der er statslige organer. Denne adgang bør begrænses til indberetninger vedrørende de respektive transportmidler og deres registreringsdokument eller nummerplade. Følgelig bør bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006⁵¹ medtages i nærværende forordning og førstnævnte forordning ophæves.
- (35) De nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv (EU) 2016/680 bør finde anvendelse på de kompetente nationale myndigheders databehandling med henblik på forebyggelse, opdagelse og efterforskning af grov kriminalitet eller terrorhandlinger eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, herunder beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige

⁵⁰ Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

⁵¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 af 20. december 2006 om adgang til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 1).

sikkerhed. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁵² og direktiv (EU) 2016/680 bør specificeres yderligere i denne forordning, når det er nødvendigt.

- (36) Forordning (EU) 2016/679 bør finde anvendelse på behandlingen af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, når direktiv (EU) 2016/680 ikke finder anvendelse. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001⁵³ bør finde anvendelse på EU-institutionernes og -organernes behandling af personoplysninger, når de udfører deres opgaver i medfør af denne forordning.
- (37) Bestemmelserne i direktiv (EU) 2016/680, forordning (EF) 2016/679 og forordning (EF) nr. 45/2001 bør specificeres yderligere i nærværende forordning, når det er nødvendigt. Med hensyn til Europols behandling af personoplysninger finder forordning (EU) 2016/794 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europolforordningen)⁵⁴ anvendelse.
- (38) Bestemmelserne i afgørelse 2002/187/RIA⁵⁵ af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet finder anvendelse på Eurojusts behandling af SIS-oplysninger, bl.a. hvad angår de beføjelser, den fælles kontrolinstans, der blev oprettet i medfør af nævnte afgørelse, har til at føre tilsyn med Eurojusts aktiviteter, og erstatningsansvaret for Eurojusts eventuelt ulovlige behandling af personoplysninger. Hvis Eurojusts søgninger i SIS viser, at findes en indberetning fra en medlemsstat, kan Eurojust ikke træffe de nødvendige foranstaltninger. Det bør derfor informere den pågældende medlemsstat, således at den kan følge op på sagen.
- (39) For så vidt angår fortrolighed bør de relevante bestemmelser i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte finde anvendelse på de tjenestemænd eller øvrige ansatte, der er ansat og arbejder i forbindelse med SIS.
- (40) Både medlemsstaterne og agenturet bør råde over sikkerhedsplaner for at lette gennemførelsen af sikkerhedsforpligtelser og bør samarbejde indbyrdes for at behandle sikkerhedsspørgsmål ud fra et fælles perspektiv.
- (41) De nationale uafhængige tilsynsmyndigheder bør overvåge lovligheden af medlemsstaternes behandling af personoplysninger i relation til nærværende forordning. Der bør fastsættes bestemmelser om de registreredes ret til at få adgang til, berigtige og slette deres personoplysninger i SIS, og deres adgang til retsmidler ved nationale domstole, og det samme gælder den gensidige anerkendelse af domme. Det er derfor hensigtsmæssigt at kræve årlige statistikker fra medlemsstaterne.

⁵² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁵³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

⁵⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 25.5.2016, s. 53).

⁵⁵ Rådets afgørelse 2002/187/RIA af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet (EFT L 63 af 6.3.2002, s. 1).

- (42) Tilsynsmyndighederne bør sikre, at der foretages en audit mindst hvert fjerde år af databehandlingsaktiviteterne i N.SIS i overensstemmelse med internationale standarder for audit. Denne audit bør enten foretages af tilsynsmyndighederne, eller de nationale tilsynsmyndigheder bør direkte bestille auditten direkte hos en uafhængig auditor med ekspertise inden for databeskyttelse. Den uafhængige auditor bør forblive under den eller de nationale tilsynsmyndigheders kontrol og ansvar, og denne/disse bør derfor selv bestille auditten og fastlægge et klart defineret formål og anvendelsesområde og en klart defineret metode for auditten samt fremlægge retningslinjer og foretage tilsyn med hensyn til auditten og dens endelige resultater.
- (43) I forordning (EU) 2016/794 (Europolforordningen) fastsættes det, at Europol skal støtte og styrke de kompetente nationale myndigheders indsats for og deres gensidige samarbejde om bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet og udarbejde strategiske analyser og trusselsvurderinger. Udvidelsen af Europols adgangsrettigheder til indberetninger i SIS om savnede personer bør yderligere forbedre Europols kapacitet til at give de nationale retshåndhævende myndigheder omfattende operationel og analytisk støtte, hvad angår menneskehandel og seksuel udnyttelse af børn, også online. Det vil bidrage til en bedre forebyggelse af disse strafbare handlinger, beskyttelsen af potentielle ofre og efterforskningen i forbindelse med gerningsmænd. Europols Europæiske Center til Bekæmpelse af IT-Kriminalitet ville også få gavn af Europols nye adgang til indberetninger i SIS om savnede personer, herunder sager om rejsende sexforbrydere og seksuelt misbrug online af børn, der kan være registreret som savnede. Da Europols Europæiske Center for Migrantsmugling spiller en stor strategisk rolle i forbindelse med bekæmpelsen af bagmændene bag irregulær migration, bør det have adgang til indberetninger om personer, der er nægtet indrejse eller ophold på en medlemsstats område, enten af strafferetlige årsager eller fordi de pågældende ikke opfylder betingelserne for at få visum og ophold.
- (44) For at lukke hullerne med hensyn til udveksling af oplysninger om terrorisme, navnlig udenlandske krigere – i tilfælde, hvor overvågning af deres bevægelser er afgørende – bør medlemsstaterne udveksle oplysninger om terrorismerelateret aktivitet samt hit og beslægtede oplysninger med Europol, samtidig med at de optager en indberetning i SIS. Det bør gøre det muligt for Europols Europæiske Center for Terrorbekæmpelse at kontrollere, om der findes yderligere relevante oplysninger i Europols databaser og foretage analyser af høj kvalitet, der bidrager til at optrevle terrornetværk og om muligt forhindre deres angreb.
- (45) Det er desuden nødvendigt at fastsætte klare regler for Europol om behandling og download af SIS-oplysninger, så agenturet så vidt muligt kan gøre brug af SIS, forudsat at databeskyttelsesstandarderne i denne forordning og forordning (EU) 2016/794 overholdes. Hvis Europols søgninger i SIS viser, at der findes en indberetning fra en medlemsstat, må Europol ikke træffe de fornødne foranstaltninger. Det bør derfor underrette den pågældende medlemsstat, så den kan følge op på sagen.
- (46) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624⁵⁶ er det for så vidt angår denne forordning fastsat, at værtsmedlemsstaten skal bemyndige de europæiske grænse- og kystvagthold eller de hold af medarbejdere, der beskæftiger sig med

⁵⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

tilbagesendelsesrelaterede opgaver, og som er indsat af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, til at søge i europæiske databaser, hvis denne søgning er nødvendig for at opfylde operationelle mål, der er fastsat i den operationelle plan for grænsekontrol, grænseovervågning og tilbagesendelse. Andre relevante EU-agenturer, navnlig Det Europæiske Asylstøttekontor og Europol, kan som en del af deres migrationsstyringsstøttehold også indsætte sagkyndige, der ikke er ansat hos disse EU-agenturer. Formålet med at indsætte de europæiske grænse- og kystvagthold, holdene af medarbejdere, der er involveret i opgaver i forbindelse med tilbagesendelse, og migrationsstyringsstøtteholdene er at sikre teknisk og operativ forstærkning til de medlemsstater, der anmoder om det, navnlig de medlemsstater, som oplever uforholdsmæssigt store udfordringer med hensyn til migration. Varetagelsen af de opgaver, der tildeles de europæiske grænse- og kystvagthold, holdene bestående af personale, der er involveret i opgaver i forbindelse med tilbagesendelse, og migrationsstyringsstøtteholdene, kræver adgang til SIS via en teknisk grænseflade hos Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning med forbindelse til det centrale SIS. I de tilfælde, hvor søgninger foretaget af et eller flere hold medarbejdere i SIS registrerer en indberetning fra en medlemsstat, må et holdmedlem eller personalet ikke træffe de nødvendige foranstaltninger, medmindre det får bemyndigelse til det af værtsmedlemsstaten. Derfor bør agenturet underrette den pågældende medlemsstat, så den kan følge op på sagen.

- (47) I overensstemmelse med Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS)⁵⁷ skal den centrale ETIAS-enhed under Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning endvidere via ETIAS foretage kontrol i SIS for at vurdere ansøgninger om rejsetilladelser, som bl.a. kræver, at det fastslås, om tredjelandsstatsborgere, der ansøger om en rejsetilladelse, er omfattet af en SIS-indberetning. Til dette formål bør den centrale ETIAS-enhed under Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning også have adgang til SIS i det omfang, det er nødvendigt for at varetage dets mandat, det vil sige adgang til alle indberetningskategorier vedrørende personer og indberetninger vedrørende blankoidentitetsdokumenter eller udstedte identitetsdokumenter.
- (48) Visse aspekter af SIS kan på grund af deres tekniske art, detaljeringsgrad og behov for regelmæssig ajourføring ikke dækkes fuldt ud af bestemmelserne i denne forordning. Dette gælder bl.a. tekniske regler om indlæsning af oplysninger, ajourføring, sletning og søgning efter oplysninger, datakvalitet og regler for søgning vedrørende biometriske identifikatorer, bestemmelser om forenelighed og prioritering af indberetninger, tilføjelse af påtegninger, forbindelser mellem indberetninger, specificering af nye genstandskategorier inden for kategorierne for teknisk og elektronisk udstyr, fastsættelse af udløbsdatoen for indberetninger inden for den maksimale frist og udveksling af supplerende oplysninger. Gennemførelsesbeføjelserne i forbindelse med disse aspekter bør derfor tillægges til Kommissionen. De tekniske regler for søgning i indberetninger bør tage hensyn til, at de nationale applikationer skal fungere problemfrit.
- (49) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i

⁵⁷ COM(2016)731 final.

overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011⁵⁸. Proceduren for vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger i medfør af nærværende forordning og forordning (EF) 2018/XXX (ind- og udrejsekontrol) bør være den samme.

- (50) For at sikre gennemsigtighed bør agenturet hvert andet år udarbejde en rapport om det centrale SIS-systems og kommunikationsinfrastrukturens tekniske funktion, herunder om sikkerheden i forbindelse hermed, og om udvekslingen af supplerende oplysninger. Kommissionen bør hvert fjerde år udsende en samlet evaluering.
- (51) Målene for denne forordning, nemlig oprettelse og regulering af et fælles informationssystem og udveksling af tilknyttede supplerende oplysninger kan i sagens natur ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (52) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Navnlig tilstræbes det i denne forordning at garantere et sikkert miljø for alle personer, der opholder sig på Den Europæiske Unions område, og særlig beskyttelse af børn, der kan blive ofre for menneskehandel eller blive bortført af en forælder, under fuld overholdelse af reglerne om beskyttelsen af personoplysninger.
- (53) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen
- (54) Det Forenede Kongerige deltager i denne forordning i henhold til artikel 5 i protokollen om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁵⁹.
- (55) Irland deltager i denne forordning i henhold til artikel 5 i protokollen om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁶⁰.
- (56) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i

⁵⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁵⁹ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁶⁰ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁶¹ henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF⁶² om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende aftale.

- (57) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udviklingen af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i afgørelse 2004/849/EF⁶³ og 2004/860/EF⁶⁴.
- (58) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁶⁵ henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF, sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2011/349/EU⁶⁶ og artikel 3 i afgørelse 2011/350/EU⁶⁷.
- (59) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005, og bør sammenholdes med Rådets afgørelse 2010/365/EU om anvendelse af Schengenreglernes bestemmelser om Schengeninformationssystemet i Republikken Bulgarien og Rumænien⁶⁸.
- (60) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af

⁶¹ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁶² EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁶³ Rådets afgørelse 2004/849/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26).

⁶⁴ Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78).

⁶⁵ EUT L 160 af 18.6. 2011, s. 21.

⁶⁶ Rådets afgørelse 2011/349/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår retligt samarbejde i straffesager og politisamarbejde (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 1).

⁶⁷ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

⁶⁸ EUT L 166 af 1.7. 2010, s. 17.

2003, artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2011.

- (61) Denne forordning bør finde anvendelse på Irland fra datoer, der fastsættes efter procedurerne i de relevante instrumenter vedrørende anvendelsen af Schengenreglerne på denne stat.
- (62) De anslåede omkostninger ved den opgradering af de nationale SIS-systemer og den gennemførelse af de nye funktionaliteter, der er omhandlet i denne forordning, er lavere end det resterende beløb på budgetposten for intelligente grænser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014⁶⁹. Derfor bør det beløb, der er afsat til udvikling af IT-systemer, der understøtter forvaltningen af migrationsstrømme på tværs af de ydre grænser, omfordes ved hjælp af denne forordning, jf. artikel 5, stk. 5, litra b), i forordning (EU) nr. 515/2014.
- (63) Rådets afgørelse 2007/533/RIA og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU⁷⁰ bør derfor ophæves.
- (64) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt, jf. artikel 28, stk. 2, i forordning (EF) nr. 45/2001 og afgav udtalelse den—

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Generelt formål med SIS

SIS har ved hjælp af oplysningerne i systemet til formål at sikre et højt sikkerhedsniveau inden for Unionens område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, herunder at opretholde den offentlige sikkerhed og den offentlige orden samt beskytte sikkerheden på medlemsstaternes område, og at sikre anvendelsen af bestemmelserne i tredje del, afsnit V, kapitel 4 eller 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde vedrørende persontrafik på deres område.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. I denne forordning fastsættes betingelserne og procedurerne for indlæsning og behandling i SIS af indberetninger om personer og genstande og for udvekslingen af supplerende og uddybende oplysninger til brug i politisamarbejdet og det strafferetlige samarbejde.
2. I denne forordning fastsættes også bestemmelser vedrørende SIS' tekniske arkitektur, det ansvar, der påhviler medlemsstaterne og Det Europæiske Agentur for den

⁶⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

⁷⁰ Kommissionens afgørelse 2010/261/EU af 4. maj 2010 om sikkerhedsplanen for det centrale SIS II og kommunikationsinfrastrukturen (EUT L 112 af 5.5.2010, s. 31).

Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, generel behandling af oplysninger, de berørte personers rettigheder og erstatningsansvar.

Artikel 3 *Definitioner*

1. I denne forordning forstås ved:

- a) "indberetning": et sæt oplysninger, herunder biometriske identifikatorer som omhandlet i artikel 22 og 40, der indlæses i SIS, således at de kompetente myndigheder kan identificere en person eller en genstand med henblik på at træffe en særlig foranstaltning
- b) "supplerende oplysninger": oplysninger, som ikke indgår som en del af de indberetningsoplysninger, der lagres i SIS, men som har tilknytning til indberetninger til SIS, og som skal udveksles:
 - 1) for at gøre det muligt for medlemsstaterne at konsultere og informere hinanden i forbindelse med optagelse af en indberetning
 - 2) når en søgning har givet et hit, således at de rette foranstaltninger kan træffes
 - 3) når den påkrævede foranstaltning ikke kan træffes
 - 4) i spørgsmål vedrørende kvaliteten af SIS-oplysningerne
 - 5) i spørgsmål vedrørende indberetningernes forenelighed og prioritet
 - 6) i spørgsmål vedrørende retten til adgang til systemet
- c) "uddybende oplysninger": oplysninger, der er lagret i SIS og har tilknytning til indberetninger i SIS, og som umiddelbart skal være til rådighed for de kompetente myndigheder, når de personer, der er indlæst oplysninger om i SIS, lokaliseres ved søgning heri
- d) "personoplysninger": enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person ("den registrerede")
- e) "identificerbar fysisk person": en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, navnlig ved en identifikator, f.eks. et navn, et identifikationsnummer, lokaliseringsdata, en online-identifikator eller et eller flere elementer, der er særlige for den pågældende fysiske persons fysiske, fysiologiske, genetiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet
- f) "behandling af personoplysninger": enhver aktivitet eller række af aktiviteter — med eller uden brug af automatisk behandling — som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, f.eks. indsamling, registrering, organisering, systematisering, lagring, tilpasning eller ændring, genfindning, søgning, brug, videregivelse ved overførsel, formidling eller enhver anden form for overladelse, sammenstilling eller samkøring, begrænsning, sletning eller tilintetgørelse
- g) "hit" i SIS:
 - 1) en bruger foretager en søgning

- 2) søgningen viser, at en anden medlemsstat har optaget en indberetning i SIS
 - 3) oplysninger vedrørende en indberetning i SIS svarer til søgeoplysningerne og
 - 4) der kræves yderligere foranstaltninger
- h) "påtegning": suspendering af gyldigheden af en indberetning på nationalt niveau, som kan tilføjes indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt, indberetninger vedrørende savnede personer og indberetninger med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol, hvis en medlemsstat finder, at det ikke er foreneligt med dens nationale lovgivning, dens internationale forpligtelser eller væsentlige nationale interesser at lade en indberetning få virkning. Når en indberetning er forsynet med en påtegning, træffes de foranstaltninger, der kræves på grundlag af indberetningen, ikke på den pågældende medlemsstats område.
- i) "indberettende medlemsstat": den medlemsstat, der har optaget indberetningen i SIS
- j) "fuldbyrdende medlemsstat": den medlemsstat, der træffer eller har truffet den krævede foranstaltning på baggrund af et hit
- k) "slutbrugere": de kompetente myndigheder, der søger direkte i CS-SIS, N.SIS eller en teknisk kopi heraf
- l) "daktylografiske oplysninger": oplysninger om fingeraftryk og håndfladeaftryk, som på grund af deres unikke karakter og referencepunkterne i dem gør det muligt at foretage præcise og endegyldige sammenligninger vedrørende en persons identitet
- m) "grov kriminalitet": de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1 og 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002⁷¹
- n) "terrorhandling": de strafbare handlinger i henhold til national ret, der er omhandlet i artikel 1-4 i rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002⁷².

Artikel 4

SIS-systemets tekniske arkitektur og driftsmåder

1. SIS skal bestå af:
 - a) et centralt system (det centrale SIS) bestående af:
 - en teknisk støttefunktion ("CS-SIS"), som indeholder en database, SIS-databasen
 - en ensartet national grænseflade (NI-SIS)
 - b) et nationalt system (N.SIS) i hver enkelt medlemsstat, der består af de nationale datasystemer, der kommunikerer med det centrale SIS. En N.SIS skal indeholde en datafil ("national kopi"), som indeholder en fuldstændig eller

⁷¹ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

⁷² Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme (EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3).

delvis kopi af SIS-databasen og en sikkerhedskopi af N.SIS. N.SIS og sikkerhedskopien heraf kan anvendes samtidigt for at sikre, at systemet altid er tilgængeligt for slutbrugerne

- c) en kommunikationsinfrastruktur mellem den CS-SIS og NI-SIS ("kommunikationsinfrastrukturen"), der danner et krypteret virtuelt netværk forbeholdt SIS-oplysninger og udveksling af oplysninger mellem SIRENE-kontorer som omhandlet i artikel 7, stk. 2.
2. SIS-oplysninger indlæses, ajourføres, slettes og søges via de forskellige N.SIS. Der skal være en delvis eller fuldstændig national kopi til rådighed med henblik på automatiserede søgninger på de enkelte medlemsstaters område ved brug af denne kopi. Den delvise nationale kopi skal som minimum indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, vedrørende genstande, og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra a)-v), i denne forordning vedrørende indberetninger om personer. Det skal ikke være muligt at søge i datafiler i andre medlemsstaters N.SIS.
 3. CS-SIS udfører tekniske tilsyns- og forvaltningsfunktioner og har en sikkerhedskopi af CS-SIS, der kan sikre alle funktionaliteterne i CS-SIS, hvis sidstnævnte skulle svigte. CS-SIS og sikkerhedskopien af systemet placeres på to tekniske lokaliteter under Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed, der blev oprettet ved forordning (EU) nr. 1077/2011⁷³ ("agenturet"). CS-SIS eller sikkerhedskopien heraf kan indeholde en yderligere kopi af SIS-databasen og kan anvendes samtidigt under aktiv drift, forudsat at de hver især er i stand til at behandle alle transaktioner med tilknytning til SIS-indberetninger.
 4. CS-SIS stiller de tjenester til rådighed, som er nødvendige for optagelsen og behandlingen af SIS-oplysninger, herunder for søgning i SIS-databasen. CS-SIS skal:
 - a) sørge for online-ajourføring af de nationale kopier
 - b) sikre synkroniseringen og sammenhængen mellem de nationale kopier og SIS-databasen
 - c) sørge for operationen med henblik på initialisering og genopretning af de nationale kopier
 - d) sikre uafbrudt tilgængelighed.

Artikel 5

Udgifter

1. Udgifterne til drift, opretholdelse og vedligeholdelse af det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen afholdes over Den Europæiske Unions almindelige budget.
2. Disse udgifter omfatter også det arbejde med CS-SIS, der sikrer, at de tjenester, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, stilles til rådighed.

⁷³ Oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1077/2011 af 25. oktober 2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 286 af 1.11.2011, s.1).

3. Udgifterne til oprettelse, drift, vedligeholdelse og videreudvikling af hver N.SIS dækkes af den pågældende medlemsstat.

KAPITEL II

MEDLEMSSTATERNES ANSVAR

Artikel 6 Nationale systemer

Hver medlemsstat er ansvarlig for at oprette, drive, vedligeholde og videreudvikle sit N.SIS og for at forbinde sit N.SIS med NI-SIS.

Hver medlemsstat er ansvarlig for at sikre N.SIS' kontinuerlige drift, forbindelsen mellem den og NI-SIS og uafbrudt tilgængelighed af SIS-oplysninger for slutbrugerne.

Artikel 7 N.SIS-kontoret og SIRENE-kontoret

1. Hver medlemsstat udpeger en myndighed ("N.SIS-kontoret"), der har det overordnede ansvar for dens N.SIS.

Denne myndighed er ansvarlig for, at N.SIS fungerer sikkert og gnidningsløst, sikrer, at de kompetente myndigheder har adgang til SIS, og træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre overholdelsen af bestemmelserne i denne forordning. Den har ansvaret for at sikre, at alle funktionaliteter i SIS på hensigtsmæssig vis stilles til rådighed for slutbrugerne.

Hver medlemsstat foretager sine indberetninger via sit N.SIS-kontor.

2. Hver medlemsstat udpeger den myndighed, der sikrer udvekslingen og tilgængeligheden af alle supplerende oplysninger ("SIRENE-kontoret") i overensstemmelse med bestemmelserne i SIRENE-håndbogen, jf. artikel 8.

Disse kontorer samordner også kontrollen af kvaliteten af de oplysninger, der indlæses i SIS. Med henblik herpå har de adgang til de oplysninger, der behandles i SIS.

3. Medlemsstaterne underretter agenturet om deres N.SIS-kontor og deres SIRENE-kontor. Agenturet offentliggør listen over disse sammen med den liste, der er omhandlet i artikel 53, stk. 8.

Artikel 8 Udveksling af supplerende oplysninger

1. Supplerende oplysninger udveksles i overensstemmelse med bestemmelserne i SIRENE-håndbogen og ved hjælp af kommunikationsinfrastrukturen. Medlemsstaterne sikrer de nødvendige tekniske og personalemæssige ressourcer til at sikre, at de supplerende oplysninger kontinuerligt er tilgængelige, og udvekslingen af disse. Hvis kommunikationsinfrastrukturen ikke er tilgængelig, kan medlemsstaterne anvende andre tilstrækkeligt sikrede tekniske midler til at udveksle supplerende oplysninger.

2. De supplerende oplysninger må kun anvendes til det formål, hvortil de blev videregivet, jf. artikel 61, medmindre der er indhentet forudgående samtykke hertil fra den indberettende medlemsstat.
3. SIRENE-kontorerne varetager deres opgaver hurtigt og effektivt, navnlig med hensyn til at besvare anmodninger hurtigst muligt og senest 12 timer efter modtagelsen heraf.
4. Der vedtages detaljerede regler om udveksling af supplerende oplysninger ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger, jf. den i artikel 72, stk. 2, omhandlede undersøgelsesprocedure i form af en håndbog, som kaldes "SIRENE-håndbogen".

Artikel 9

Teknisk og funktionel overensstemmelse

1. Hver medlemsstat overholder ved oprettelsen af sit N.SIS de fælles standarder, protokoller og tekniske procedurer, der er fastsat for at sikre, at N-SIS er kompatibel med CS-SIS og sikrer en hurtig og effektiv overførsel af oplysninger. Disse fælles standarder, protokoller og tekniske procedurer fastlægges og udvikles ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.
2. Medlemsstaterne sikrer ved hjælp af de tjenester, som CS-SIS stiller til rådighed, at oplysninger, der er lagret i den nationale kopi, via de automatiske ajourføringer, der er omhandlet i artikel 4, stk. 4, er identiske og i overensstemmelse med SIS-databasen, og at en søgning i den nationale kopi giver et søgeresultat, der svarer til resultatet af en søgning i SIS-databasen. Slutbrugerne modtager de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan varetage deres opgaver, navnlig alle de oplysninger, der kræves for at identificere de registrerede og træffe de nødvendige foranstaltninger.

Artikel 10

Sikkerhed - medlemsstaterne

1. Hver medlemsstat vedtager i relation til sin N.SIS de nødvendige foranstaltninger, herunder en sikkerhedsplan, en driftskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan med henblik på:
 - a) fysisk at beskytte oplysningerne, bl.a. ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af vigtig infrastruktur
 - b) at forhindre, at uautoriserede får adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til anlæggene)
 - c) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af datamedier (kontrol med datamedier)
 - d) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af lagrede personoplysninger (kontrol med lagring)
 - e) at forhindre, at de automatiserede databehandlingssystemer kan benyttes af uautoriserede personer ved hjælp af datakommunikationsudstyr (brugerkontrol)
 - f) at sikre, at autoriserede personer, hvad angår brugen af et automatiseret databehandlingssystem, kun får adgang til de oplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentiteter og fortrolige password (kontrol med adgangen til oplysninger)

- g) at sikre, at alle myndigheder med adgang til SIS eller til datahåndlingsanlæggene opretter profiler, der beskriver funktioner og ansvarsområder for de personer, som er autoriseret til at få adgang til, indlæse, ajourføre, slette og søge i oplysningerne, og øjeblikkelig stiller disse profiler til rådighed for de i artikel 66 omhandlede nationale tilsynsmyndigheder på deres anmodning (personaleprofiler).
 - h) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives personoplysninger via datakommunikationsudstyr (kontrol med videregivelse)
 - i) at sikre, at det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke personoplysninger der er indlæst i de automatiserede databehandlingsystemer, hvornår, af hvem og til hvilket formål (efterfølgende kontrol med indlæsning)
 - j) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af personoplysninger eller transport af databærere, navnlig ved hjælp af hensigtsmæssige krypteringsteknikker (kontrol med transport)
 - k) at kontrollere effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol (egenkontrol).
2. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår sikkerheden i forbindelse med behandling og udveksling af supplerende oplysninger, herunder sikring af SIRENE-kontorenes lokaler.
 3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår sikkerheden i forbindelse med de i artikel 43 omhandlede myndigheders behandling af supplerende oplysninger.

Artikel 11 *Fortrolighed - medlemsstaterne*

Hver medlemsstat anvender i overensstemmelse med national lovgivning sine egne regler for tavshedspligt eller tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alle personer og organer, der skal arbejde med SIS-oplysninger og supplerende oplysninger. Denne pligt fortsætter med at bestå, efter at de pågældende personer er fratrukket deres stilling, eller det pågældende organs virksomhed er ophørt.

Artikel 12 *Opbevaring af logfiler på nationalt plan*

1. Medlemsstater påser, at enhver adgang til og alle udvekslinger af personoplysninger inden for CS-SIS registreres i N.SIS for at kontrollere, om søgningen er tilladt, og om databehandlingen er lovlig, samt for at udøve egenkontrol og derved sikre, at N.SIS fungerer korrekt, samt sikre dataintegriteten og -sikkerheden.
2. Logfilerne skal navnlig vise indberetningernes hidtidige forløb, dato og tidspunkt for databehandlingen, den type oplysninger, der er anvendt til en søgning, en henvisning til den type oplysninger, der er videregivet, samt navnet på både den kompetente myndighed og den person, der er ansvarlig for behandlingen af oplysningerne.

3. Hvis en søgning foretages med daktylografiske oplysninger eller ansigtsbilleder, jf. artikel 40, 41 og 42, skal logfilerne navnlig vise, hvilken type oplysninger der er anvendt til søgningen, en henvisning til den type oplysninger, der er videregivet, og navnet på både den kompetente myndighed og den person, der er ansvarlig for behandlingen af oplysningerne.
4. Logfilerne må kun anvendes til det i stk. 1 nævnte formål og skal slettes tidligst ét år og senest tre år efter, at de blev skabt.
5. Logfilerne kan opbevares længere, hvis der er brug for dem i forbindelse med kontrolprocedurer, som allerede er indledt.
6. De kompetente nationale myndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere, om søgningen er tilladt, og om databehandlingen er lovlige, samt for at udøve egenkontrol og sikre, at N.SIS fungerer korrekt, samt sikre dataintegriteten og -sikkerheden, skal inden for rammerne af deres beføjelser og på anmodning have adgang til disse logfiler med henblik på at kunne udføre deres opgaver.
7. Hvis medlemsstaterne foretager automatiserede scanningsøgninger af nummerplader på motorkøretøjer ved brug af automatiserede nummerpladegenkendelsessystemer, sørger de for at have logfiler over søgningen i overensstemmelse med national lovgivning. Indholdet af denne logning fastsættes ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2. Hvis der er et positivt match med oplysninger lagret i SIS eller en national eller teknisk kopi af SIS-oplysninger, foretages der en fuldstændig søgning i SIS for at kontrollere, at der rent faktisk er et match. Bestemmelserne i denne artikels stk. 1-6 finder anvendelse på den fuldstændige søgning.

Artikel 13 Egenkontrol

Medlemsstaterne sikrer, at enhver myndighed, der har ret til adgang til SIS-oplysninger, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning, og i nødvendigt omfang samarbejder med den nationale tilsynsmyndighed.

Artikel 14 Uddannelse af personale

Inden personalet hos myndigheder med adgangsret til SIS får tilladelse til at behandle oplysninger, der er lagret i SIS, og periodisk efter at der er givet adgang til SIS-oplysninger, skal det modtage den relevante uddannelse i datasikkerhed og databeskyttelsesregler og -procedurer som fastsat i SIRENE-håndbogen. Personalet skal informeres om alle relevante strafbare forhold og strafferetlige sanktioner.

KAPITEL III

AGENTURETS ANSVARSOMRÅDER

Artikel 15

Operationel forvaltning

1. Agenturet er ansvarligt for den operationelle forvaltning af det centrale SIS. Agenturet sikrer i samarbejde med medlemsstaterne og ved hjælp af en cost-benefit-analyse, at den bedste disponible teknologi til enhver tid anvendes til det centrale SIS.
2. Agenturet er også ansvarligt for følgende opgaver i forbindelse med kommunikationsinfrastrukturen:
 - a) tilsyn
 - b) sikkerhed
 - c) koordinering af forbindelserne mellem medlemsstaterne og udbyderen.
3. Kommissionen har ansvaret for alle andre opgaver i forbindelse med kommunikationsinfrastrukturen, navnlig:
 - a) opgaver i forbindelse med budgetgennemførelsen
 - b) anskaffelse og fornyelse
 - c) kontraktforhold.
4. Agenturet er desuden ansvarligt for følgende opgaver i forbindelse med SIRENE-kontorerne og kommunikationen mellem disse:
 - a) koordinering og styring af test
 - b) opretholdelse og ajourføring af tekniske specifikationer for udveksling af supplerende oplysninger mellem SIRENE-kontorerne og kommunikationsinfrastrukturen samt håndtering af konsekvenserne af tekniske ændringer, hvis disse påvirker både SIS og udvekslingen af supplerende oplysninger mellem SIRENE-kontorerne.
5. Agenturet udvikler og opretholder en mekanisme og procedurer for udførelsen af kvalitetskontrol af oplysninger i CS-SIS og forelægger regelmæssigt rapporter for medlemsstaterne. Agenturet forelægger regelmæssigt en rapport for Kommissionen vedrørende de problemer, det er stødt på, og de heraf berørte medlemsstater. Denne mekanisme, procedurene og fortolkningen af, hvorvidt kravene til datakvaliteten er overholdt, fastsættes ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.
6. Den operationelle forvaltning af det centrale SIS omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at det centrale SIS kan fungere døgnet rundt alle ugens dage, navnlig den vedligeholdelse og den tekniske udvikling, der er nødvendig for, at systemet kan fungere gnidningsløst. Disse opgaver omfatter også testaktiviteter, der sikrer, at det centrale SIS og de nationale systemer fungerer i overensstemmelse med de tekniske og funktionelle krav, jf. denne forordnings artikel 9.

Artikel 16
Sikkerhed

1. Agenturet vedtager de nødvendige foranstaltninger, herunder en sikkerhedsplan, en driftskontinuitetsplan og en katastrofeberedskabsplan for det centrale SIS og kommunikationsinfrastrukturen med henblik på:
 - a) fysisk at beskytte oplysningerne, bl.a. ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af kritisk infrastruktur
 - b) at forhindre, at uautoriserede får adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til anlæggene)
 - c) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af datamedier (kontrol med datamedier)
 - d) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af lagrede personoplysninger (kontrol med lagring)
 - e) at forhindre, at de automatiserede databehandlingssystemer kan benyttes af uautoriserede personer ved hjælp af datakommunikationsudstyr (brugerkontrol)
 - f) at sikre, at autoriserede personer, hvad angår brugen af et automatiseret databehandlingssystem, kun får adgang til de oplysninger, der er omfattet af deres adgangstilladelse, ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentiteter og fortrolige password (kontrol med adgangen til oplysninger)
 - g) at oprette profiler, der beskriver funktioner og ansvarsområder for de personer, som er autoriseret til at få adgang til oplysningerne eller anlæggene, og øjeblikkelig stille disse profiler til rådighed for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som omhandlet i artikel 64, på dennes anmodning (personaleprofiler)
 - h) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives personoplysninger via datakommunikationsudstyr (kontrol med videregivelse)
 - i) at sikre, at det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke personoplysninger der er indlæst i de automatiserede databehandlingssystemer, hvornår og af hvem (efterfølgende kontrol med indlæsning)
 - j) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af personoplysninger eller transport af databærere, navnlig ved hjælp af hensigtsmæssige krypteringsteknikker (kontrol med transport)
 - k) at kontrollere effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelsen af denne forordning (egenkontrol).
2. Agenturet træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår sikkerhed i forbindelse med behandling og udveksling af supplerende oplysninger gennem kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 17
Fortrolighed - agenturet

1. Agenturet anvender de relevante regler for tavshedspligt eller tilsvarende fortrolighedskrav i forhold til alt personale, der skal arbejde med SIS-oplysninger, efter standarder svarende til dem, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 11, jf. dog artikel 17 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte. Denne pligt fortsætter med at bestå, efter at de pågældende personer er fratrukket deres stilling, eller deres virksomhed er ophørt.
2. Agenturet træffer foranstaltninger svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, for så vidt angår fortrolighed i forbindelse med udveksling af supplerende oplysninger gennem kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 18
Opbevaring af logfiler på centralt plan

1. Agenturet påser, at enhver adgang til og alle udvekslinger af personoplysninger inden for CS-SIS registreres til de formål, der er nævnt i artikel 12, stk. 1.
2. Logfilerne skal navnlig vise indberetningernes hidtidige forløb, dato og tidspunkt for overførslen af oplysninger, de oplysninger, der er anvendt til søgninger, henvisning til typen af overførte oplysninger samt navnet på den kompetente myndighed, der er ansvarlig for behandlingen af oplysningerne.
3. Hvis søgningen foretages med daktylografiske oplysninger eller ansigtsbilleder, jf. artikel 40, 41 og 42, skal logfilerne navnlig vise, hvilken type oplysninger der er anvendt til søgningen, en henvisning til den type oplysninger, der er overført, og navnet på både den kompetente myndighed og den person, der er ansvarlig for behandlingen af oplysningerne.
4. Logfilerne må kun anvendes til det i stk. 1 nævnte formål og slettes tidligst ét år og senest tre år efter, at de blev foretaget. De logfiler, der indeholder indberetningernes hidtidige forløb, slettes efter en periode på mellem et og tre år efter, at indberetningerne er slettet.
5. Logfilerne kan opbevares længere, hvis der er brug for dem i forbindelse med kontrolprocedurer, som allerede er indledt.
6. De kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere, om søgningen er lovlig, og om databehandlingen er lovlig, samt for at udøve egenkontrol og sikre at CS-SIS fungerer korrekt, samt sikre dataintegriteten og -sikkerheden, skal inden for rammerne af deres beføjelser og på anmodning have adgang til disse logfiler, således at de er i stand til at udføre deres opgaver.

KAPITEL IV

OPLYSNINGER TIL OFFENTLIGHEDEN

Artikel 19

SIS-informationskampagner

Kommissionen gennemfører i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse regelmæssigt kampagner for at informere offentligheden om formålene med SIS, de lagrede oplysninger, hvilke myndigheder der har adgang til SIS, og de registreredes rettigheder. Medlemsstaterne udarbejder og gennemfører i samarbejde med deres nationale tilsynsmyndigheder de nødvendige politikker for at orientere deres borgere om SIS generelt.

KAPITEL V

KATEGORIER AF OPLYSNINGER OG PÅTEGNINGER

Artikel 20

Kategorier af oplysninger

1. SIS skal udelukkende indeholde de kategorier af oplysninger, der meddeles af hver af medlemsstaterne, og som er nødvendige til de formål, der er fastsat i artikel 26, 32, 34, 36 og 38, jf. dog artikel 8, stk. 1, eller denne forordnings bestemmelser vedrørende lagring af supplerende oplysninger.
2. Oplysningerne opdeles i følgende kategorier:
 - a) oplysninger om indberettede personer
 - b) oplysninger om genstande som omhandlet i artikel 32, 36 og 38.
3. Oplysningerne om indberettede personer må højst omfatte følgende:
 - a) efternavn(e)
 - b) fornavn(e)
 - c) fødenavn(e)
 - d) tidligere anvendte navne og kaldenavne
 - e) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
 - f) fødested
 - g) fødselsdato
 - h) køn
 - i) nationalitet(er)
 - j) om vedkommende er bevæbnet, voldelig, undsluppet eller involveret i en aktivitet som omhandlet i artikel 1, 2, 3 og 4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme
 - k) indberetningsgrund

- l) myndighed, der har foretaget indberetningen
 - m) en henvisning til den afgørelse, der ligger til grund for indberetningen
 - n) foranstaltninger, der skal træffes
 - o) sammenkobling med andre indberetninger, der er foretaget i SIS, jf. artikel 53
 - p) den type lovovertrædelse, indberetningen vedrører
 - q) personens registreringsnummer i det nationale register
 - r) en kategorisering af typen af sager om savnede personer (kun for de indberetninger, der er omhandlet i artikel 32)
 - s) arten af personens identitetsdokument
 - t) land, der har udstedt personens identitetsdokument
 - u) nummeret/numrene på personens identitetsdokument
 - v) dato for udstedelsen af personens identitetsdokument
 - w) fotografier og ansigtsbilleder
 - x) relevante DNA-profiler, der er omfattet af denne forordnings artikel 22, stk. 1, litra b)
 - y) daktylografiske oplysninger
 - z) en kopi i farver af identitetsdokumentet.
4. De tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i de i stk. 2 og 3 omhandlede oplysninger fastsættes og udvikles ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.
5. De i stk. 3 omhandlede tekniske regler for søgning i de i stk. 3 omhandlede oplysninger fastsættes og udvikles efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2. Disse tekniske regler er de samme som for søgninger i CS-SIS, nationale kopier og tekniske kopier, jf. artikel 53, stk. 2, og de skal baseres på fælles standarder, der fastsættes og udvikles ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.

Artikel 21

Proportionalitetsprincippet

1. Forud for optagelsen af en indberetning og ved forlængelse af en indberetnings gyldighedsperiode undersøger medlemsstaten, om det pågældende tilfælde er så egnet, relevant og vigtigt, at indberetningen bør optages i SIS.
2. Hvis en medlemsstat eftersøger en person eller en genstand i forbindelse med en strafbar handling, der er omfattet af artikel 1-4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA om bekæmpelse af terrorisme, foretager medlemsstaterne under alle omstændigheder en tilsvarende indberetning i medfør af artikel 34, 36 eller 38.

Artikel 22

Særlige regler for optagelse af fotografier, ansigtsbilleder, daktylografiske oplysninger og DNA-profiler

1. Indlæsning i SIS af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra w), x) og y), skal ske på følgende betingelser:
 - a) Fotografier, ansigtsbilleder, daktylografiske oplysninger og DNA-profiler må kun indlæses, efter at der er foretaget en særlig kvalitetskontrol for at sikre, at en minimumsstandard for datakvalitet er opfyldt.
 - b) Der kan kun tilføjes en DNA-profil til de indberetninger, der er omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra a) og c), og kun når der ikke findes fotografier, ansigtsbilleder og daktylografiske oplysninger, der er egnede til at foretage en identifikation med. Der kan tilføjes DNA-profiler af personer, der er direkte efterkommere af, slægtninge i opstigende linje eller søskende til den indberettede person, forudsat at de pågældende personer giver deres udtrykkelige samtykke hertil. Personens racemæssige oprindelse må ikke medtages i DNA-profilen.
2. Der skal fastsættes kvalitetsstandarder for lagringen af de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), og artikel 40. Specifikationerne i disse standarder fastsættes ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger og ajourføres efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.

Artikel 23

Krav for optagelse af en indberetning

1. Der må ikke optages en indberetning om en person uden de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra a), g), k), m), n), og når det er relevant p), undtagen i de situationer, der er omhandlet i artikel 40.
2. Alle de øvrige oplysninger, der er anført i artikel 20, stk. 3, indlæses også, i det omfang de er til rådighed.

Artikel 24

Almindelige bestemmelser om påtegning

1. Hvis en medlemsstat finder, at det ikke er foreneligt med dens nationale lovgivning, dens internationale forpligtelser eller væsentlige nationale hensyn, at lade en indberetning, der er foretaget i henhold til artikel 26, 32 eller 36, få virkning, kan den, efter at indberetningen er foretaget, anmode om, at indberetningen forsynes med en påtegning om, at de foranstaltninger, der skal træffes på grundlag af indberetningen, ikke vil blive truffet på dens område. Påtegningen indsættes af SIRENE-kontoret i den indberettende medlemsstat.
2. For at sætte medlemsstaterne i stand til at kræve, at der indsættes en påtegning på en indberetning foretaget i henhold til artikel 26, får alle medlemsstater automatisk besked om nye indberetninger i denne kategori via udveksling af supplerende oplysninger.
3. Hvis den indberettende medlemsstat i særligt hastende og alvorlige tilfælde anmoder om, at de nødvendige foranstaltninger bliver truffet, undersøger den fuldbyrdende medlemsstat, om den kan tillade, at den påtegning, der er indsat på dens forlangende, trækkes tilbage. Hvis den fuldbyrdende medlemsstat kan tillade dette, tager den de nødvendige skridt til at sikre, at foranstaltningerne træffes øjeblikkeligt.

Artikel 25

Påtegning på indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse

1. Når rammeafgørelse 2002/584/RIA finder anvendelse, kan en påtegning, der forhindrer anholdelse, kun indsættes på en indberetning vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse, såfremt den retslige myndighed, der i henhold til national lovgivning er kompetent til at foretage fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, har nægtet at fuldbyrde en sådan, fordi der foreligger en grund til at afslå fuldbyrdelse, og såfremt påtegningen er krævet indsat.
2. En påtegning kan dog på forlangende af en i henhold til national lovgivning kompetent retslige myndighed på grundlag af en generel instruks eller i et specifikt tilfælde også kræves indsat på en indberetning vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse, hvis det står klart, at fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre vil skulle afslås.

KAPITEL VI

INDBERETNINGER VEDRØRENDE PERSONER, DER BEGÆRES ANHOLDT MED HENBLIK PÅ OVERGIVELSE ELLER UDLEVERING

Artikel 26

Formål med og betingelser for at foretage indberetninger

1. Oplysninger om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, eller som begæres anholdt med henblik på udlevering, indlæses i systemet efter anmodning fra den indberettende medlemsstats retslige myndigheder.
2. Oplysninger om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse, indlæses også i systemet på grundlag af arrestordrer udstedt i overensstemmelse med aftaler indgået mellem Den Europæiske Union og tredjelande på grundlag af EU-traktatens artikel 37 med henblik på overgivelse af personer på grundlag af en arrestordre, der foreskriver fremsendelse af en sådan arrestordre via Schengeninformationssystemet.
3. Enhver henvisning i denne forordning til bestemmelser i rammeafgørelse 2002/584/RIA skal forstås som omfattende de tilsvarende bestemmelser i aftaler indgået mellem Den Europæiske Union og tredjelande på grundlag af artikel 37 i EU-traktaten med henblik på overgivelse af personer på grundlag af en arrestordre, der foreskriver fremsendelse af en sådan arrestordre via Schengeninformationssystemet.
4. Den indberettende medlemsstat kan i tilfælde af en igangværende eftersøgning og med tilladelse fra den indberettende medlemsstats relevante retslige myndigheds midlertidigt gøre en eksisterende indberetning med henblik på anholdelse i medfør af denne forordnings artikel 26 utilgængelig for søgning, således at slutbrugerne ikke kan søge på den, og den kun er tilgængelig for SIRENE-kontorerne. Denne funktionalitet må højst anvendes i 48 timer. Hvis det er operativt nødvendigt, kan den dog forlænges med yderligere 48 timer. Medlemsstaterne fører statistik over det antal indberetninger, for hvilke denne funktionalitet er blevet anvendt.

Artikel 27

Uddybende oplysninger om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse

1. Hvis en person begæres anholdt med henblik på overgivelse på grundlag af en europæisk arrestordre, indlæser den indberettende medlemsstat en kopi af den originale europæiske arrestordre i SIS.
2. Den indberettende medlemsstat kan indlæse en kopi af en oversættelse af den europæiske arrestordre til et eller flere af Unionens officielle sprog.

Artikel 28

Supplerende oplysninger om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse

Den medlemsstat, der har foretaget indberetningen i SIS om anholdelse med henblik på overgivelse, meddeler de oplysninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, til de øvrige medlemsstater ved udveksling af supplerende oplysninger.

Artikel 29

Supplerende oplysninger om personer, der begæres anholdt med henblik på udlevering

1. Den medlemsstat, der har foretaget indberetningen i SIS med henblik på udlevering, meddeler ved udveksling af supplerende oplysninger med de øvrige medlemsstater følgende oplysninger:
 - a) hvilken myndighed der har begæret anholdelsen
 - b) om der foreligger en arrestordre eller en anden beslutning med samme retskraft eller en eksigibel dom
 - c) hvilken strafbar handling der er tale om og henvisning til den relevante straffebestemmelse
 - d) en beskrivelse af, under hvilke omstændigheder den strafbare handling er begået, herunder tidspunkt, sted og omfang af den indberettede persons deltagelse heri
 - e) så vidt muligt følgerne af den strafbare handling
 - f) andre oplysninger, der kan være nyttige eller nødvendige for at efterkomme indberetningen.
2. De i stk. 1 opførte oplysninger meddeles ikke, hvis de i artikel 27 eller 28 omhandlede oplysninger allerede er meddelt og betragtes som tilstrækkelige til, at den berørte medlemsstat kan efterkomme indberetningen.

Artikel 30

Konvertering af indberetninger om personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering

Hvis den anmodede medlemsstat ikke kan foretage anholdelse, enten fordi den afslår efter procedurerne om påtegning i artikel 24 eller 25, eller, i tilfælde af en indberetning om anholdelse med henblik på udlevering, fordi undersøgelsen endnu ikke er afsluttet, behandler den anmodede medlemsstat indberetningen som en anmodning om meddelelse af den pågældende persons opholdssted.

Artikel 31

Iværksættelse af foranstaltninger på grundlag af en indberetning om en person, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering

1. En indberetning, der optages i SIS i henhold til artikel 26 sammen med de uddybende oplysninger, der er omhandlet i artikel 27, udgør og har samme virkning som en europæisk arrestordre udstedt i overensstemmelse med rammeafgørelse 2002/584/RIA, når denne rammeafgørelse finder anvendelse.
2. Når rammeafgørelse 2002/584/RIA ikke finder anvendelse, sidestilles en indberetning i SIS i henhold til artikel 26 og 29 med en begæring om foreløbig anholdelse og fængsling i henhold til artikel 16 i den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering eller artikel 15 i Benelux-traktaten af 27. juni 1962 om udlevering og gensidig retshjælp i straffesager.

KAPITEL VII

INDBERETNINGER OM SAVNEDE PERSONER

Artikel 32

Formål med og betingelser for at foretage indberetninger

1. Oplysninger om savnede personer, der bør tages i varetægt, og/eller hvis opholdssted skal fastslås, indlæses i SIS på anmodning af den indberettende medlemsstats kompetente myndighed.
2. Følgende kategorier af savnede personer kan indlæses:
 - a) savnede personer, der bør tages i varetægt
 - i) af hensyn til deres egen sikkerhed
 - ii) med henblik på forebyggelse af trusler
 - b) savnede personer, der ikke har brug for at blive taget i varetægt
 - c) børn, der er i fare for at blive bortført, jf. stk. 4.
3. Stk. 2, litra a), gælder navnlig for børn og personer, der skal tvangsanbringes på grundlag af en afgørelse truffet af en kompetent myndighed.
4. En indberetning vedrørende et barn, jf. stk. 2, litra c), indlæses på anmodning af den kompetente retslige myndighed i den medlemsstat, der har kompetence i sager vedrørende forældreansvar, jf. Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003⁷⁴, hvis der er konkret og synlig risiko for, at barnet ulovligt og umiddelbart kan blive fjernet fra den medlemsstat, hvor den kompetente retslige myndighed befinder sig. I de medlemsstater, der er part i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, og hvis Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 ikke finder anvendelse, gælder Haagerkonventionens bestemmelser.

⁷⁴

Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

5. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i SIS angiver, under hvilken af de i stk. 2 omhandlede kategorier den savnede person henhører. Medlemsstaterne sikrer desuden, at de oplysninger, der er indlæst i SIS, viser, hvilken type sag vedrørende savnede eller sårbare personer der er tale om. Bestemmelserne om kategorisering af sagernes type og indlæsningen af disse oplysninger fastsættes og udvikles ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.
6. Fire måneder før et barn, der er omfattet af en indberetning i medfør af denne artikel, bliver myndighed, underretter CS-SIS automatisk den indberettende medlemsstat om, at det er nødvendigt at ajourføre begrundelsen for anmodningen og den foranstaltning, der skal træffes, eller at indberetningen skal slettet.
7. Hvis der er tydelige tegn på, at motorkøretøjer, skibe eller luftfartøjer har forbindelse til en indberettet person, jf. stk. 2, kan der foretages indberetninger om disse motorkøretøjer, skibe eller luftfartøjer for at lokalisere personen. I disse tilfælde skal indberetningen vedrørende den savnede person sammenkobles med indberetningen vedrørende genstanden, jf. artikel 60. De tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i de oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, fastsættes og udvikles ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.

Artikel 33

Iværksættelse af foranstaltninger på grundlag af en indberetning

1. Når en af de i artikel 32 omhandlede personer lokaliseres, underretter de kompetente myndigheder den indberettende medlemsstat om personens opholdssted, jf. dog stk. 2. I tilfælde af savnede børn eller børn, som har brug for at blive taget i varetægt, konsulterer den fuldbyrdende medlemsstat straks den indberettende medlemsstat, således at de straks kan enes om de foranstaltninger, der skal træffes for bedst at varetage barnets tarv. De kompetente myndigheder kan i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 32, stk. 2, litra a) og c), tage den pågældende i varetægt for at forhindre vedkommende i at fortsætte sin rejse, hvis den nationale lovgivning tillader det.
2. Oplysninger om savnede personer, der er lokaliseret, og som er myndige, må, bortset fra mellem kompetente myndigheder, kun videregives med de pågældendes samtykke. De kompetente myndigheder kan dog give den berørte person, der meldte den pågældende savnet, meddelelse om, at indberetningen er blevet slettet, fordi personen er lokaliseret.

KAPITEL VIII

INDBERETNINGER OM PERSONER, DER EFTERSØGES MED HENBLIK PÅ AT YDE BISTAND I FORBINDELSE MED RETSFORFØLGNING

Artikel 34

Formål med og betingelser for at foretage indberetninger

1. Med henblik på videregivelse af oplysninger om personers opholdssted eller bopæl indlæser medlemsstaterne på anmodning af en kompetent myndighed oplysninger i SIS om:

- a) vidner
 - b) personer, der er indstævnet, eller som eftersøges med henblik på at blive indstævnet for en domstol som led i en straffesag på grund af handlinger, som de retsforfølges for
 - c) personer, der skal have forkyndt en strafferetlig dom eller andre dokumenter som led i en straffesag på grund af handlinger, som de retsforfølges for
 - d) personer, der skal have forkyndt en tilsigelse til afsoning af en frihedsstraf.
2. Hvis der er tydelige tegn på, at motorkøretøjer, skibe eller luftfartøjer har forbindelse til en indberettet person, jf. stk. 1, kan der indlæses indberetninger om disse motorkøretøjer, skibe eller luftfartøjer for at lokalisere personen. I disse tilfælde skal indberetningen vedrørende den savnede person sammenkøbes med indberetningen vedrørende genstanden, jf. artikel 60. De tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i de oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, fastsættes og udvikles ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.

Artikel 35

Iværksættelse af foranstaltninger på grundlag af en indberetning

De ønskede oplysninger videregives til den anmodende medlemsstat ved udveksling af supplerende oplysninger.

KAPITEL IX

INDBERETNINGER OM PERSONER OG GENSTANDE MED HENBLIK PÅ DISKRET KONTROL, UNDERSØGELSESKONTROL ELLER MÅLRETTET KONTROL

Artikel 36

Formål med og betingelser for at foretage indberetninger

1. Under overholdelse af den indberettende medlemsstats lovgivning indlæses oplysninger om personer eller motorkøretøjer, skibe, luftfartøjer og containere med henblik på diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol i henhold til stk. 37, stk. 4.
2. Indberetningen kan foretages med henblik på retsforfølgning af strafbare handlinger, fuldbyrdelse af en strafferetlig dom og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed:
 - a) når der er tydelige tegn på, at en person er i færd med eller har til hensigt at begå grov kriminalitet, navnlig de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA
 - b) når de i artikel 37, stk. 1, omhandlede oplysninger er nødvendige for at fuldbyrde en strafferetlig dom over en person, der er dømt for grov kriminalitet, navnlig de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA eller

- c) når det ud fra en samlet vurdering af en person, navnlig under hensyn til tidligere begåede strafbare handlinger, såsom de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, må formodes, at vedkommende også i fremtiden vil begå grov kriminalitet.
3. En indberetning kan endvidere foretages i overensstemmelse med national lovgivning på begæring af de myndigheder, der har ansvaret for statens sikkerhed, når der er konkrete tegn på, at de oplysninger, der er nævnt i stk. 37, stk. 1, er nødvendige for at forebygge en alvorlig trussel fra den pågældendes side eller andre alvorlige trusler mod statens sikkerhed indadtil eller udadtil. Den indberettende medlemsstat i henhold til dette stykke giver de øvrige medlemsstater underretning herom. Hver medlemsstat træffer afgørelse om, hvilke myndigheder der skal modtage disse oplysninger.
4. Hvis der er tydelige tegn på, at motorkøretøjer, skibe, luftfartøjer og containere har forbindelse til alvorlig kriminalitet som omhandlet i stk. 2 eller de alvorlige trusler, der er omhandlet i stk. 3, kan der foretages indberetninger om disse motorkøretøjer, skibe, luftfartøjer og containere.
5. Hvis der er tydelige tegn på, at motorkøretøjer, skibe, luftfartøjer og containere har forbindelse til alvorlig kriminalitet som omhandlet i stk. 2 eller de alvorlige trusler, der er omhandlet i stk. 3, kan der foretages indberetninger om disse motorkøretøjer, skibe, luftfartøjer og containere. De tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i de oplysninger, der er omhandlet i dette stykke, fastsættes og udvikles ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.

Artikel 37

Iværksættelse af foranstaltninger på grundlag af en indberetning

1. Som led i en diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol kan alle eller en del af følgende oplysninger indsamles og videregives til den indberettende myndighed til brug for grænsekontrol, politikontrol og toldkontrol eller andre retshåndhævende aktiviteter internt i en medlemsstat:
- det forhold, at den indberettede person eller det/den indberettede motorkøretøj, skib, luftfartøj eller container er blevet lokaliseret
 - sted og tidspunkt for kontroloperationen samt årsagen hertil
 - rejserute og mål
 - ledsagere til den berørte person eller førerne af motorkøretøjer, skibe eller luftfartøjer eller ledsagere til indehaveren af det officielle blankodokument eller det udstedte identitetsdokument, som med rimelighed kan formodes at være tilknyttet de pågældende personer
 - identiteten på og en personlig beskrivelse af den indberettede person, der anvender det officielle blankodokumentet eller det udstedte identitetsdokument
 - benyttet motorkøretøj, skib, luftfartøj eller container
 - medbragte genstande, herunder rejsedokumenter
 - de omstændigheder, hvorunder personen eller motorkøretøjet, skibet, luftfartøjet, containeren, det officielle blankodokument eller det udstedte identitetsdokument blev lokaliseret.

2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, meddeles ved udveksling af supplerende oplysninger.
3. Afhængigt af de operationelle omstændigheder og i overensstemmelse med national lovgivning skal den diskrete kontrol omfatte en rutinekontrol af en person eller en genstand med henblik på at indsamle så mange af de i stk. 1 omhandlede oplysninger som muligt uden at påvirke den diskrete kontrol negativt.
4. Afhængigt af de operationelle omstændigheder og i overensstemmelse med national lovgivning skal en undersøgelseskontrol omfatte en mere tilbundsående kontrol og udspørgning af personen. Hvis undersøgelseskontrol ikke er tilladt ifølge en medlemsstats nationale lovgivning, ændres den i denne medlemsstat til diskret kontrol.
5. I forbindelse med den målrettede kontrol kan der i overensstemmelse med national lovgivning foretages undersøgelser af personer, motorkøretøjer, skibe, luftfartøjer, containere og medbragte genstande til de i artikel 36 omhandlede formål. Undersøgelserne skal gennemføres i overensstemmelse med national lovgivning. Hvis målrettet kontrol ikke er tilladt ifølge en medlemsstats nationale lovgivning, ændres den i denne medlemsstat til undersøgelseskontrol.

KAPITEL X

INDBERETNINGER OM GENSTANDE, DER SKAL BESLAGLÆGGES ELLER ANVENDES SOM BEVISMIDLER I STRAFFESAGER

Artikel 38

Formål med og betingelser for at foretage indberetninger

1. Oplysninger om genstande, der eftersøges med henblik på beslaglæggelse til retshåndhævende formål eller anvendelse som bevismidler i straffesager, indlæses i SIS.
2. Der indlæses oplysninger om følgende kategorier af let identificerbare genstande:
 - a) motorkøretøjer som defineret i national lovgivning uanset fremdriftssystem
 - b) påhængsvogne med en egenvægt på over 750 kg
 - c) campingvogne
 - d) industrielt udstyr
 - e) skibe
 - f) skibsmotorer
 - g) containere
 - h) luftfartøjer
 - i) skydevåben
 - j) stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne officielle blankodokumenter
 - k) stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte udstedte identitetspapirer såsom pas, identitetskort, kørekort, opholdstilladelser og rejsedokumenter, eller som giver indtryk af at være sådanne dokumenter, men som er forfalskede

- l) stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte registreringsattester for motorkøretøjer og nummerplader eller som giver indtryk af at være sådanne dokumenter, eller en sådan nummerplade, men som er forfalskede
 - m) pengesedler (med registrerede numre) og forfalskede pengesedler
 - n) teknisk udstyr, informationsteknologisk udstyr og andre let identificerbare genstande af høj værdi
 - o) identificerbare komponentdele til motorkøretøjer
 - p) identificerbare komponentdele til industrielt udstyr.
3. Definitionen af de nye underkategorier af genstande i medfør af stk. 2, litra n), og de tekniske regler, der er nødvendige for at indlæse, ajourføre, slette og søge i de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, fastsættes og udvikles ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.

Artikel 39

Iværksættelse af foranstaltninger på grundlag af en indberetning

1. Hvis der ved en søgning viser sig at foreligge en indberetning om en lokaliseret genstand, beslaglægger den myndighed, der har konstateret dette, i overensstemmelse med national lovgivning genstanden og tager kontakt til den indberettende myndighed for at aftale, hvilke foranstaltninger der skal træffes. Med henblik herpå kan der også videregives personoplysninger efter bestemmelserne i denne forordning.
2. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, meddeles ved udveksling af supplerende oplysninger.
3. Den medlemsstat, som har lokaliseret den pågældende genstand, træffer de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med national lovgivning.

KAPITEL XI

INDBERETNINGER OM UKENDTE EFTERSØGTE PERSONER MED HENBLIK PÅ IDENTIFIKATION I OVERENSSTEMMELSE MED NATIONAL LOVGIVNING OG SØGNING MED BIOMETRISKE OPLYSNINGER

Artikel 40

Indberetninger om ukendte eftersøgte personer, der skal pågribes i medfør af national lovgivning

Der kan indlæses daktylografiske oplysninger i SIS, der ikke vedrører indberettede personer. Disse daktylografiske oplysninger skal bestå af enten fuldstændige eller ufuldstændige sæt af fingeraftryk eller håndfladeaftryk, der under efterforskningen er fundet på gerningssteder eller i forbindelse med grov kriminalitet eller terrorhandlinger, og hvor det med en høj grad af sandsynlighed kan fastslås, at de tilhører gerningsmanden. De daktylografiske oplysninger i denne kategori kan lagres som "ukendt mistænkt eller eftersøgt person", forudsat at de kompetente myndigheder ikke kan fastslå personens identitet ved hjælp af andre nationale, europæiske eller internationale databaser.

Artikel 41

Iværksættelse af foranstaltninger på grundlag af en indberetning

I tilfælde af et hit eller et potentielt match med oplysninger, der er lagret i henhold til artikel 40, skal personens identitet fastslås i overensstemmelse med national lovgivning, samtidig med at det kontrolleres, at de daktylografiske oplysninger i SIS tilhører personen. Medlemsstaterne kommunikerer ved brug af supplerende oplysninger for derved at fremme en rettidig efterforskning af sagen.

Artikel 42

Særlige regler for kontrol eller søgning med fotografier, ansigtsbilleder, daktylografiske oplysninger og DNA-profiler

1. Fotografier, ansigtsbilleder, daktylografiske oplysninger og DNA-profiler må kun hentes fra SIS med henblik på at kontrollere identiteten på en person, der er lokaliseret som følge af en alfanumerisk søgning i SIS.
2. Daktylografiske oplysninger kan også anvendes til at identificere en person. Der kan søges på daktylografiske oplysninger i SIS med henblik på identifikation af en person, hvis det ikke er muligt på anden vis at identificere en person.
3. Der kan også søges på daktylografiske oplysninger i SIS i forbindelse med indberetninger, der er foretaget i medfør af artikel 26, artikel 34, stk. 1, litra b), og artikel 36 ved brug af fuldstændige eller ufuldstændige sæt af fingeraftryk eller håndfladeaftryk, der er fundet på gerningssteder under efterforskningen, når det med en høj grad af sandsynlighed kan fastslås, at de tilhører gerningsmanden, forudsat at de kompetente myndigheder ikke er i stand til at fastslå personens identitet ved hjælp af andre nationale, europæiske eller internationale databaser.
4. Så snart det bliver teknisk muligt, kan fotografier og ansigtsbilleder bruges til at identificere en person, idet der dog skal sikres en meget pålidelig identifikation. Identifikation på grundlag af fotografier eller ansigtsbilleder må kun anvendes i forbindelse med regulære grænseovergangssteder, hvor selvbetjeningsystemer og automatiske grænsekontrollsystemer er i brug.

KAPITEL XII

RET TIL ADGANG TIL OG OPBEVARING AF INDBERETNINGER

Artikel 43

Myndigheder med ret til adgang til indberetninger

1. Adgang til oplysninger, der er indlæst i SIS, og ret til direkte søgning i disse oplysninger eller i en kopi af SIS-oplysningerne, er forbeholdt myndigheder med ansvar for:
 - a) grænsekontrol i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks)
 - b) anden politi- og toldkontrol inde i den berørte medlemsstat og de udpegede myndigheders koordinering heraf
 - c) andre retshåndhævelsesaktiviteter for at forebygge, opdage og efterforske strafbare handlinger i den berørte medlemsstat

- d) at undersøge betingelserne for og træffe afgørelser vedrørende tredjelandstatsborgeres indrejse og ophold på medlemsstaternes område, herunder opholdstilladelser og visa til længerevarende ophold, og vedrørende tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere.
2. De nationale retslige myndigheder, herunder myndigheder med ansvar for indledning af offentlig retsforfølgning i straffesager og retslig efterforskning inden tiltale, og deres koordinerende myndigheder har også ret til at få adgang til oplysninger, der er indlæst i SIS, og ret til direkte at søge i disse oplysninger i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver som fastsat i national lovgivning.
3. De myndigheder, der har beføjelse til at udføre de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, litra c), har ret til at få adgang til oplysninger, der er indlæst i SIS, og til at søge direkte i disse oplysninger i forbindelse med varetagelsen af deres opgaver. Disse myndigheders adgang til oplysningerne er underlagt den enkelte medlemsstats lovgivning.
4. De myndigheder, der er nævnt i denne artikel, skal medtages på den liste, der er omhandlet i artikel 53, stk. 8.

Artikel 44

Myndigheder, der er ansvarlige for registrering af motorkøretøjer

1. De tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer, jf. Rådets direktiv 1999/37/EF⁷⁵, skal have adgang til følgende oplysninger i SIS i medfør af denne forordnings artikel 38, stk. 2, litra a), b), c) og l), udelukkende med henblik på at kontrollere, om de køretøjer, som anmeldes til registrering, er stjålne, ulovligt handlede eller eftersøgte som bevismidler i straffesager:
- a) oplysninger om motorkøretøjer som defineret i national lovgivning uanset fremdriftssystem
 - b) oplysninger om påhængsvogne med en egenvægt på over 750 kg og campingvogne
 - c) oplysninger om registreringsattester og nummerplader, som er stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte.
- Adgangen til disse oplysninger for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer, er underlagt den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.
2. De tjenester, der er omhandlet i stk. 1, og som er statslige tjenester, har ret til at søge direkte i oplysningerne i SIS.
3. De tjenester, der er omhandlet i stk. 1, og som ikke er statslige tjenester, har kun adgang til oplysninger i SIS via en af de myndigheder, der er omhandlet i denne forordnings artikel 43. Den pågældende myndighed har ret til direkte at søge i disse oplysninger og til at videregive oplysninger til den omhandlede tjeneste. Medlemsstaten sikrer, at den pågældende tjeneste og dens ansatte er forpligtet til at

⁷⁵ Rådets direktiv 1999/37/EF af 29. april 1999 om registreringsdokumenter for motorkøretøjer (EFT L 138 af 1.6.1999, s. 57).

overholde enhver begrænsning i den brug, de må gøre af de oplysninger, som myndigheden har videregivet til dem.

4. Denne forordnings artikel 39 finder ikke anvendelse på søgninger, der foretages i henhold til denne artikel. Meddelelse af oplysninger, der er fremkommet under en søgning i SIS, og som giver anledning til mistanke om, at der er begået en strafbar handling, fra de tjenester, der er omhandlet i stk. 1, til politimyndighederne eller retsmyndighederne, er underlagt national lovgivning.

Artikel 45

Myndigheder, der er ansvarlige for registrering af skibe og luftfartøjer

1. De tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester eller sikring af trafikstyring for skibe, herunder skibsmotorer, og luftfartøjer, har adgang til følgende oplysninger i SIS i henhold til denne forordnings artikel 38, stk. 2, udelukkende med henblik på at kontrollere, om skibe, herunder skibsmotorer, luftfartøjer eller containere, der anmeldes til registrering eller er omfattet af trafikstyring, er stjålne, ulovligt handlede eller forsvundne eller eftersøgte som bevismidler i straffesager:
 - a) oplysninger om skibe
 - b) oplysninger om skibsmotorer
 - c) oplysninger om luftfartøjer.

De pågældende tjenesters adgang til de nævnte oplysninger er underlagt den enkelte medlemsstats lovgivning, jf. dog stk. 2. Adgangen til oplysningerne under litra a)-c) skal begrænses til de berørte tjenesters specifikke beføjelser.

2. De tjenester, der er omhandlet i stk. 1, og som er statslige tjenester, har ret til at søge direkte i oplysningerne i SIS.
3. De tjenester, der er omhandlet i stk. 1, og som ikke er statslige tjenester, har kun adgang til oplysninger i SIS via en af de myndigheder, der er omhandlet i denne forordnings artikel 43. Den pågældende myndighed har ret til direkte at søge i disse oplysninger og til at videregive oplysningerne til den omhandlede tjeneste. Medlemsstaten sikrer, at den pågældende tjeneste og dens ansatte er forpligtet til at overholde enhver begrænsning i den brug, de må gøre af de oplysninger, som myndigheden har videregivet til dem.
4. Denne forordnings artikel 39 finder ikke anvendelse på søgninger, der foretages i henhold til denne artikel. Meddelelse af oplysninger, der er fremkommet under en søgning i SIS, og som giver anledning til mistanke om en strafbar handling, fra de tjenester, der er omhandlet i stk. 1, til politimyndighederne eller de retslige myndigheder, er underlagt national lovgivning.

Artikel 46

Europols adgang til SIS-oplysninger

1. Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) har inden for rammerne af dets mandat ret til at tilgå og søge i oplysninger i SIS.

2. Såfremt en søgning foretaget af Europol viser, at der findes en indberetning i SIS, underretter Europol den indberettende medlemsstat ad de kanaler, der er fastlagt i forordning (EU) 2016/794
3. Brug af oplysninger, der er tilvejebragt gennem søgning i SIS, kan kun finde sted med den pågældende medlemsstats samtykke. Hvis medlemsstaten giver tilladelse til at benytte sådanne oplysninger, skal Europolis behandling heraf finde sted i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794. Europol kan kun meddele tredjelande og eksterne organisationer sådanne oplysninger med den pågældende medlemsstats samtykke.
4. Europol kan anmode om yderligere oplysninger fra de berørte medlemsstater i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) 2016/794.
5. Europol:
 - a) må ikke forbinde dele af SIS eller overføre de deri indeholdte oplysninger, som det har adgang til, til noget computersystem til dataindsamling og databehandling, der foretages af eller i Europol, eller downloade eller på anden måde kopiere nogen del af SIS, jf. dog bestemmelserne i stk. 3, 4 og 6
 - b) begrænser adgangen til oplysninger i SIS til særligt bemyndiget Europol-personale
 - c) vedtager og anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 10 og 11
 - d) tillader Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse at overvåge Europolis virksomhed, når den udøver sin ret til adgang til og søgning i oplysninger i SIS.
6. Oplysningerne må kun kopieres til tekniske formål, når dette er nødvendigt for, at de behørigt bemyndigede Europol-medarbejdere kan foretage en direkte søgning. Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på sådanne kopier. Den tekniske kopi skal anvendes til lagring af SIS-oplysninger, mens der søges i disse. Når der er søgt i oplysningerne, skal de slettes. En sådan anvendelse skal ikke betragtes som ulovlig download eller kopiering af SIS-oplysninger. Europol må ikke kopiere indberetningsoplysninger eller uddybende oplysninger fra medlemsstaterne eller CS-SIS til andre Europol-systemer.
7. Eventuelle kopier, jf. stk. 6, som fører til offline-databaser, må kun eksistere i højst 48 timer. Dette tidsrum kan forlænges i nødsituationer, indtil nødsituation ophører. Europol underretter Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om sådanne forlængelser.
8. Europol kan modtage og behandle supplerende oplysninger om tilsvarende indberetninger i SIS, forudsat at databehandlingsreglerne i stk. 2-7 anvendes, når det er relevant.
9. Med henblik på at kontrollere lovligheden af databehandling, udøve egenkontrol og sikre ordentlig datasikkerhed og -integritet bør Europol gemme logfiler for hver adgang til og søgning i SIS. Disse logfiler og denne dokumentation skal ikke betragtes som ulovlig download eller kopiering af nogen del af SIS.

Artikel 47
Eurojusts adgang til SIS-oplysninger

1. De nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, skal inden for deres mandat have ret til adgang til og til søgning i oplysninger, der er indlæst i SIS, jf. artikel 26, 32, 34, 38 og 40.
2. Såfremt en søgning foretaget af et nationalt medlem af Eurojust viser, at der findes en indberetning i SIS, underretter den pågældende den indberettende medlemsstat.
3. Intet i denne artikel må fortolkes som en indskrænkning af bestemmelserne i afgørelse 2002/187/RIA for så vidt angår databeskyttelse og det ansvar, som de nationale medlemmer af Eurojust eller de personer, der bistår dem, har for uautoriseret eller ukorrekt behandling af sådanne oplysninger, eller som en indskrænkning af de beføjelser, der er tillagt den fælles kontrolinstans, der er oprettet i henhold til ovennævnte afgørelse.
4. Enhver adgang og søgning foretaget af et nationalt medlem af Eurojust eller en person, der bistår det, registreres i henhold til bestemmelserne i artikel 12, og enhver anvendelse af oplysninger, de har fået adgang til, registreres.
5. Ingen del af SIS må tilsluttes et computersystem med henblik på dataindsamling og databehandling, der foretages af eller i Eurojust, og ingen oplysninger i SIS, som de nationale medlemmer eller de personer, der bistår dem, har adgang til, må overføres til et sådant computersystem. Ingen del af SIS må downloades. Logningen af adgang og søgning skal ikke anses for at udgøre ulovlig download eller kopiering af SIS-oplysninger.
6. Adgangen til oplysninger, der er indlæst i SIS, er begrænset til de nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, og må ikke udvides til at omfatte Eurojust-personale.
7. Der vedtages og gennemføres foranstaltninger til sikring af sikkerhed og fortrolighed som omhandlet i artikel 10 og 11.

Artikel 48

Adgang til SIS-oplysninger for europæiske grænse- og kystvagthold, hold af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, og medlemmer af migrationsstyringsstøtteholdene

1. I henhold til artikel 40, stk. 8, i forordning (EU) 2016/1624 har medlemmerne af de europæiske grænse- og kystvagthold, holdene af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, og medlemmerne af migrationsstyringsstøtteholdene ret til at tilgå og søge i oplysninger, der er indlæst i SIS, inden for deres mandat.
2. Medlemmerne af de europæiske grænse- og kystvagthold, holdene af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, og medlemmerne af migrationsstyringsstøtteholdene tilgår og søger i oplysningerne i SIS, jf. stk. 1, via den tekniske grænseflade, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har oprettet og opretholder, jf. artikel 49, stk. 1.
3. Hvis en søgning foretaget af et medlem af de europæiske grænse- og kystvagthold eller holdene af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, eller af et medlem af migrationsstyringsstøtteholdene viser, at der findes en indberetning i SIS, underrettes den indberettende medlemsstat herom. I henhold til

artikel 40 i forordning (EU) 2016/1624 må holdmedlemmerne kun reagere på en indberetning i SIS i henhold til instrukserne fra, og som hovedregel under tilstedeværelse af, grænsevagter eller medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, fra den værtsmedlemsstat, som de opererer i. Værtsmedlemsstaten kan bemyndige holdmedlemmerne til at handle på sine vegne.

4. Hver gang et medlem af de europæiske grænse- og kystvagthold eller holdene af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, eller et medlem af migrationsstyringsstøtteholdene tilgår systemet og foretager en søgning, skal det registreres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12, og de pågældendes brug af de oplysninger, som de tilgår, skal i alle tilfælde registreres.
5. Adgangen til oplysninger i SIS skal begrænses til et medlem af europæiske grænse- og kystvagthold eller hold af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, eller et medlem af migrationsstyringsstøtteholdene og må ikke udvides til også at omfatte andre holdmedlemmer.
6. Der skal vedtages og gennemføres foranstaltninger til sikring af sikkerhed og fortrolighed som omhandlet i artikel 10 og 11.

Artikel 49

Adgang til SIS-oplysninger for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning

1. Med henblik på artikel 48, stk. 1, og denne artikels stk. 2, opretter og vedligeholder Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning en teknisk grænseflade, der muliggør en direkte forbindelse til det centrale SIS.
2. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har med henblik på udførelsen af dets opgaver i henhold til forordningen om et EU-system for rejseoplysninger og rejsetilladelser (ETIAS) ret til adgang til og søgning i oplysninger i SIS, jf. artikel 26, 32, 34 og 36 samt artikel 38, stk. 2, litra j) og k).
3. Hvis en søgning foretaget af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning viser, at der findes en indberetning i SIS, finder proceduren i artikel 22 i forordningen om oprettelse af et EU-system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) anvendelse.
4. Intet i denne artikel må fortolkes som en indskrænkning af bestemmelserne i forordning (EU) 2016/1624 vedrørende databeskyttelse og ansvar for uautoriseret eller ukorrekt behandling af sådanne oplysninger i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning.
5. Hver gang Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning får adgang til eller søger i SIS, skal det registreres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 12, og hver gang, det bruger oplysninger, det har tilgået, skal det registreres.
6. Ingen dele af SIS må forbindes til noget computersystem med henblik på dataindsamling og databehandling, der foretages af eller i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og ingen oplysninger i SIS, som Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har adgang til, må overføres til et sådant system, undtagen når det er nødvendigt for at udføre opgaverne med henblik på forordningen om et EU-system for rejseoplysninger og rejsetilladelser (ETIAS). Ingen del af SIS må downloades. Logning af adgang og søgning skal ikke anses for at udgøre download eller kopiering af SIS-oplysninger.

7. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning vedtager og gennemfører foranstaltninger til sikring af sikkerhed og fortrolighed som omhandlet i artikel 10 og 11.

Artikel 50
Adgangens omfang

Slutbrugerne, herunder Europol, de nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der bistår dem, samt Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning har kun adgang til de oplysninger, der er nødvendige for varetagelsen af deres opgaver.

Artikel 51
Opbevaringsfrist for indberetninger

1. Indberetninger, der er optaget i SIS i medfør af denne forordning, opbevares kun så længe, det er nødvendigt af hensyn til de formål, der ligger til grund for indberetningen.
2. En indberettende medlemsstat undersøger inden fem år efter, at den har foretaget indberetningen, behovet for fortsat at opbevare den. Indberetninger, der foretages i medfør af denne forordnings artikel 36, må højst opbevares i et år.
3. Indberetninger om officielle blankodokumenter og udstedte identitetsdokumenter, der er indlæst i henhold til artikel 38, må højst opbevares i ti år. Der kan fastsættes kortere opbevaringsfrister for indberetningskategorier ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.
4. Når det er relevant, fastsætter hver enkelt medlemsstat kortere undersøgelsesfrister i overensstemmelse med national lovgivning.
5. I de tilfælde, hvor det står klart for det personale i SIRENE-kontoret, der har ansvaret for at koordinere og kontrollere datakvaliteten, at en indberetning om en person har opfyldt sit formål og skal slettes fra SIS, kontakter personalet den myndighed, som har optaget indberetningen, for at gøre den opmærksom på det. Myndigheden har 30 kalenderdage fra modtagelsen af denne underretning til at meddele, at indberetningen er blevet eller vil blive slettet eller angive årsagen til, at indberetningen fortsat opbevares. Hvis myndigheden ikke svarer inden for 30 kalenderdage, sletter personalet i SIRENE-kontoret indberetningen. SIRENE-kontoret indberetter eventuelle gentagne problemer på dette område til den nationale tilsynsmyndighed.
6. Inden udløbet af undersøgelsesfristen kan den indberettende medlemsstat efter en samlet individuel vurdering, der skal registreres, beslutte fortsat at opbevare indberetningen, hvis dette er nødvendigt af hensyn til det formål, der ligger til grund for indberetningen. I så fald finder stk. 2 også anvendelse på forlængelsen af opbevaringsfristen. Hvis det besluttes at opbevare indberetningen længere, skal det meddeles CS-SIS.
7. Indberetninger slettes automatisk, når den i stk. 2 nævnte undersøgelsesfrist er udløbet, undtagen hvis den indberettende medlemsstat har meddelt CS-SIS, at indberetningen opbevares længere, jf. stk. 6. CS-SIS underretter automatisk med fire måneders varsel medlemsstaterne om en planlagt sletning af oplysninger.

8. Medlemsstaterne fører statistik over antallet af indberetninger, hvis opbevaringsfrist er blevet forlænget i henhold til stk. 6.

KAPITEL XIII

SLETNING AF INDBERETNINGER

Artikel 52

Sletning af indberetninger

1. Indberetninger vedrørende personer, der begæres anholdt med henblik på overgivelse eller udlevering, jf. artikel 26, slettes, når personen er blevet overgivet eller udleveret til de kompetente myndigheder i den indberettende medlemsstat. De kan også slettes, hvis den kompetente retslige myndighed ifølge national lovgivning har tilbagekaldt den retsafgørelse, som var grundlaget for indberetningen.
2. Indberetninger om savnede personer skal slettes i overensstemmelse med følgende regler:
 - a) For så vidt angår savnede børn skal en indberetning i medfør af artikel 32 slettes, når:
 - sagen afgøres, såsom når barnet er kommet tilbage, eller de kompetente myndigheder i den fuldbyrdende medlemsstat har truffet afgørelse om, hvem der skal tage vare på barnet
 - indberetningen udløber, jf. artikel 51
 - den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom eller
 - barnet er fundet.
 - b) For så vidt angår savnede voksne skal en indberetning, når der ikke kræves beskyttelsesforanstaltninger, i medfør af artikel 32 slettes, når:
 - den nødvendige foranstaltning er truffet (opholdssted bekræftet af den fuldbyrdende medlemsstat)
 - indberetningen er udløbet, jf. artikel 51 eller
 - den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.
 - c) For så vidt angår savnede voksne skal en indberetning, når der kræves beskyttelsesforanstaltninger, i medfør af artikel 32 slettes, når:
 - den nødvendige foranstaltning er gennemført (personen er taget i varetægt).
 - indberetningen er udløbet, jf. artikel 51 eller
 - den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

Hvis en person som følge af en kompetent myndigheds afgørelse er blevet tvangsanbragt, kan en indberetning i henhold til national lovgivning opbevares, indtil personen er blevet hjemsendt.

3. Indberetninger vedrørende personer, der er eftersøgte med henblik på retsforfølgelse, skal slettes i overensstemmelse med følgende regler:

For så vidt angår indberetninger vedrørende personer, der er eftersøgte med henblik på retsforfølgelse, skal en indberetning i medfør af artikel 34 slettes, når:

- a) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat er blevet underrettet om personens opholdssted. Når det ikke er muligt at handle på grundlag af de fremsendte oplysninger, informerer SIRENE-kontoret i den indberettende medlemsstat SIRENE-kontoret i den fuldbyrdende medlemsstat herom for at løse problemet
- b) indberetningen er udløbet, jf. artikel 51 eller
- c) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

Når der er opnået et hit i en medlemsstat, og adresseoplysningerne er fremsendt til den indberettende medlemsstat, og et efterfølgende hit i denne medlemsstat viser de samme adresseoplysninger, skal hittet registreres i den fuldbyrdende medlemsstat, men der skal hverken videresendes adresseoplysninger eller supplerende oplysninger til den indberettende medlemsstat. I sådanne tilfælde underretter den fuldbyrdende medlemsstat den indberettende medlemsstat om de gentagne hit, og den indberettende medlemsstat overvejer behovet for at fortsat at opbevare indberetningen.

4. Indberetninger vedrørende diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol skal slettes i overensstemmelse med følgende regler:

For så vidt angår indberetninger vedrørende diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol skal en indberetning i medfør af artikel 36 slettes, når:

- a) indberetningen er udløbet, jf. artikel 51
- b) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

5. Indberetninger vedrørende genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler, skal slettes i overensstemmelse med følgende regler:

Hvad angår indberetninger vedrørende genstande, der skal beslaglægges eller anvendes som bevismidler i straffesager, jf. artikel 38, skal de slettes, når:

- a) genstanden er blevet beslaglagt, eller der er truffet en tilsvarende foranstaltning, efter at den nødvendige opfølgning af udvekslingen af supplerende oplysninger mellem SIRENE-kontorerne har fundet sted, eller genstanden indgår i en anden retslig eller administrativ procedure
- b) indberetningen er udløbet eller
- c) den kompetente myndighed i den indberettende medlemsstat har truffet afgørelse herom.

6. Indberetninger om ukendte eftersøgte personer, jf. artikel 40, skal slettes i overensstemmelse med følgende regler:

7. a) personen er blevet identificeret eller
8. b) indberetningen er udløbet.

KAPITEL XIV

GENERELLE REGLER FOR BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 53

Behandling af SIS-oplysninger

1. Medlemsstaterne må kun behandle de oplysninger, der er omhandlet i artikel 20, til de formål, der er fastsat for hver indberetningskategori, jf. artikel 26, 32, 34, 36, 38 og 40.
2. Oplysningerne må kun kopieres til tekniske formål, når dette er nødvendigt for, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 43, kan foretage en direkte søgning. Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på sådanne kopier. En medlemsstat må ikke kopiere oplysninger i en indberetning eller uddybende oplysninger, der er indlæst af en anden medlemsstat, fra dens N.SIS eller fra CS.SIS til andre nationale datafiler.
3. Tekniske kopier, jf. stk. 2, som fører til offline-databaser, må kun eksistere i højst 48 timer. Dette tidsrum kan forlænges i nødsituationer, indtil nødsituation ophører.
4. Medlemsstaterne opbevarer en ajourført oversigt over disse kopier, stiller denne oversigt til rådighed for deres nationale tilsynsmyndighed og sikrer, at bestemmelserne i denne forordning, herunder navnlig dem, der er omhandlet i artikel 10, anvendes på disse kopier.
5. Der gives kun adgang til sådanne oplysninger inden for rammerne af de nationale myndigheders beføjelser, jf. artikel 43, og til behørigt autoriseret personale.
6. For så vidt angår de indberetninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 26, 32, 34, 36, 38 og 40, er det kun tilladt at behandle oplysningerne deri til andre formål end dem, hvortil de er indlæst i SIS, hvis der er en sammenhæng med en specifik sag, og hvis det kan begrundes ud fra behovet for at forebygge en overhængende, alvorlig trussel mod den offentlige orden og den offentlige sikkerhed, af tungtvejende hensyn til statens sikkerhed eller til forebyggelse af en grov strafbar handling. I så fald skal der forinden indhentes tilladelse fra den indberettende medlemsstat.
7. Enhver anvendelse af oplysninger i strid med stk. 1-6 betragtes som misbrug efter bestemmelserne i den enkelte medlemsstats nationale lovgivning.
8. Hver medlemsstat sender agenturet en liste over de nationale kompetente myndigheder, der har tilladelse til at foretage direkte søgninger i oplysningerne i SIS i henhold til denne forordning, og alle ændringer af denne liste. For hver myndighed på denne liste skal det angives, hvilke oplysninger den må søge og til hvilke formål. Agenturet sørger for, at listen hvert år offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.
9. For så vidt EU-lovgivningen ikke fastsætter særlige bestemmelser, finder den enkelte medlemsstats lovgivning anvendelse på oplysningerne i dens N.SIS II.

Artikel 54
SIS-oplysninger og nationale filer

1. Artikel 53, stk. 2, berører ikke en medlemsstats ret til i sine nationale filer at opbevare SIS-oplysninger, i forbindelse med hvilke der er truffet foranstaltninger på dens område. Sådanne oplysninger opbevares i nationale filer i højst tre år, medmindre der i national lovgivning findes særlige bestemmelser om en længere opbevaringsfrist.
2. Artikel 53, stk. 2, berører ikke en medlemsstats ret til i nationale filer at opbevare oplysninger indeholdt i en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har foretaget i SIS.

Artikel 55
Oplysninger i tilfælde af manglende gennemførelse af en foranstaltning i en indberetning

Hvis en krævet foranstaltning ikke kan iværksættes, underretter den anmodede medlemsstat straks den indberettende medlemsstat herom.

Artikel 56
Kvaliteten af de oplysninger, der behandles i SIS

1. Den indberettende medlemsstat har ansvaret for at sikre, at oplysningerne er korrekte og aktuelle, samt at de er lovligt indlæst i SIS.
2. Kun den indberettende medlemsstat må ændre, supplere, berigtige, ajourføre eller slette de oplysninger, den har indberettet.
3. Hvis en anden medlemsstat end den indberettende er i besiddelse af dokumentation, der lader formode, at en oplysning er faktisk ukorrekt eller er blevet ulovligt lagret, meddeler den via en udveksling af supplerende oplysninger den indberettende medlemsstat dette ved førstgivne lejlighed og senest ti dage efter, at den fik kendskab til denne dokumentation. Den indberettende medlemsstat kontrollerer denne meddelelse og retter eller sletter om nødvendigt omgående oplysningen.
4. Hvis medlemsstaterne ikke kan nå til enighed inden to måneder efter, at dokumentationen kom for dagens lys, jf. stk. 3, forelægger den medlemsstat, der ikke har foretaget indberetningen, sagen for de berørte nationale tilsynsmyndigheder med henblik på, at de træffer afgørelse.
5. Medlemsstaterne udveksler supplerende oplysninger, hvis en person hævder ikke at være den person, der er eftersøgt i en indberetning. Hvis resultatet af undersøgelsen viser, at der faktisk er tale om to forskellige personer, skal denne person underrettes om de i artikel 59 fastsatte foranstaltninger.
6. Når der allerede findes en indberetning om en given person i SIS, aftaler den medlemsstat, der foretager en ny indberetning, nærmere om optagelsen af indberetningen med den medlemsstat, der foretog den første indberetning. Aftalen indgås på grundlag af en udveksling af supplerende oplysninger.

Artikel 57
Sikkerhedsrelaterede hændelser

1. Enhver hændelse, der har eller kan have indvirkning på sikkerheden i SIS og forårsage skade på eller tab af SIS-oplysninger, skal anses for at være en

sikkerhedsrelateret hændelse, især når adgang til oplysninger kan have forekommet, eller hvor oplysningernes tilgængelighed, integritet og fortrolighed er eller kan være blevet sat over styr.

2. Der skal tages hånd om sikkerhedsrelaterede hændelser for at sikre en hurtig, effektiv og hensigtsmæssig reaktion.
3. Medlemsstaterne underretter Kommissionen, agenturet og den nationale tilsynsmyndighed om eventuelle sikkerhedsrelaterede hændelser. Agenturet underretter Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om eventuelle sikkerhedsrelaterede hændelser.
4. Oplysninger om en sikkerhedsrelateret hændelse, som har eller kan have indvirkning på driften af SIS i en medlemsstat eller i agenturet, eller på tilgængeligheden, integriteten og fortroligheden af de oplysninger, der indlæses eller sendes af andre medlemsstater, skal forelægges medlemsstaterne og indberettes i overensstemmelse med agenturets hændelsesstyringsplan.

Artikel 58

Sondring mellem personer med kendetegn, der ligner hinanden

Når det i forbindelse med optagelsen af en ny indberetning viser sig, at der i SIS allerede figurerer en person med samme identitetskriterium, finder følgende procedure anvendelse:

- a) SIRENE-kontoret tager kontakt til den anmodende myndighed for at afklare, om det drejer sig om samme person
- b) hvis undersøgelsen viser, at den nye indberetning faktisk drejer sig om samme person som den person, der allerede er indberettet i SIS, iværksætter SIRENE-kontoret proceduren for optagelse af flere indberetninger om samme person, jf. artikel 56, stk. 6. Hvis undersøgelsen viser, at det faktisk drejer sig om to forskellige personer, godkender SIRENE-kontoret anmodningen om indlæsning af en anden indberetning ved at tilføje de nødvendige oplysninger for at forhindre fejlidentifikationer.

Artikel 59

Uddybende oplysninger med henblik på håndtering af misbrug af identitet

1. Når der kan opstå forveksling mellem den person, der reelt er omfattet af en indberetning, og en person, hvis identitet er blevet misbrugt, tilføjer den indberettende medlemsstat med den pågældende persons udtrykkelige samtykke oplysninger vedrørende sidstnævnte i indberetningen for at undgå de negative følger af fejlidentifikation.
2. Oplysninger vedrørende en person, hvis identitet er blevet misbrugt, må kun anvendes til følgende formål:
 - a) at gøre det muligt for den kompetente myndighed at skelne mellem den person, hvis identitet er blevet misbrugt, og den person, der reelt er omfattet af indberetningen
 - b) at gøre det muligt for den person, hvis identitet er blevet misbrugt, at bevise sin identitet og fastslå, at vedkommendes identitet er blevet misbrugt.
3. Ved anvendelsen af denne artikel må kun følgende personoplysninger indlæses og behandles yderligere i SIS:

- a) efternavn(e)
 - b) fornavn(e)
 - c) fødenavn(e)
 - d) tidligere anvendte navne og eventuelt særskilt registrerede kaldenavne
 - e) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter
 - f) fødested
 - g) fødselsdato
 - h) køn
 - i) fotografier og ansigtsbilleder
 - j) fingeraftryk
 - k) nationalitet(er)
 - l) arten af personens identitetsdokument
 - m) land, der har udstedt personens identitetsdokument
 - n) nummeret/numrene på personens identitetsdokument
 - o) dato for udstedelse af personens identitetsdokument
 - p) offerets adresse
 - q) offerets fars navn
 - r) offerets mors navn.
4. De tekniske regler for indlæsning og viderebehandling af de i stk. 3 omhandlede oplysningerne fastsættes ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger og udvikles efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.
5. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, slettes samtidig med den tilsvarende indberetning eller tidligere, hvis den pågældende person anmoder herom.
6. Kun de myndigheder, der har ret til adgang til den tilsvarende indberetning, har adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3. De må udelukkende tilgå den med henblik på at undgå fejlidentifikation.

Artikel 60
Sammenkobling af indberetninger

- 1. En medlemsstat kan sammenkoble indberetninger, den optager i SIS. Virkningen heraf er at skabe en forbindelse mellem to eller flere indberetninger.
- 2. Sammenkoblingen påvirker ikke de særlige foranstaltninger, der skal træffes på grundlag af hver enkelt sammenkoblet indberetning, eller det tidsrum, hvori hver af dem skal opbevares.
- 3. Sammenkoblingen påvirker ikke retten til adgang til systemet som fastsat i denne forordning. De myndigheder, der ikke har ret til adgang til bestemte kategorier af indberetninger, må ikke kunne se forbindelsen til en indberetning, som de ikke har adgang til.
- 4. En medlemsstat sammenkobler indberetninger, når der er et operationelt behov herfor.

5. Når en medlemsstat finder, at det er i strid med dens nationale lovgivning eller internationale forpligtelser, at en anden medlemsstat sammenkobler indberetninger, kan den træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der ikke er adgang til de sammenkoblede indberetninger fra dens område eller for de af dens myndigheder, der er etableret uden for dens område.
6. De tekniske regler for sammenkobling af indberetninger fastsættes og udvikles efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.

Artikel 61

Formålet med de supplerende oplysninger og opbevaringsfristen herfor

1. Medlemsstaterne opbevarer en henvisning til de afgørelser, der giver anledning til en indberetning, i SIRENE-kontoret for at støtte udvekslingen af supplerende oplysninger.
2. Personoplysninger, som SIRENE-kontoret opbevarer i filer som følge af en udveksling af oplysninger, opbevares kun, så længe det er nødvendigt af hensyn til det formål, hvortil de blev givet. De skal under alle omstændigheder slettes senest et år efter, at den pågældende indberetning er slettet i SIS.
3. Stk. 2 berører ikke en medlemsstats ret til i nationale filer at opbevare oplysninger om en bestemt indberetning, som den pågældende medlemsstat har foretaget, eller om en indberetning, i forbindelse med hvilken der er truffet foranstaltninger på dens område. Bestemmelserne om, hvor længe sådanne oplysninger må opbevares i disse filer, er undergivet national lovgivning.

Artikel 62

Videregivelse af personoplysninger til tredjeparter

Oplysninger, der er behandlet i SIS i henhold til denne forordning, og tilknyttede supplerende oplysninger må ikke videregives eller stilles til rådighed for tredjelande eller internationale organisationer.

Artikel 63

Udveksling af oplysninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte pas med Interpol

1. Uanset artikel 62 kan oplysninger om pasnummer, udstedelsesland og dokumenttype i forbindelse med stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte pas, der er indlæst i SIS, udveksles med medlemmer af Interpol ved etablering af en forbindelse mellem SIS og Interpol-databasen over stjålne eller mistede rejsedokumenter, forudsat at der indgås en aftale mellem Interpol og Den Europæiske Union. Aftalen skal fastsætte, at videregivelse af oplysninger, som er indlæst af en medlemsstat, kun kan ske med denne medlemsstats samtykke.
2. Den i stk. 1 omhandlede aftale skal indeholde en bestemmelse om, at kun medlemmer af Interpol fra lande, der sikrer en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger, kan få adgang til de udvekslede oplysninger. Inden Rådet indgår aftalen, skal det indhente en udtalelse fra Kommissionen om, hvorvidt der er tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger og respekt for de grundlæggende rettigheder og friheder i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger hos Interpol og i de lande, der er medlemmer af Interpol.

3. Den i stk. 1 omhandlede aftale kan også indeholde en bestemmelse om, at medlemsstaterne gennem SIS kan få adgang til Interpols database vedrørende stjålne eller mistede rejsedokumenter i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i denne afgørelse om indberetninger om stjålne, ulovligt handlede, forsvundne eller ugyldiggjorte pas, der er indlæst i SIS.

KAPITEL XV

DATABESKYTTELSE

Artikel 64

Gældende lovgivning

1. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på agenturets behandling af personoplysninger i medfør af denne forordning.
2. Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger, forudsat at nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv (EU) 2016/680 ikke finder anvendelse.
3. De nationale bestemmelser til gennemførelse af direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på de kompetente nationale myndigheders databehandling med henblik på forebyggelse, opdagelse og efterforskning af strafbare handlinger eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner, herunder beskyttelse mod og forebyggelse af trusler mod den offentlige sikkerhed.

Artikel 65

Ret til indsigt, berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger

1. Registreredes ret til indsigt i oplysninger om dem selv, som er indlæst i SIS, og til at få sådanne oplysninger berigtiget eller slettet udøves i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område denne ret gøres gældende.
2. Hvis den nationale lovgivning tillader det, afgør den nationale tilsynsmyndighed om og hvordan oplysningerne skal videregives.
3. En anden medlemsstat end den indberettende må kun videregive information om disse oplysninger, hvis den forinden har givet den indberettende medlemsstat lejlighed til at fremkomme med sin holdning. Dette skal ske gennem udveksling af supplerende oplysninger.
4. En medlemsstat træffer i overensstemmelse med national lovgivning beslutning om helt eller delvist at undlade at formidle oplysninger til den registrerede, i det omfang og så længe denne undladelse er en nødvendig og passende foranstaltning i et demokratisk samfund under behørig hensyntagen til den pågældende fysiske persons grundlæggende rettigheder og legitime interesser, for at:
 - a) undgå, at der lægges hindringer i vejen for officielle eller retslige undersøgelser, efterforskninger eller procedurer

- b) undgå at skade forebyggelsen, opdagelsen, efterforskningen eller retsforfølgningen af strafbare handlinger eller fuldbyrdelsen af strafferetlige sanktioner
 - c) beskytte den offentlige sikkerhed
 - d) beskytte den nationale sikkerhed
 - e) beskytte andres rettigheder og frihedsrettigheder.
5. Enhver person har ret til at få berigtiget oplysninger om sig selv, der er ukorrekte, eller få slettet oplysninger om sig selv, der lagres ulovligt.
6. Den berørte person informeres snarest muligt og under ingen omstændigheder senere end 60 dage fra den dato, hvor vedkommende ansøger om indsigt eller tidligere, hvis der er fastsat en kortere frist i national lovgivning.
7. Den berørte person informeres snarest muligt og under ingen omstændigheder senere end tre måneder fra den dato, hvor vedkommende ansøger om berigtigelse eller sletning af oplysninger, om udfaldet af udøvelsen af denne ret til berigtigelse eller sletning, eller tidligere, hvis der er fastsat en kortere frist i national lovgivning.

Artikel 66 *Retsmidler*

1. Enhver indberettet person kan indbringe en sag for den domstol eller myndighed, der ifølge national lovgivning er kompetent i hver medlemsstat, med påstand om adgang til, berigtigelse eller sletning af oplysninger, aktindsigt eller skadeserstatning i forbindelse med indberetningen vedrørende den pågældende.
2. Medlemsstaterne forpligter sig gensidigt til at håndhæve endelige afgørelser, der er truffet af de domstole eller myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog artikel 70.
3. For at få et sammenhængende overblik over, hvordan retsmidlerne virker, udvikler de nationale myndigheder et standardiseret statistisk system til årlig rapportering om:
- a) antallet af anmodninger fra registrerede om indsigt, som blev forelagt den registeransvarlige, og antallet af tilfælde, hvor der blev givet indsigt
 - b) antallet af anmodninger fra registrerede om indsigt, som blev forelagt de nationale tilsynsmyndigheder, og antallet af tilfælde, hvor der blev givet indsigt
 - c) antallet af anmodninger om berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger, som blev forelagt den registeransvarlige, og antallet af tilfælde, hvor oplysninger blev berigtiget eller slettet
 - d) antallet af anmodninger om berigtigelse af ukorrekte oplysninger og sletning af ulovligt lagrede oplysninger, som blev forelagt den nationale tilsynsmyndighed
 - e) antallet af tilfælde, der blev behandlet ved domstolene
 - f) antallet af tilfælde, hvor domstolen gav ansøgeren medhold i mindst et aspekt af sagen
 - g) eventuelle bemærkninger vedrørende sager om gensidig anerkendelse af endelige afgørelser truffet af andre medlemsstaters domstole eller myndigheder vedrørende indberetninger foretaget af den indberettende medlemsstat.

Rapporterne fra de nationale tilsynsmyndigheder sendes til den samarbejds mekanisme, der er omhandlet i artikel 69.

Artikel 67
Tilsyn med N.SIS

1. Hver enkelt medlemsstat sikrer, at den eller de nationale tilsynsmyndigheder, der er udpeget i hver medlemsstat, og som har de beføjelser, der er omhandlet i kapitel VI i direktiv (EU) 2016/680 eller kapitel VI i forordning (EU) 2016/679, overvåger uafhængigt lovligheden af behandlingen af SIS-personoplysninger på deres område og videregivelsen heraf fra dens område, samt udveksling og yderligere behandling af supplerende oplysninger.
2. Den eller de nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at der foretages en audit af databehandlingsaktiviteterne i N.SIS i overensstemmelse med internationale standarder for audit mindst hvert fjerde år. Denne audit foretages af den eller de nationale tilsynsmyndigheder, eller den eller de nationale tilsynsmyndigheder bestiller den direkte hos en uafhængig auditor med ekspertise inden for databeskyttelse. Den eller de nationale tilsynsmyndigheder bevarer til enhver tid kontrollen over den uafhængige auditor og påtager sig ansvaret for dennes arbejde.
3. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale tilsynsmyndighed(er) har tilstrækkelige ressourcer til at udføre de opgaver, som er pålagt den/dem ved denne forordning.

Artikel 68
Tilsyn med agenturet

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kontrollerer, at agenturets behandling af personoplysninger sker i henhold til denne forordning. De opgaver og beføjelser, der er omhandlet i artikel 46 og 47 i forordning (EF) nr. 45/2001 finder tilsvarende anvendelse.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at der mindst hvert fjerde år foretages en audit af agenturets aktiviteter i forbindelse med behandling af personoplysninger i overensstemmelse med relevante internationale standarder for audit. Der skal sendes en rapport om denne audit til Europa-Parlamentet, Rådet, agenturet, Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder. Agenturet skal have mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger, inden rapporten vedtages.

Artikel 69
Samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, samarbejder aktivt inden for rammerne af deres ansvarsområder og sikrer samordnet tilsyn med SIS.
2. De udveksler inden for deres respektive beføjelser relevante oplysninger, bistår hinanden med at gennemføre audit og inspektioner, undersøger vanskeligheder med fortolkningen eller anvendelsen af denne forordning og andre gældende EU-retsakter, undersøger problemer, som afdækkes i forbindelse med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller udøvelsen af den registreredes rettigheder, udarbejder

harmoniserede forslag til fælles løsninger på eventuelle problemer og fremmer kendskabet til databeskyttelsesrettigheder, når det er nødvendigt.

3. Til de i stk. 2 fastsatte formål mødes de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mindst to gange om året som en del af Det Europæiske Databeskyttelsesråd oprettet ved forordning (EU) 2016/679. Databeskyttelsesrådet, som er oprettet ved forordning (EU) 2016/679, afholder udgifterne i forbindelse med møderne og varetager støttefunktionerne. Forretningsordenen vedtages på det første møde. De øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.
4. Databeskyttelsesrådet, som er oprettet ved forordning (EU) 2016/679 sender hvert andet år en fælles aktivitetsrapport om det koordinerede tilsyn til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

KAPITEL XV

ERSTATNINGSANSVAR

Artikel 70

Ansvar

1. Hver medlemsstat er ansvarlig for enhver skade, der tilføjes en person i forbindelse med brugen af N.SIS. Dette gælder også, hvis skaden forvoldes af den indberettende medlemsstat, fordi denne har indlæst faktisk ukorrekte oplysninger eller lagret oplysninger ulovligt.
2. Hvis den medlemsstat, mod hvilken der anlægges sag, ikke er den samme som den indberettende medlemsstat, skal den indberettende medlemsstat efter anmodning godtgøre de beløb, der er udbetalt i skadeserstatning, medmindre den medlemsstat, der anmoder om godtgørelse, har benyttet oplysningerne i strid med denne forordning.
3. Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning volder skade på SIS, holdes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre agenturet eller en anden medlemsstat, der deltager i SIS, ikke har truffet rimelige foranstaltninger til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.

KAPITEL XVII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 71

Overvågning og statistik

1. Agenturet sørger for, at der indføres procedurer til kontrol af, hvordan SIS fungerer set i forhold til de mål, der er fastlagt for resultater, omkostningseffektivitet, sikkerhed og tjenestens kvalitet.

2. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse, rapportering og statistik har agenturet adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende behandlingsprocesserne i det centrale SIS.
3. Agenturet udarbejder daglige, månedlige og årlige statistikker over antallet af registreringer pr. indberetningskategori, det årlige antal hit pr. indberetningskategori, antallet af søgninger i SIS og antallet af gange, hvor SIS blev brugt til at optage, ajourføre eller slette en indberetning i alt og for hver medlemsstat. Disse statistikker må ikke indeholde personoplysninger. Den årlige statistiske rapport skal offentliggøres. Agenturet fremlægger også årlige statistikker over brugen i hver enkelt medlemsstat af den funktionalitet, der midlertidigt gør det umuligt at søge på en indberetning, der er foretaget i medfør af denne forordnings artikel 26, herunder eventuelle forlængelser af opbevaringsfristen på 48 timer.
4. Medlemsstaterne, Europol, Eurojust og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning forelægger agenturet og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde de i stk. 3, 7 og 8 omhandlede rapporter. Disse oplysninger skal indeholde separate statistikker over antallet af søgninger foretaget af eller på vegne af de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer, og de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester eller sikring af trafikstyring for skibe, herunder skibsmotorer, luftfartøjer og containere. Statistikkerne skal også vise antallet af hit for hver indberetningskategori.
5. Agenturet sender de statistiske rapporter, det udarbejder, til medlemsstaterne, Kommissionen, Europol og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning. For at kunne føre tilsyn med gennemførelsen af EU-retsakter kan Kommissionen anmode agenturet om enten regelmæssigt eller på ad hoc-basis at fremlægge yderligere særlige statistiske rapporter om effektiviteten og brugen af SIS og SIRENE-kommunikation.
6. Med henblik på denne artikels stk. 3, 4 og 5, og artikel 15, stk. 5, opretter gennemfører og hoster agenturet et centralt register på dets tekniske lokaliteter, som skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 3, og artikel 15, stk. 5, og som ikke må muliggøre identifikation af enkeltpersoner, men skal gøre det muligt for Kommissionen og de i stk. 5 omhandlede agenturer at få de omtalte rapporter og statistikker. Agenturet giver medlemsstaterne, Kommissionen, Europol, Eurojust og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning sikret adgang til det centrale register via kommunikationsinfrastrukturen, idet der anvendes adgangskontrol og særlige brugerprofiler udelukkende med henblik på rapportering og statistikker.

De detaljerede regler for driften af det centrale register og de regler om databeskyttelse og -sikkerhed, der gælder for registret, fastlægges og udvikles ved hjælp af gennemførelsesforanstaltninger, der træffes efter undersøgelsesproceduren i artikel 72, stk. 2.
7. To år efter idriftsættelsen af SIS og derefter hvert andet år forelægger agenturet Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om det centrale SIS' og kommunikationsinfrastrukturens tekniske funktion, herunder sikkerheden i forbindelse hermed, og den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne.

8. Tre år efter idriftsættelsen af SIS og derefter hvert fjerde år foretager Kommissionen en overordnet evaluering af det centrale SIS og den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne. Denne overordnede evaluering skal omfatte en undersøgelse af de opnåede resultater i forhold til målene og en vurdering af de grundlæggende princippers fortsatte gyldighed, anvendelsen af denne forordning for så vidt angår det centrale SIS og sikkerheden i det centrale SIS og eventuelle konklusioner med hensyn til fremtidige foranstaltninger. Kommissionen sender evalueringen til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 72

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 73

Ændring af forordning (EF) nr. 515/2014

I forordning (EU) 515/2014⁷⁶ foretages følgende ændringer:

I artikel 6 tilføjes følgende stk. 6:

"6. I udviklingsfasen modtager medlemsstaterne en ekstra bevilling på 36,8 mio. EUR, der fordeles som et fast beløb til deres basistildeling, og de anvender fuldt ud denne støtte til de nationale SIS-systemer for at sikre en hurtig og effektiv opgradering af dem i tråd med gennemførelsen af det centrale SIS som foreskrevet i forordning (EU) 2018/...^{*} og forordning (EU) 2018/...^{**}

**Forordning om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde og i forordning (EUT*

**Forordning (EU) 2018/... om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol og i forordning (EUT)"*

Artikel 74

Ophævelse

På datoen for denne forordnings anvendelse ophæves følgende retsakter:

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 af 20. december 2006 om adgang til anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II) for de tjenester i medlemsstaterne, der har ansvaret for udstedelse af registreringsattester for motorkøretøjer

Rådets afgørelse 533/2007/RIA af 12. juli 2007 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengeninformationssystemet (SIS II)

⁷⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

Kommissionens afgørelse 2010/261/EU af 4. maj 2010 om sikkerhedsplanen for det centrale SIS II og kommunikationsinfrastrukturen⁷⁷.

Artikel 75

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den finder anvendelse fra den af Kommissionen fastsatte dato, efter at:
 - a) de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger er vedtaget
 - b) medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de har truffet de nødvendige tekniske og retlige foranstaltninger til behandling af SIS-oplysninger og udveksling af supplerende oplysninger i medfør af denne forordning
 - c) agenturet har meddelt Kommissionen, at alle testaktiviteter vedrørende CS-SIS og samspillet mellem CS-SIS og N.SIS er afsluttet.
3. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand

⁷⁷ Kommissionens afgørelse 2010/261/EU af 4. maj 2010 om sikkerhedsplanen for det centrale SIS II og kommunikationsinfrastrukturen (EUT L 112 af 5.5.2010, s. 31).

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

- 1.1. Forslagets/initiativets betegnelse
- 1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen
- 1.3. Forslagets/initiativets art
- 1.4. Mål
- 1.5. Forslagets/initiativets begrundelse
- 1.6. Varighed og finansielle virkninger
- 1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

- 2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering
- 2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem
- 2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

- 3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme
- 3.2. Anslåede virkninger for udgifterne
 - 3.2.1. *Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne*
 - 3.2.2. *Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne*
 - 3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*
 - 3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*
 - 3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*
- 3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring af forordning (EU) nr. 515/2014 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1986/2006, Rådets afgørelse 2007/533/RIA og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU.

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen⁷⁸

Politikområde: Migration og indre anliggender (afsnit 18)

1.3. Forslagets/initiativets art

- Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning**
- Forslaget/initiativet vedrører en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning**⁷⁹
- Forslaget/initiativet vedrører en **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**
- Forslaget/initiativet vedrører **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Mål – "Bekæmpe organiseret kriminalitet"

Mål – "En stærk reaktion fra EU's side for at bekæmpe terrorisme og forebygge radikalisering"

Kommissionen har ved en række lejligheder understreget behovet for at revidere retsgrundlaget for SIS for at klare de nye udfordringer på sikkerheds- og migrationsområdet. I den europæiske dagsorden om sikkerhed⁸⁰ bebudede Kommissionen f.eks., at den havde til hensigt at evaluere SIS i 2015-2016 og vurdere, om der var nye operationelle behov, som krævede lovgivningsmæssige ændringer. I dagordenen blev det desuden understreget, at SIS udgør selve kernen i informationsudvekslingen mellem politimyndighederne, og at systemet bør styrkes yderligere. Kommissionen anførte i en nyere meddelelse om stærkere og mere intelligente informationssystemer for grænser og sikkerhed⁸¹, at det ville blive overvejet at tilføje yderligere funktionaliteter til systemet på grundlag af den overordnede evalueringsrapport med henblik på at fremme forslag om ændring af retsgrundlaget for SIS. Den 20. april 2016 foreslog Kommissionen i sin meddelelse om gennemførelse af den europæiske dagsorden om sikkerhed for at bekæmpe

⁷⁸ ABM: Activity Base Management (aktivitetsbaseret ledelse) – ABB: Activity Base Budgeting (aktivitetsbaseret budgetlægning).

⁷⁹ Jf. finansforordningens artikel 54, stk. 2, litra a) hhv. b).

⁸⁰ COM(2015) 185 final.

⁸¹ COM(2016) 205 final.

terrorisme og bane vejen for en effektiv og ægte sikkerhedsunion⁸² en række ændringer af SIS for at forbedre dets merværdi med hensyn til retshåndhævelse.

Den overordnede evaluering, som Kommissionen foretog, bekræftede, at SIS operationelt set er en succes. Til trods herfor indeholdt evalueringen dog en række henstillinger med henblik på at forbedre systemets tekniske og driftsmæssige effektivitet.

På grundlag af henstillingerne i den overordnede evalueringsrapport og i fuld overensstemmelse med Kommissionens mål i ovennævnte meddelelser og den strategiske plan for 2016-2020 for Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender⁸³ har dette forslag til formål at gennemføre:

- Kommissionens meddelelse om at forbedre merværdien af SIS med henblik på retshåndhævelse for at reagere på nye trusler.
- Henstillingerne om tekniske og proceduremæssige ændringer som følge af den omfattende evaluering af SIS.
- Anmodninger fra SIS-slutbrugere om tekniske forbedringer.
- De foreløbige resultater af arbejdet i Ekspertgruppen på Højt Niveau vedrørende Informationssystemer og Interoperabilitet, hvad angår datakvaliteten.

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr.

Forvaltningsplan for 2017 for Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender

Specifikt mål 2.1 – En stærk reaktion fra EU's side for at bekæmpe terrorisme og forebygge radikaliserings.

Specifikt mål 2.2 – Bekæmpelse af grænseoverskridende grov organiseret kriminalitet.

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

Kapitel 18 02 – Intern sikkerhed

⁸² COM(2016) 230 final.

⁸³ Ares(2016)2231546 – 12/05/2016.

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Hovedformålet med de foreslåede retlige og tekniske ændringer af SIS er at gøre systemet driftsmæssigt mere effektivt. Den overordnede evaluering af SIS, som GD HOME foretog i 2015-2016 indeholder en række henstillinger om tekniske forbedringer af systemet og harmonisering af de nationale procedurer for så vidt angår retshåndhævelsessamarbejde.

Med det nye forslag indføres en række foranstaltninger for at dække slutbrugernes driftsmæssige og tekniske behov. Navnlig vil nye datafelter i eksisterende indberetninger sætte politiet i stand til at få alle oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver effektivt. I forslaget fremhæves desuden specifikt betydningen af, at SIS altid er tilgængeligt, da nedetid i væsentlig grad påvirker de retshåndhævende myndigheders arbejde. Nærværende forslag indeholder desuden bestemmelser om tekniske ændringer, som vil gøre systemet mere effektivt og enklere.

Når disse forslag er vedtaget og gennemført vil de medføre en forbedret driftskontinuitet – medlemsstaterne vil skulle have en fuldstændig eller delvis national kopi og en sikkerhedskopi heraf. Det vil medføre, at systemet fortsat er fuldt funktionelt og operationelt for medarbejdere i marken.

I forslaget indføres nye biometriske identifikatorer – håndfladeaftryk, ansigtsbilleder og DNA-profiler i specifikke begrænsede tilfælde. Dette vil sammen med de planlagte ændringer af artikel 32 og 33 (indberetninger vedrørende savnede personer), som vil gøre det muligt at indlæse forebyggende indberetninger og kategorisere tilfældene af savnede personer, for det første i væsentlig grad øge beskyttelsen af uledsagede mindreårige og for det andet gøre det muligt at identificere dem på grundlag af deres eller deres forældres og/eller søskendes DNA-profiler (med deres samtykke).

Medlemsstaternes myndigheder vil også kunne indlæse indberetninger i forbindelse med ukendte personer, der er eftersøgt i forbindelse med kriminalitet udelukkende på grundlag af latente fingeraftryk eller håndfladeaftryk eller fingeraftryk eller håndfladeaftryk fra gerningsstedet. Dette er ikke muligt inden for de nuværende retlige og tekniske rammer og udgør derfor et vigtigt fremskridt.

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslagens/initiativets gennemførelse.

Under opgraderingen af systemet:

Efter godkendelsen af forslaget og vedtagelsen af de tekniske specifikationer vil SIS blive opgraderet for i højere grad at harmonisere de nationale procedurer for brugen af systemet, udvide systemets anvendelsesområde ved at indføre nye elementer til de eksisterende indberetningskategorier og medføre tekniske ændringer for at forbedre sikkerheden og være med til at mindske de administrative byrder. eu-LISA vil koordinere projektforvaltningen i forbindelse med opgraderingen af systemet. eu-LISA vil fastsætte en projektforvaltningsstruktur og en detaljeret tidsplan med milesten for gennemførelsen af de foreslåede ændringer, hvilket vil gøre det muligt for Kommissionen at følge gennemførelsen af forslaget på tæt hold.

Specifikt mål – Ibrugtagningen af de opdaterede funktionaliteter i SIS i 2020.

Indikator – en vellykket afslutning af den omfattende testning af det ændrede system, inden det lanceres.

Efter idriftsættelsen af systemet:

Når systemet er operationelt, vil eu-LISA sørge for, at der indføres procedurer til overvågning af, hvordan Schengeninformationssystemet fungerer i forhold til de mål, der er fastlagt med hensyn til resultater, omkostningseffektivitet og tjenesternes kvalitet. To år efter idriftsættelsen af SIS og derefter hvert andet år forelægger eu-LISA Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om det centrale SIS' og kommunikationsinfrastrukturens tekniske funktion, herunder sikkerheden i forbindelse hermed, og den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne. eu-LISA udarbejder daglige, månedlige og årlige statistikker over antallet af registreringer for hver indberetningskategori, det årlige antal hit pr. indberetningskategori, hvor mange gange der blev søgt i SIS, og hvor mange gange systemet blev tilgået, i alt og for hver medlemsstat, med henblik på at optage, ajourføre eller slette en indberetning. Agenturet fremlægger desuden årlige statistikker over den samlede brug og brugen i hver enkelt medlemsstat af den funktionalitet, der midlertidigt gør det umuligt at søge på en indberetning, der er foretaget i medfør af denne forordnings artikel 26, herunder eventuelle forlængelser af opbevaringsfristen på 48 timer.

Tre år efter idriftsættelsen af SIS og derefter hvert fjerde år foretager Kommissionen en overordnet evaluering af det centrale SIS og den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne. Denne overordnede evaluering skal omfatte en undersøgelse af de opnåede resultater i forhold til målene og en vurdering af de grundlæggende principper fortsatte gyldighed, anvendelsen af denne forordning for så vidt angår det centrale SIS og sikkerheden i det centrale SIS og eventuelle konklusioner med hensyn til fremtidige foranstaltninger. Kommissionen sender evalueringen til Europa-Parlamentet og Rådet.

Specifikt mål 1 – Bekæmpe organiseret kriminalitet.

Indikator – Brug af EU-mekanismer for informationsudveksling. Dette kan måles via stigningen i antallet af hit i SIS. Indikatorerne er de statistiske rapporter, som eu-LISA og medlemsstaterne udsender. De vil gøre det muligt for Kommissionen at vurdere, hvordan systemets nye funktionaliteter anvendes.

Specifikt mål 2 – En stærk reaktion fra EU's side for at bekæmpe terrorisme og forebygge radikaliserings.

Indikator – Stigning i antallet af indberetninger og hit, navnlig i forbindelse med forslagets artikel 36, stk. 3, for så vidt angår indberetninger vedrørende personer og genstande, der er genstand for diskret kontrol, undersøgelseskontrol eller målrettet kontrol.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt

1. Bidrage til at bevare et højt sikkerhedsniveau inden for EU's område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

2. Sikre en bedre harmonisering af de nationale procedurer for brugen af SIS.

3. Udvide listen over institutionelle brugere med adgang til SIS-oplysninger ved at give fuld adgang til systemet for Europol og den nye europæiske grænse- og kystvagt.
4. Tilføje nye elementer til indberetninger og nye funktionaliteter i SIS for at udvide systemets anvendelsesområde, sætte det i stand til at klare det nuværende sikkerhedsmiljø, øge samarbejdet mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder og sikkerhedsmyndigheder og mindske den administrative byrde.
5. Se nærmere på "end-to-end"-brugen af SIS, som ikke kun omfatter det centrale system og de nationale systemer, men også sikrer, at slutbrugerne får alle de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver.
6. Forbedre driftskontinuiteten og sikre, at SIS altid fungerer på centralt og nationalt plan.
7. Styrke bekæmpelsen af international kriminalitet, terrorisme og IT-kriminalitet som indbyrdes forbundne områder med en stærk grænseoverskridende dimension.

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

SIS er den vigtigste database på sikkerhedsområdet i Europa. Da der ikke er kontrol ved de indre grænser, har en effektiv bekæmpelse af kriminalitet og terrorisme fået en europæisk dimension. Forslagets mål vedrører tekniske forbedringer for at forbedre systemets effektivitet og harmonisere brugen heraf blandt de deltagende medlemsstater. Da disse mål såvel som udfordringerne med at sikre en effektiv informationsudveksling for at dæmme op for de stadig mere forskellige trusler er tværnationale, har EU de bedste forudsætninger for at foreslå løsninger på disse problemer. Målene om at øge SIS' effektivitet og harmonisere brugen heraf, nemlig at øge omfanget og kvaliteten af informationsudvekslingen samt den hast, hvorved det sker, via et centraliseret storstilet informationssystem, der forvaltes af et reguleringsagentur (eu-LISA), kan ikke nås af medlemsstaterne alene, men kræver en indsats på EU-plan. Hvis disse problemer ikke løses, vil SIS fortsat fungere i overensstemmelse med de nugældende regler, hvorved mulighederne for at maksimere effektiviteten og øge den merværdi på EU-plan, der blev konstateret ved evalueringen af SIS og medlemsstaternes brug heraf, ikke udnyttes.

Alene i 2015 tilgik medlemsstaternes kompetente myndigheder systemet næsten 2,9 mia. gange, hvilket er et klart bevis på systemets meget vigtige bidrag til retshåndhævelsessamarbejdet inden for Schengenområdet. Den omfattende informationsudveksling mellem medlemsstaterne ville ikke have været mulig ved hjælp af decentraliserede nationale løsninger, og det ville have været umuligt at nå disse resultater på medlemsstatsniveau. Derudover har SIS vist sig at være det mest effektive informationsudvekslingsredskab til bekæmpelse af terrorisme, og det giver en merværdi på EU-plan, da det gør det muligt for de nationale sikkerhedstjenester at samarbejde på hurtig, fortrolig og effektiv vis. De nye forslag vil yderligere lette informationsudvekslingen og samarbejdet mellem EU-medlemsstaterne. Desuden vil Europol og det nye Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning inden for rammerne af deres beføjelser få fuld adgang til systemet, hvilket er et tydeligt tegn på merværdien af EU's engagement.

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

1. Udviklingsfasen indledes først, efter at de operationelle behov og slutbrugernes behov er fuldt fastslået. De nye funktionaliteter kan først udvikles, når de

tilgrundliggende retlige instrumenter, hvori formål, omfang, funktion og de tekniske detaljer fastsættes, er blevet endeligt vedtaget.

2. Kommissionen gennemførte (og fortsætter med at gennemføre) løbende høringer af de relevante interesserede parter, herunder delegerede fra SISVIS-udvalget inden for rammerne af udvalgsproceduren. Dette udvalg omfatter medlemsstaternes repræsentanter for såvel operationelle SIRENE-spørgsmål (grænseoverskridende samarbejde i forbindelse med SIS) og tekniske spørgsmål i forbindelse med udviklingen og vedligeholdelsen af SIS og den tilknyttede SIRENE-applikation. De ændringer, der foreslås i forordningen, er blevet drøftet på en meget åben og udtømmende måde på særlige møder og workshoper. Internt har Kommissionen oprettet en tværtjenstlig styringsgruppe, der omfatter Generalsekretariatet, Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, Generaldirektoratet for Retlige Anliggender og Forbrugere, Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed og Generaldirektoratet for Informationsteknologi. Denne styringsgruppe overvågede evalueringsprocessen og gav om nødvendigt råd og vejledning.

3. Kommissionen har også søgt ekstern ekspertise via to undersøgelser. Resultaterne heraf er indgået i udarbejdelsen af dette forslag:

- Teknisk vurdering af SIS – ved vurderingen blev der konstateret en række centrale problemer vedrørende SIS og de fremtidige behov, der bør tages hensyn til, f.eks. bekymring med hensyn til at maksimere driftskontinuiteten og sikre, at den overordnede arkitektur kan tilpasses de stigende krav til kapaciteten.

- IKT-konsekvensanalyse af mulige forbedringer af SIS II's arkitektur – i denne undersøgelse blev de nuværende omkostninger ved driften af SIS på nationalt plan vurderet, og tre mulige tekniske scenarier til forbedring af systemet blev evalueret. Alle scenarier omfatter et sæt tekniske forslag, der fokuserer på at forbedre det centrale system og den overordnede arkitektur.

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

Dette forslag skal betragtes som gennemførelsen af foranstaltningerne i meddelelsen af 6. april 2016 om stærkere og mere intelligente informationssystemer for grænser og sikkerhed⁸⁴, hvori behovet for, at EU styrker og forbedrer sine IT-systemer, sin dataarkitektur og informationsudvekslingen på området retshåndhævelse, bekæmpelse af terrorisme og grænseforvaltning fremhæves.

Dette forslag er desuden tæt knyttet til og supplerer andre EU-politikker:

a) Intern sikkerhed som understreget i den europæiske dagsorden om sikkerhed⁸⁵ for at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge grov kriminalitet og terrorhandlinger ved at gøre det muligt for de retshåndhævende myndigheder at behandle personoplysninger om personer, der er mistænkt for at være involveret i terrorhandlinger eller grov kriminalitet.

b) Databeskyttelse, for så vidt som dette forslag skal sikre beskyttelsen af fysiske personers grundlæggende rettigheder til privatlivets fred, når deres personoplysninger behandles i SIS.

⁸⁴ COM(2016) 205 final.

⁸⁵ COM(2015) 185 final.

Dette forslag er også i overensstemmelse med eksisterende EU-lovgivning:

a) Den europæiske grænse- og kystvagt⁸⁶, hvad angår for det første agenturets personales mulighed for at foretage risikoanalyser og for det andet deres adgang til SIS med henblik på det foreslåede ETIAS-system. Forslaget har også til formål at sikre, at europæiske grænse- og kystvagthold, hold af medarbejdere, der er involveret i tilbagesendelsesrelaterede opgaver, og medlemmer af migrationsstyringsstøttehold inden for deres mandat har ret til adgang til og søgning i oplysninger i SIS.

b) Europol, for så vidt som dette forslag giver Europol supplerende rettigheder til inden for dets mandat at få adgang til og søge i oplysninger i SIS.

c) Prüm⁸⁷, for så vidt som de forbedrede muligheder i medfør af dette forslag for at identificere enkeltpersoner på grundlag af fingeraftryk (samt ansigtsbilleder og DNA-profiler) supplerer de eksisterende Prümbestemmelser om gensidig grænseoverskridende onlineadgang til udpegede nationale DNA-databaser og automatiske fingeraftryksidentifikationssystemer.

Dette forslag er også i overensstemmelse med eksisterende EU-lovgivning:

a) Forvaltning af de ydre grænser. Forslaget supplerer det planlagte nye princip i Schengengrænsekodeksen for systematisk kontrol i relevante databaser af alle rejsende, herunder statsborgere i EU-landene, ved indrejse i og udrejse af Schengenområdet, der er indført som reaktion på fænomenet med udenlandske krigere.

b) Ind- og udrejsesystemet⁸⁸, for så vidt som forslaget har til formål at afspejle den foreslåede brug af en kombination af fingeraftryk og ansigtsbilleder som biometriske identifikatorer i forbindelse med driften af ind- og udrejsesystemet.

c) ETIAS, for så vidt som forslaget tager hensyn til det foreslåede ETIAS-system, som sikrer en grundig sikkerhedsvurdering, herunder kontrol i SIS, af tredjelandstatsborgere, der har til hensigt at rejse ind i Den Europæiske Union.

⁸⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

⁸⁷ Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1). Rådets afgørelse 2008/616/RIA af 23. juni 2008 om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12).

⁸⁸ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters ydre grænser, og om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (COM(2016) 194 final).

1.6. Varighed og finansielle virkninger

- Forslag/initiativ af **begrænset varighed**
 - Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
 - Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ
- Forslag/initiativ af **ubegrænset varighed**
 - Forberedelsesperiode 2017
 - Gennemførelse med en indkøringsperiode fra 2018 til 2020,
 - derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)⁸⁹

- Direkte forvaltning** ved Kommissionen
 - i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
 - i gennemførelsesorganer
- Delt forvaltning** i samarbejde med medlemsstaterne
- Indirekte forvaltning** ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:
 - tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
 - internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
 - Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
 - de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 208 og 209
 - offentligretlige organer
 - privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
 - personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er udpeget i den relevante basisretsakt
 - *Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".*

Bemærkninger

Kommissionen bliver ansvarlig for den overordnede forvaltning af politikken, og eu-LISA bliver ansvarlig for udviklingen, driften og vedligeholdelsen af systemet.

SIS udgør et enkelt informationssystem. De udgifter, der er angivet i de to forslag (nærværende forslag og forslaget til forordning om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området ind- og udrejsekontrol bør ikke betragtes som to særskilte beløb, men et enkelt. De budgetmæssige virkninger af de

⁸⁹ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

ændringer, der er nødvendige for at gennemføre begge forslag, er indeholdt i en enkelt finansieringsoversigt.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Kommissionen, medlemsstaterne og agenturet vil regelmæssigt se nærmere på og overvåge brugen af SIS for at sikre, at det fortsat fungerer effektivt. Kommissionen vil blive bistået af udvalget i forbindelse med de tekniske og operationelle foranstaltninger, der er beskrevet i forslaget.

Derudover indeholder forslaget til forordning bestemmelser i artikel 71, stk. 7 og 8, om en formel regelmæssig tilsyns- og evalueringproces.

Hvert andet år skal eu-LISA forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om SIS' tekniske funktion – herunder sikkerheden i forbindelse med SIS – den kommunikationsinfrastruktur, der understøtter det, samt den bilaterale og multilaterale udveksling af supplerende oplysninger mellem medlemsstaterne.

Hvert fjerde år skal Kommissionen desuden gennemføre en overordnet evaluering af SIS og informationsudvekslingen mellem medlemsstaterne og dele den med Europa-Parlamentet og Rådet. Formålene er:

- a) at se nærmere på de opnåede resultater i forhold til målene
- b) vurdere, om de tilgrundliggende principper for systemet fortsat er gyldige
- c) undersøge, hvordan forordningen anvendes på det centrale system
- d) evaluere sikkerheden ved det centrale system
- e) undersøge, hvilke virkninger dette vil have for systemets fremtidige funktion.

Derudover har eu-LISA nu også til opgave at fremlægge daglige, månedlige og årlige statistikker om anvendelsen af SIS for derved at sikre en kontinuerlig overvågning af systemet og dets funktion i forhold til målene.

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. Konstaterede risici

Der blev konstateret følgende risici:

1. Potentielle vanskeligheder for eu-LISA med at forvalte de udviklingsaktiviteter, der er fastsat i dette forslag, parallelt med de igangværende udviklingsaktiviteter (f.eks. gennemførelsen af AFIS i SIS) og fremtidige udviklingsaktiviteter (f.eks. ind- og udrejsesystemet, ETIAS og opgraderingen af Eurodac). Dette kan afhjælpes ved at sikre eu-LISA tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige ressourcer til at udføre disse opgaver og den løbende forvaltning af den kontrahent, der sikrer, at driften kan opretholdes.

2. Vanskeligheder for medlemsstaterne:

2.1 Disse vanskeligheder er først og fremmest af finansiell art. De lovgivningsmæssige forslag indeholder f.eks. bestemmelser om, at det bliver obligatorisk at oprette en delvis national kopi i hver N.SIS II i de medlemsstater, som endnu ikke har gjort dette, og som vil skulle foretage denne investering. På samme måde skal den nationale gennemførelse af interfacekontroldokumentet være fuldstændig. De medlemsstater, der endnu ikke har gjort dette, vil skulle afsætte midler hertil på de relevante ministeriers budgetter. Dette kan afhjælpes ved at yde

EU-midler til medlemsstaterne, f.eks. fra Fonden for Intern Sikkerhed, delen vedrørende grænser.

2.2 De nationale systemer skal opfylde de centrale krav, og drøftelser med medlemsstaterne herom kan medføre forsinkelser i udviklingsfasen. Dette kan afhjælpes ved på et tidligt tidspunkt at inddrage medlemsstaterne i dette problem for at sikre, at der træffes foranstaltninger i tide.

2.2.2. *Oplysninger om det interne kontrolsystem*

Det er eu-LISA, der har ansvaret for de centrale dele af SIS. For at muliggøre en bedre overvågning af brugen af SIS til at analysere tendenser vedrørende migrationspres, grænseforvaltning og strafbare handlinger bør eu-LISA kunne udvikle nyskabende midler til statistisk rapportering til medlemsstaterne og Kommissionen.

eu-LISA's regnskaber skal godkendes af Revisionsretten og er omfattet af dechargeproceduren. Kommissionens interne revisionstjeneste vil i samarbejde med eu-LISA's interne revisor foretage revisioner.

2.2.3. *Anslåede omkostninger og fordele ved kontrollen samt forventet fejlrisiko*

Ikke relevant

2.3. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

Foranstaltningerne til bekæmpelse af svig er fastsat i artikel 35 i forordning (EU) nr. 1077/2011, hvori følgende bestemmes:

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korrupsion og andre ulovlige aktiviteter finder forordning (EF) nr. 1073/1999 anvendelse.
2. Agenturet tiltræder den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), og indfører straks passende bestemmelser, som finder anvendelse på hele agenturets personale.
- 3) I finansieringsafgørelserne samt enhver aftale eller ethvert instrument til gennemførelse heraf fastsættes det udtrykkeligt, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler fra agenturet og de organer, der fordeler dem.

I henhold til denne bestemmelse traf bestyrelsen for Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed den 28. juni 2012 afgørelse om betingelserne og de nærmere vilkår for interne undersøgelser i forbindelse med forebyggelse af svig, korrupsion og alle ulovlige aktiviteter til skade for EU's interesser.

GD HOME's strategi til forebyggelse og opdagelse af svig finder anvendelse.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftspost(er) på budgettet og udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter på budgettet

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftens art	Bidrag			
			fra EFTA-lande ⁹¹	fra kandidatlande ⁹²	fra tredje-lande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	Udgiftsområde 3 - Sikkerhed og unionsborgerskab	OB/IOB ⁹⁰				
	18.0208 – Schengeninformationssystemet	Opdelte	NEJ	NEJ	JA	NEJ
	18.020101 – Støtte til grænseforvaltning og en fælles visumpolitik for at lette lovlig rejseaktivitet	Opdelte	NEJ	NEJ	JA	NEJ
	18.0207 – Det Europæiske Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA)	Opdelte	NEJ	NEJ	JA	NEJ

⁹⁰ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁹¹ EFTA-lande: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁹² Kandidatlande og, efter omstændighederne, potentielle kandidatlande på Vestbalkan.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Sikkerhed og unionsborgerskab
--	---	-------------------------------

GD HOME			År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
•Aktionsbevillinger						
18.0208 – Schengeninformationssystemet	Forpligtelser	(1)	6,234	1,854	1,854	9,942
	Betalinger	(2)	6,234	1,854	1,854	9,942
18.020101 (Grænser og visa)	Forpligtelser	(1)		18,405	18,405	36,810
	Betalinger	(2)		18,405	18,405	36,810
Bevillinger I ALT til GD HOME	Forpligtelser	= 1+1a+3	6,234	20,259	20,259	46,752
	Betalinger	= 2+2a +3	6,234	20,259	20,259	46,752

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	3	Sikkerhed og unionsborgerskab
--	---	-------------------------------

eu-LISA			År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
•Aktionsbevillinger						
Afsnit 1: Personaleudgifter	Forpligtelser	(1)	0,210	0,210	0,210	0,630
	Betalinger	(2)	0,210	0,210	0,210	0,630
Afsnit 2: Infrastruktur- og driftsudgifter	Forpligtelser	(1a)	0	0	0	0
	Betalinger	(2 a)	0	0	0	0
Afsnit 3: Driftsudgifter	Forpligtelser	(1a)	12,893	2,051	1,982	16,926
	Betalinger	(2 a)	2,500	7,893	4,651	15,044
Bevillinger I ALT til eu-LISA	Forpligtelser	= 1+1a+3	13,103	2,261	2,192	17,556
	Betalinger	= 2+2a +3	2,710	8,103	4,861	15,674

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)							
	Betalinger	(5)							
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)							
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE [...] i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6							
	Betalinger	=5+ 6							

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget/initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)							
	Betalinger	(5)							
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)							
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+6	19,337	22,520	22,451				64,308
	Betalinger	=5+6	8,944	28,362	25,120				62,426

3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	5	Administrationsudgifter
--	----------	-------------------------

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	I ALT
GD <.....>						
• Menneskelige ressourcer						
• Andre administrationsudgifter						
I ALT GD<....>						

i mio. EUR (tre decimaler)

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)								

i mio. EUR (tre decimaler)

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme		År N ⁹³	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
		Forpligtelser							
Betalinger									

⁹³

År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes.

3.2.3.1. Anslåede virkninger for GD HOME's bevillinger

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Angiv mål og resultater ↓			År 2018	År 2019	År 2020	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)						I ALT						
	RESULTATER																	
	Type ⁹⁴	Genemsnitlig udgift	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁹⁵ Udvikling af de nationale systemer		1		1	1,221	1	1,221											2,442
SPECIFIKT MÅL NR. 2 Infrastruktur		1		1	17,184	1	17,184											34,368
OMKOSTNINGER I ALT					18,405		18,405											36,810

⁹⁴ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁹⁵ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikke mål...".

3.2.3.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Angiv mål og resultater ↓			År 2018	År 2019	År 2020	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)								I ALT				
	RESULTATER																	
	Type ⁹⁶	Genemsnitlig udgift	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal	Omkostninger	Antal resultater i alt	Omkostninger i alt
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ⁹⁷ Udvikling af det centrale system																		
- Kontrahent			1	5,013													5,013	
- Software			1	4,050													4,050	
- Hardware			1	3,692													3,692	
Subtotal for specifikt mål nr. 1				12,755													12,755	
SPECIFIKT MÅL NR. 2 Vedligeholdelse af det centrale system																		
- Kontrahent			1	0	1	0,365	1	0,365									0,730	
Software			1	0	1	0,810	1	0,810									1,620	
Hardware			1	0	1	0,738	1	0,738									1,476	

⁹⁶ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁹⁷ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikke mål...".

Subtotal for specifikt mål nr. 2				1,913		1,913											3,826
SPECIFIKT MÅL NR. 3 Møder/uddannelse																	
Uddannelsesaktiviteter	1	0,138	1	0,138	1	0,069											0,345
Subtotal for specifikt mål nr. 3		0,138		0,138		0,069											0,345
OMKOSTNINGER I ALT		12,893		2,051		1,982											16,926

3.2.3.3. Anslåede virkninger på eu-LISA's menneskelige ressourcer

Resumé

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	År 2018	År 2019	År 2020	I ALT
--	------------	------------	------------	-------

Tjenestemænd (AD)				
Tjenestemænd (AST)				
Kontraktansatte	0,210	0,210	0,210	0,630
Midlertidigt ansatte				
Udstationerede nationale eksperter				

I ALT	0,210	0,210	0,210	0,630
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Der er planlagt ansættelser i januar 2018. Alt personale skal være til rådighed tidligt i 2018 for at muliggøre opstarten af udviklingsfasen i rette tid til at sikre idriftsættelsen af det opgraderede SIS II i 2020. Der er behov for 3 nye kontraktansatte for at dække behovene i forbindelse med såvel gennemførelsen af projektet som den operationelle støtte og vedligeholdelsen efter idriftsættelsen. Midlerne vil blive anvendt til:

- Støtte til projektgennemførelsen som medlemmer af projekthold, herunder aktiviteter såsom: fastsættelsen af krav og tekniske specifikationer, samarbejde og støtte til medlemsstaterne under gennemførelsen, ajourføring af interfacekontroldokumentet (ICD), opfølgning af de kontraktuelle leverancer, udarbejdelse og ajourføring af dokumenter m.m.
- Støtte til overgangsaktiviteter med henblik på idriftsættelsen af systemet i samarbejde med kontrahenten (opfølgning af de forskellige versioner, ajourføringer af de operationelle processer, uddannelse (herunder medlemsstaternes uddannelsesaktiviteter) m.m.
- Støtte til langsigtede aktiviteter, fastsættelse af specifikationer, kontraktmæssige forberedelser i tilfælde af en omlægning af systemet (f.eks. på grund af billedgenkendelse) eller i tilfælde af, at den nye kontrakt om vedligeholdelse af SIS II's drift skal ændres for at dække yderligere ændringer (fra et teknisk og budgetmæssigt perspektiv).
- Forbedre den mere tekniske støtte efter idriftsættelsen under den løbende vedligeholdelse og drift.

Det skal bemærkes, at de tre nye medarbejdere (KA i årsværk) kommer oven i de interne hold, som vil skulle tage sig af både de projektmæssige/kontraktmæssige og finansielle opfølgings-/driftsaktiviteter. Brugen af kontraktansatte sikrer en passende længde af og kontinuitet i kontrakterne til at sikre driftskontinuiteten og anvendelsen af de samme specialiserede personer til operationelle støtteaktiviteter efter projektets afslutning. Derudover forudsætter de driftsmæssige supportaktiviteter adgang til produktionsmiljøet, hvilket ikke kan gives til kontrahenter eller eksternt personale.

3.2.3.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	År N	År N+1	År N + 2	År N + +3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		
• Stillinger i stillingsfortegnelsen (tjenestemænd og midlertidigt ansatte)							
XX 01 01 01 (i hovedsædet og i Kommissionens repræsentationskontorer)							
XX 01 01 02 (i delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekte forskning)							
10 01 05 01 (direkte forskning)							
• Eksternt personale (i årsværk)⁹⁸							
XX 01 02 01 (KA, UNE, V under den samlede bevillingsramme)							
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT og JED i delegationerne)							
XX 01 04 yy⁹⁹	- i hovedsædet						
	- i delegationer						
XX 01 05 02 (KA, UNE, V – indirekte forskning)							
10 01 05 02 (AC, END, INT - direkte forskning)							
Andre budgetposter (skal angives)							
I ALT							

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	
Eksternt personale	

⁹⁸ KA: kontraktansatte, LA: lokalt ansatte, UNE: udstationerede nationale eksperter, V: vikarer, JED: junioreksperter ved delegationerne.

⁹⁹ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.4. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

- Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme
- Forslaget/initiativet kræver omlægning af det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme

Der er planlagt en omprogrammering af den resterende del af finansieringsrammen til intelligente grænser under Fonden for Intern Sikkerhed for at gennemføre de funktionaliteter og ændringer, der er fastsat i de to forslag. Forordningen om Fonden for Intern Sikkerhed - grænseforvaltning er det finansielle instrument, som budgettet for gennemførelsen af pakken om intelligente grænser er omfattet af. I forordningens artikel 5 fastsættes det, at 791 mio. EUR skal anvendes til gennemførelsen af et program til etablering af IT-systemer, som støtter forvaltningen af migrationsstrømme langs hele den ydre grænse på de betingelser, der er fastsat i artikel 15. Af de ovennævnte 791 mio. EUR er 480 mio. EUR forbeholdt udviklingen af ind- og udrejsesystemet og 210 mio. EUR udviklingen af EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS). De resterende 100,828 mio. EUR vil delvis blive anvendt til at dække udgifterne til de ændringer, opgraderingen af SIS II-funktionaliteterne afstedkommer, jf. de to forslag.

- Forslaget/initiativet kræver, at fleksibilitetsinstrumentet anvendes, eller at den flerårige finansielle ramme revideres.

Der redegøres for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og beløbenes størrelse.

3.2.5. Tredjemands bidrag til finansieringen

- Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- Forslaget/initiativet indeholder bestemmelser om samfinansiering som skønnet nedenfor:

Forpligtelsesbevillinger i millioner EUR (indtil tre decimaler)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)		I alt
Angiv organ, som deltager i samfinansieringen							
Samfinansierede bevillinger I ALT							

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne.
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for diverse indtægter

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ¹⁰⁰					Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)	
		2018	2019	2020	2021			
Artikel 6313 – bidrag fra Schengenassocierede lande (CH, NO, LI, IS).		p.m	p.m	p.m	p.m			

For diverse indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der påvirkes.

18.02.08 (Schengeninformationssystemet), 18.02.07 (eu-LISA)

Det oplyses, hvilken metode der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne.

Budgettet skal indeholde et bidrag fra de lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne.

¹⁰⁰

Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 25 %.